

הכנס השנתי של האגודה הישראלית
למדע המדינה לשנת 2019

"מערכות פוליטיות במאה ה-21: אתגרים ומענים"

יום חמישי, ל"ג בעומר, י"ח באייר תשע"ט, 23.5.2019
האקדמית גליל מערבי, בניין ביה"ס לניהול ע"ש סר הארי סולומון

- 3..... דבר נשיא האגודה ויו"ר הכנס
- 4..... חברי/ות הועדה המדעית לפי סדר אלפבית
- 4..... חברי/ות הועדה המארגנת
- 5..... אודות פרופ' גדעון דורון ז"ל
- 6..... אודות ד"ר נדיר צור ז"ל
- 7..... אודות ד"ר יונתן פיין ז"ל
- 8..... דברים לזכרו של יצחק קורן ז"ל
- 9..... רשימת זוכים/ות בפרסי האגודה לשנת 2019
- 14..... תכנית הכנס: רשימת המושבים והאולמות
- 15..... דרכי הגעה לכנס
- 18..... סדר היום: מושבים והרצאות
- 25..... תקצירי הרצאות
- 72..... רשימת משתתפים/ות לפי סדר אלפביתי

דבר נשיא האגודה, יו"רית הכנס ומנהלת הכנס

לחברות וחברי האגודה שלום רב, השנה מדינת ישראל בחרה פעמים: פעם אחת לרשויות המקומיות באוקטובר 2018 ופעם שנייה לכנסת בבחירות הכלליות באפריל 2019. כל תהליך כזה של בחירות מעלה סוגיות מהותיות בחייה של מדינה דמוקרטית: אחוז ההשתתפות הפוליטית, אופן ניהול השיח והוויכוח הציבורי על סוגיות נבחרות, מידת הייצוגיות של רשימות מתמודדים, מידת ההכלה או ההדרה של קבוצות בחברה מרשימות מפלגתיות ומהשיח הפוליטי. עד כמה שיטת הבחירות מאפשרת ייצוגיות ומשילות הן בשלטון המקומי והן בשלטון המרכזי? עד כמה הצעירים שזאת להם הפעם הראשונה להצביע, יממשו את זכותם ויביאו להצביע? עד כמה תהיה הצבעתם רציונלית? ולאחר הבחירות עד כמה ההבטחות שהוצגו על ידי המתמודדים שנבחרו, אכן ימומשו והם יצליחו למשול את מלוא הקדנציה שלהם? כאמור, שאלות אלה ניצבות אל פתחן של המדינות הדמוקרטיות בכלל ומדינת ישראל בפרט. בשנים האחרונות אנו צופים בתופעה עולמית אשר בה השיח הופך פחות פלורליסטי, יותר אליים ושזור במידע מוטעה או שיקרי. מורכבותן של החברות הדמוקרטיות מניח אל פתחן של המערכות הפוליטיות שלהן אתגר משמעותי. לכן, עוסק השנה הכנס בנושא של מערכות פוליטיות במאה ה-21: אתגרים ומענים, כאשר המושב המרכזי בוחן את סוגיית החינוך לאזרחות פעילה. מי הם הגורמים האחראים ומה סוג האחריות של תהליך החינוך לאזרחות פעילה? האם החינוך לאזרחות הוא מנדט בלעדי של מערכת החינוך הפורמלית? מה חלקה של מערכת החינוך הבלתי פורמלית בכך? ולנו כאנשי אקדמיה בתחום מדע המדינה: מה תפקידנו בחינוך לאזרחות פעילה? בהקניית ידע, מיומנויות בתחום האזרחות? או בהוראת תיאוריות בנושא בלבד? תוכנית הכנס עשירה ומגוונת, חוקרים משלבים שונים של הקריירה האקדמית שלהם יציגו במגוון רחב של מושבים. השנה פתחנו אפשרות לקולגות שלנו מעבר לים, לבוא ולהשתתף בכנס. לשמח־תנו כמה מהם נענו ויגיעו לחלוק אתנו את הבנותיהם את ישראל. אנו מעוניינים להרחיב מגמה זאת בשנים הבאות ולהרחיב את הדיון על תפקידנו כאגודה מקצועית בחיי מדינת ישראל.

בברכה,

פרופ' אסף מידני, נשיא האגודה הישראלית למדע המדינה
 ד"ר אסנת עקירב, יושבת ראש הכנס
 נעמי פריש-אבירם, מנהלת הכנס

חבריות הוועדה המדעית (על פי סדר א'-ב')

ד"ר אושר ג'ניפר (אוניברסיטת בן גוריון)
ד"ר אריאן עופר (המכללה האקדמית עמק יזרעאל)
פרופ' בן-נחום בלום פזית (האוניברסיטה העברית בירושלים)
ד"ר בן-רפאל גלנטי סיגל (המכללה האקדמית בית ברל)
פרופ' ג'מאל אמל (אוניברסיטת תל אביב)
ד"ר הרשקוביץ אריה (האקדמית גליל מערבי)
פרופ' דיסקין אברהם (המרכז האקדמי שערי מדע ומשפט)
ד"ר זיידס ערן (האקדמית גליל מערבי)
ד"ר יובל פני (אוניברסיטת בן גוריון בנגב)
ד"ר כהן ניסים (אוניברסיטת חיפה)
ד"ר כוורי אמנון (המרכז הבינתחומי הרצליה)
פרופ' לוי-פאור דוד (האוניברסיטה העברית בירושלים)
ד"ר ליטור לילך (האוניברסיטה הפתוחה)
פרופ' מזרחי שלמה (אוניברסיטת חיפה)
ד"ר פרידברג חן (אוניברסיטת אריאל)
פרופ' פריש הלל (אוניברסיטת בר אילן)
ד"ר קופרמן רנן (אוניברסיטת חיפה)
ד"ר קנולר אפרת (המכללה האקדמית צפת)
ד"ר קרמפף אריה – (האקדמית תל אביב יפו)
פרופ' רהט גדעון (האוניברסיטה העברית בירושלים)
ד"ר רוזנטל מעוז (המרכז הבינתחומי הרצליה)
ד"ר רוסמן סטולמן אלישבע (אוניברסיטת בר אילן)
ד"ר שולצינר דורון (המכללה האקדמית הדסה ירושלים)
ד"ר שומר יעל (אוניברסיטת תל-אביב)
ד"ר שמיר עומרי (המכללה האקדמית אשקלון)
ד"ר שר-הדר נטע (האקדמית ספיר)

חבריות הוועדה המארגנת של הכנס

(חבריות האגודה והאקדמית גליל מערבי, לפי סדר א'-ב')

מר יוסי גנאל - מזכיר האגודה הישראלית למדע המדינה
פרופ' אסף מידני- נשיא האגודה הישראלית למדע המדינה, המכללה האקדמית של תל-אביב-יפו
ד"ר ניסים ערקובי - מנכ"ל האגודה למדע המדינה
ד"ר אסנת עקירב - יו"ר הכנס, האקדמית גליל מערבי
נעמי פריש-אבירם – מנהלת הכנס, האקדמית גליל מערבי

אודות פרופסור גדעון דורון ז"ל (1945-2011)

פרס לספר מצטיין יוענק השנה לד"ר עמיר בר-און לזכרו של פרופ' גדעון דורון ז"ל
פרופסור גדעון דורון נולד בתל-אביב בשנת 1945. בוגר ומוסמך האוניברסיטה העברית בירושלים
ובעל תואר דוקטור מאוניברסיטת רוציסטר בהדרכתו של ויליאם רייקר, אבי תורת המניפולציה
ויישומי תורת המשחקים בחקר הפוליטיקה. הוא פרסם 20 ספרים בעברית ובאנגלית ועשרות
רבות של מאמרים אקדמיים בנושאי אסטרטגיה וכלכלה פוליטית, שיטות בחירה, מדיניות ומינהל
ציבורי, תקשורת ומניפולציה פוליטית ותורת המשחקים. יזם את הקמת החוג למדיניות ציבורית
באוניברסיטת תל אביב והיה יועץ ויו"ר אקדמי למחלקה למינהל ומדיניות ציבורית באוניברסיטת
בן-גוריון בשלבי הקמתה. כמו כן עמד בראש החוג למדע המדינה במכללת עמק יזרעאל, והיה
אחד ממייסדי המרכז להעצמת האזרח והדמות האקדמית המרכזית בפעולתו, האחראי האקדמי
וממפתי מדד החוסן הלאומי, הכולל בתוכו את מדד השחיתות, המתפרסם בכל שנה בכנס
שדרות, ובנוסף היה פעיל בצוות הבינלאומי המודד את השחיתות הציבורית במדינות העולם.
פרופסור דורון מילא שורה של תפקידים ציבוריים ובהם יושב ראש הרשות השנייה לטלוויזיה
ורדיו, חבר בצוות ההיגוי של ועדת נשיא המדינה לעניין שיטת הממשל בישראל, יועץ לראשי
ממשלה ולשרים, חבר הוועדה לבחינת נושא המינויים בשירות הציבורי, חבר הצוות לביטחון
לאומי, המועצה הישראלית לקולנוע והוועדה לקביעת גבולות מוניציפאליים.
האגודה הישראלית למדע המדינה חבה, במידה רבה, את עצם קיומה לגדעון דורון, ממחדשיה של
האגודה והיושב ראש שלה לשעבר. בין השאר יזם את הקמת הוצאת הספרים של האגודה ועמד
בראש המערכת המדעית שלה, ובשנות התשעים של המאה העשרים היה חבר בהנהלת האגודה
הבינלאומית למדע המדינה.

אודות ד"ר נדיר צור ז"ל (1952-2014)

פרס לעבודת דוקטורט מצטיינת יוענק השנה לד"ר ניר ברק וד"ר עומר יאיר לזכרו של ד"ר נדיר צור ז"ל.

ד"ר נדיר צור (1952–2014) איש רדיו שכיהן כעורך ומגיש תוכניות בגלי צה"ל ובקול ישראל, חוקר מדע המדינה, סופר ומשורר.

בוגר במדע המדינה וביחסים בין-לאומיים (בהצטיינות) ותואר מוסמך במדע המדינה (בהצטיינות) מהאוניברסיטה העברית בירושלים, ובשנת 2001 (תשס"ב) קיבל ממנה גם תואר דוקטור. את עבודת הדוקטור ("רטוריקה של מנהיגים ישראלים במצבי-לחץ") עיבד לספר "רטוריקה פוליטית: מנהיגים ישראלים במצבי לחץ", שראה אור ב-2004 בהוצאת הקיבוץ המאוחד וזכה בפרס האגודה הישראלית למדע המדינה לספר בעברית לשנת תשס"ה.

שימש כחוקר במכון טרומן למען קידום השלום של האוניברסיטה העברית בירושלים; במקביל שימש כחוקר אורח במרכז חיים הרצוג לחקר המזרח-התיכון ודיפלומטיה באוניברסיטת בן-גוריון בנגב, ולאחר מכן חזר לשמש חוקר במרכז לחקר הביטחון הלאומי שבחיפה. תחומי מחקרו היו פסיכולוגיה פוליטית, כלי השפעה של מנהיגים (לרבות רטוריקה), מצבי-לחץ בסכסוך הישראלי-ערבי וממדים רציונליים ואי-רציונליים של ביטחון לאומי.

פעילותו העיתונאית התפרסה על פני כלי תקשורת רבים. ב-2005 הוענק לו אות מפעל חיים מטעם המרכז העולמי של בני ברית בעבור "מצוינות בסקירה של העיתונות, הכתובה, המשודרת והמקוונת – על יהדות התפוצות". צור יזם, ייסד ועמד בראש הועדה למונחי מדע המדינה באקדמיה ללשון העברית ובשיתוף האגודה הישראלית למדע המדינה.

אודות ד"ר יונתן פיין ז"ל (1958-2015)

פרס לעבודת תזה מצטיינת יוענק השנה ליאיר אמיתי לזכרו של ד"ר יונתן פיין ז"ל.

ד"ר יונתן פיין, בן 57 במותו, היה מרצה וחבר סגל אהוב בבית ספר לאודר לממשל, דיפלומטיה ואסטרטגיה, במרכז הבינתחומי, הרצליה. יונתן היה חוקר מחונן שהקדיש את זמנו לחקר אידיאולוגיות של ארגוני טרור, אלימות פוליטית דתית השוואתית ומדיניות ארה"ב ואירופה.

יונתן, בן למשפחת משוררים - נכדו של המשורר אלכסנדר פן, בנה של המשוררת זרובבלה ששונקין, היה איש אשכולות שחתום גם על ספרי עיון ורומנים שכתב. הוא היה איש שיחה ומרצה מרתק בעל תחומי עניין מגוונים.

מעל הכל יונתן היה דמות אהובה ודומיננטית בקרב הסטודנטים בביה"ס לממשל. הוא ראה בתפקידו כיועץ אקדמי שליחות והיה שם בשביל הסטודנטים בכל דבר שביקשו.

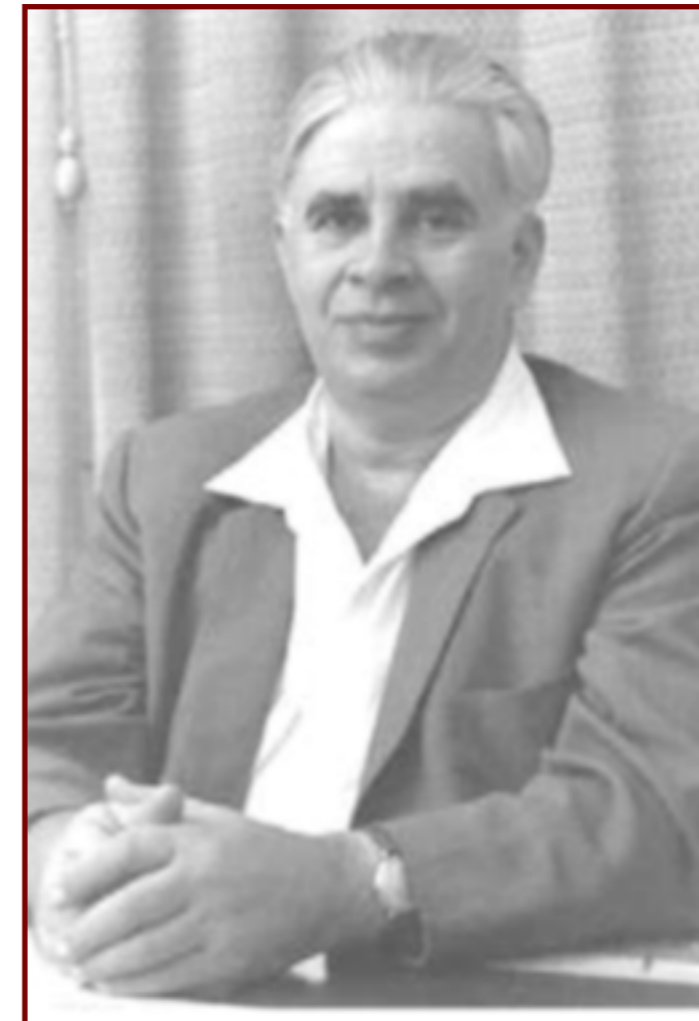
הוא חסר מאוד לכולנו. יהי זכרו ברוך

דברים לזכרו של יצחק קורן ז"ל (1911-1994)

פרס למאמר מצטיין בעברית יוענק השנה לד"ר אור קרסין ופרופ' אביעד בר חיים לזכרו של יצחק קורן ז"ל.

יצחק קורן נולד ב-1911 בקישינב בירת הרפובליקה של מולדובה. הוא למד משפטים באוניברסיטת יאסי במקביל לפעילות ציונית. ב-1940 עלה לישראל עם אשתו קלרה (לבית טלמצקי). בשנים 1944-1961 שימש יצחק קורן בתפקיד מזכיר תנועת המושבים ובזמנו עלו לקרקע מאות יישובים חדשים, כולל יישובי עולים, בכל רחבי הארץ. יצחק קורן החל לשרת בכנסת החל משנת 1959 בסיעת מפא"י ובשנת 1962 מונה לסגן שר האוצר לוי אשכול בממשלתו של דוד בן גוריון. במסגרת תפקידיו הציבוריים היה יצחק קורן במשך שנים רבות יו"ר תנועת העבודה הציונית, יו"ר הסניף הישראלי של הקונגרס היהודי העולמי, יו"ר המועצה העולמית לתרבות יידיש, יו"ר התאחדות עולי רומניה ונשיא האיגוד העולמי של יהודי בסרביה. יצחק קורן כתב 11 ספרים ומאמרים רבים שפורסמו בארץ ובעולם. ספריו עוסקים בנושאי התיישבות, התנועה הציונית, תרבות יידיש ויהדות רומניה ובסרביה. בתו רות נשואה לשר לשעבר משה נסים ובנו הוא ד"ר דן קורן. יצחק קורן נפטר בתל אביב בשנת 1994 והוא בן 83.

רשימת הזוכים בפרסי האגודה לשנת 2019

פרס מפעל חיים

יוענק לפרופ' אלכס מינץ, המרכז הבינתחומי הרצליה

פרופ' אלכס מינץ הוא פרופסור לקבלת החלטות בפוליטיקה ובמשל והמשנה לנשיא הבינתחומי הרצליה לעניינים אקדמיים. בין השנים 2015-2018 כיהן כנשיא האגודה הישראלית למדע המדינה. הוא חוקר בעל שם עולמי בקבלת החלטות בפוליטיקה, בניטור החלטות ממוחשב, בפסיכולוגיה פוליטית, ובניתוח מדיניות חוץ. פרופ' מינץ פרסם 12 ספרים ועשרות מאמרים בכתבי עת בינלאומיים מובילים. ספרו המשותף עם ווין על קבלת החלטות בממשל האמריקאי שיצא ב-2016 בהוצאת הספרים של אוניברסיטת סטנפורד זכה בפרס אלכסנדר ג'ורג' עבור הספר הטוב בעולם בתחום הפסיכולוגיה הפוליטית. מינץ שימש כעורך סדרת הספרים של אוניברסיטת שיקגו אודות מנהיגות וקבלת החלטות בזירה הבינלאומית, כנשיא המדור לניתוח מדיניות חוץ של ה - International Studies Association ומכהן במועצת המנהלים של המרכז למניעת וניהול סכסוכים בסידני, אוסטרליה. הוא היה העורך הראשי של כתב העת Political Psychology וכן משמש כעורך, סגן עורך או חבר מערכת בכעשרה כתבי עת בינלאומיים, כולל ה- American Political Science Review, כתב העת המוביל בתחום מדע המדינה. הוא זכה בפרסים רבים על עבודתו המחקרית, כולל פרס ה- Distinguished Scholar Award מטעם הסקציה של ניתוח מדיניות חוץ של האגודה הבינלאומית ליחסים בינלאומיים (ISA), ופרס קרל דויטש של אותה אגודה לחוקר עד גיל 40 על תרומתו לחקר היחסים הבינלאומיים. פרופ' מינץ עמד בראש כנס הרצליה בין השנים 2013-2016, והוא יו"ר משותף של ועדת ההיגוי לפרויקט "תקווה ישראלית - לקראת סדר ישראלי חדש", בברכת נשיא המדינה.

פרס משרתת ציבור מובילה

יוענק לגברת סיגל שאלתיאל הלוי

הגברת סיגל שאלתיאל הלוי היא ראשת המועצה התעשייתית מגדל תפן מאז שנת 2016. שאלתיאל הלוי נולדה וגדלה בנהריה, בת שביעית מתוך שמונה ילדים לזוג עולים ממרוקו. סיגל למדה שנתיים בית ספר דתי ואח"כ המשיכה בחילוני בנהריה. מגיל צעיר עבדה במקביל ללימודיה. את דרכה בעולם העבודה החלה כיועצת מכירות בשילב, לאחר חופשת הלידה השנייה היא קיבלה הצעה לעבוד בזוגלובק כרכזת משאבי אנוש. תוך שלוש שנים מונתה סיגל למנהלת כוח אדם במפעל בנהריה. שמונה שנים לאחר שנכנסה לעבודה בזוגלובק הפכה למנהלת משאבי אנוש של מפעלי היצור ולאחר מכן סמנכ"ל משאבי אנוש ומשנה למנכ"ל של כל התשלובת. במהלך תקופה זאת גידלה סיגל שלושה ילדים, ולמדה תואר ראשון במנהל עסקים וניהול כללי.

התפנית מהעולם העסקי למרחב הציבורי הייתה בשנת 2009 לאחר שהחליטה לקחת חופשה, אז הגיעה אליה הפניה מהמשרד לפיתוח הנגב והגליל. אורנה הוזמן-בכור שהיתה המנכ"לית של המשרד הציעה לה להיות ראש אגף בכיר לפיתוח הגליל במשרד.

באוקטובר 2013 השר סילבן שלום, מינה אותה למנכ"לית המשרד לפיתוח הנגב והגליל. בשנת 2015 מונה אריה מכלוף דרעי לשר לפיתוח הנגב והגליל וסיגל המשיכה בתפקידה עד דצמבר 2016. בינואר 2017 מונתה ע"י שר הפנים לראשת המועצה התעשייתית מגדל תפן. במקביל סיגל מכהנת כדירקטורית בחברת חוצה ישראל ובחברת משק וכלכלה בשלטון המקומי.

בכל תפקידיה שמה לה לדגש לקדם ולחזק את הפריפריה, הן כלכלית והן חברתית. במסגרת תפקידה כמנכ"לית המשרד לפיתוח הנגב והגליל המשיכה להוביל את הקמת הפקולטה ללימודי רפואה בצפת אשר היווה את פרויקט הדגל של המשרד. במקביל בנגב הובילה שתי החלטות ממשלה מהותיות האחת - בנייה ופיתוח תשתיות בכל תחומי החיים כהכנה למעבר צה"ל דרומה והחלטה השנייה עסקה בחיזוק ועידוד ההתיישבות ליישובי הדרום בכלל וביישובי עוטף עזה בפרט.

כיום, במסגרת תפקידה כראש המועצה התעשייתית תפן, מובילה סיגל להרחבת שטח המועצה אשר תאפשר גידול במספר המפעלים וגידול של כ-5000 משרות בעשור הקרוב. כל זה תוך שילוב של כלל פסיפס העובדים מהמגזרים והדתות השונות שמהווים את מרקם החיים המיוחד של הגליל. בנוסף, סיגל פועלת נמרצות לשמירה על איכות הסביבה ומחויבת לשמירה על סביבת עבודה ירוקה וחדשנית, שמטרתה בין היתר למנוע זיהומים ותקלות בתחום איכות הסביבה.

על כל אלה מעניקה האגודה הישראלית למדע המדינה לגברת סיגל שאלתיאל הלוי את הפרס 'משרתת ציבור מובילה', ישר כוחך בהמשך העשייה. סיגל שאלתיאל הלוי גרה כיום במושב מנות אשר בגליל המערבי, נשואה לשפי, אמא לליבנת, ספיר ואסף וסבתא למור בעלת תואר ראשון ושני במנהל עסקים מאוניברסיטת בר אילן.

פרס הספר ע"ש פרופ' גדעון דורון

ספרו של ד"ר עמיר בר-אור:

מחולשה לחלישה, הפיקוח הפוליטי על הכוח הצבאי המעבר מיישוב למדינה

הספר מציג תיזה מעניינת העומדת בניגוד למסקנות רבות בספרות הקיימת בתחום. הספר ממחיש לא רק את כפיפות הדרג הצבאי לדרג הפוליטי, אלא את תרומתו של הדרג הצבאי להעמקת הלגיטימציה של ההנהגה הפוליטית וביסוס מעמדה. המעקב המדוקדק אחר התפתחויות מערכת היחסים בין ההנהגה הפוליטית של היישוב היהודי ולאחר מכן הנהגת המדינה לבין הארגונים הצבאיים החל מהשומר, ההגנה ועד הקמת צה"ל מהווה תרומה מעניינת להבנת התפתחות התרבות הפוליטית הביטחונית בישראל של ימינו. המחקר הוא גנאלוגי ביסודו, אשר יוצא מדאגות עכשוויות, כדי להתחקות אחר שורשיהן בעבר. בכך הספר תורם תרומה חשובה במישור המתודולוגי והסובסטנטיבי בעת ובעונה אחת. ניתן לחלוק על מסקנות המחקר, אך אין בכך כדי לפגוע בטיבו כמחקר יסודי ומבוסס. הספר כתוב בצורה מקצועית ומעמיקה. הוא מקיף וסוקר תקופה היסטורית חשובה ומעניינת. הכותב מצליח להתחקות אחר תהליכים מורכבים וחשובים ומסתמך על מגוון רחב של מקורות, כולל מסמכים ומקורות ראשוניים חשובים. הספר מצליח למקם את עצמו היטב בשדה המחקר ולחדש בו. ההתמקדות בתקופה קריטית שבה מערכת היחסים בין הדרג הפוליטי לצבאי היתה רגישה במיוחד מאפשרת הבנה עמוקה של התפתחויות עתידיות שאת השלכותיהן אנו רואים עד היום. הכתיבה היא נינוחה ויסודית היא מתעמקת בדקויות ההיסטוריות ומספקת לקורא תמונה מעמיקה, מקיפה ומפורטת על אחד הנושאים המעניינים ביותר בהווה הלאומית והמדינית של ישראל. המסקנה של המחקר ברורה והיא ממחישה את התפתחות דפוסי הפיקוח הפוליטי על הכוח הצבאי והפעלתו. הספר מזמין חוקרים העוסקים בתחום להעמיק את המחקר בתחום. היות ותיעוד התפתחויות מערכת היחסים בין הדרג הפוליטי לדרג הצבאי תלוי לא רק בקיומם של מסמכים מקוריים, החושפים אותנו להחלטות בעלות השפעה מכרעת על נושא המחקר, המשך העיסוק בתחום היא חשובה ונדרשת. מעניין יהיה לראות כיצד חוקרים אחרים בתחום, במיוחד אלה שמייצגים תיזה אלטרנטיבית יגיבו למחקר זה. לסיכום ספר מצוין, הכתוב היטב על בסיס מחקר גנאלוגי מעמיק ובנושא חשוב בעל השלכות עכשוויות.

פרס עבודת הדוקטורט (Ph.D.) המצטיינת ע"ש נדיר צור

יוענק לד"ר ניר ברק, האוניברסיטה העברית

בהנחיית פרופ' אבנר דה-שליט

CIVIC ECOLOGISM: TOWARDS AN ENVIRONMENTAL POLITICAL THEORY OF THE CITY
עבודת הדוקטורט של ד"ר ניר ברק, בוחנת את משמעות היות האדם, העיר והמוסד הפוליטי ידידותיים לסביבה, מזווית המבט האורבנית. ד"ר ברק חולק על הדיכטומיה המנגידה את הטבע והעיר ומבכר מודל הרואה בהם חלקיה ההכרחיים של ישות אחת - טבע ועיר כמודל לשלמות. ד"ר ברק אינו מסתפק בדיון על תהליכים של הגנת הסביבה במובן הטכני או הטכנולוגי ומעלה את הצורך במנגנונים שיאפשרו דליברציה דמוקרטית של תושבי הערים דרכה ניתן ליצור ולהגן על

ההיקף האמפירי. העבודה מתייחסת לסוגיה החשובה של קיטוב אידיאולוגי המתפשטת במדינות דמוקרטיות בעשור האחרון ומנסה להסביר חלק מהמכניזם העומד ביסודה.

פרס המאמר המצטיין בעברית מטעם World Political Science

ד"ר אור קרסין המחלקה לסוציולוגיה, מדע המדינה ותקשורת, האוניברסיטה הפתוחה
וכרופ' אביעד בר חיים, המחלקה לניהול וכלכלה, האוניברסיטה הפתוחה

קרסין, א' ובר חיים, א' (2018). "כיצד רגולציה משפיעה על אחריות תאגידית: אחריות תאגידית לסביבה בתרחישי רגולציה שונים", בטחון סוציאלי 105, אלול תשע"ט, אוגוסט, עמ' 50-17. מאמר זה הינו מאמר חדשני וחשוב אשר דן בהשפעתה של הרגולציה על פרקטיקות של אחריות תאגידית המוגדרת כהתנהגות שהיא מעבר לציאות לחוק. באופן ספציפי המחקר המוצג במאמר בוחן את השפעתה של הרגולציה על היבט אחד של אחריות תאגידית חברתית והיא היענות התעשייה לדרישות סביבתיות. תרומתו הייחודית של המחקר המוצג במאמר נעוצה במחקר הנוכחי בבניית מודל רב ממדי ורב משתני אשר בשונה ממחקרים אחרים בתחום משלב גורמים משלוש רמות ניתוח: מוסדית, ארגונית ורמת הפרט המשפיעים על ביצועי האחריות התאגידית בהיבט הסביבתי. ברמה המוסדית בחנו החוקרים את הלחצים שמקורם בבעלי עניין וברגולטור. ברמה הארגונית נבחנו התרבות הארגונית, האוריינטציה של מנהלים כלפי אחריות תאגידית ומנהיגות. ברמת הפרט נבחנו התנהגויות אישיות במקום העבודה: שביעות רצון, מחויבות כלפי הארגון והתנהגות אזרחית ארגונית. מודל זה נבחן במאמר על ידי בניית שלושה תרחישי רגולציה שנבדקו על 11 מפעלי תעשייה בישראל. תוצאות הסימולציה שנערכה הובילו למסקנה כי רגולציה משתפת משפיעה באופן החיובי ביותר על רמת האחריות לסביבה. לעומת זאת, שינויים לקולא או לחומרא, הבאים לידי ביטוי בתרחישים של רגולטור כופה, רגולטור תובעני ורגולטור רופס, מצמצמים את כוונציאל ההשפעה של הרגולציה על גילויי אחריות כלפי הסביבה.

המאמר יפורסם בכתב העת WPS שבחסות IPSA

The World Political Science (WPS) publishes translations of prize-winning articles nominated by prominent national political science associations and journals around the world. Scholars in a field as international as political science need to know about important political research produced outside the English-speaking world. Sponsored by the International Political Science Association (IPSA), the premiere global political science organization with membership from national associations 50 countries worldwide WPSR gathers together and translates an ever-increasing number of countries' best political science articles, bridging the language barriers that have made this cutting-edge research inaccessible up to now.

עיר בת קיימא. בכך מגבש ד"ר ברק תאוריה פוליטית של סביבתיות דמוקרטית עירונית, בהכוון המדויק, ההכרחי, של תהליכים דליברטיבים של קבלת החלטות.

עבודת הדוקטורט של ד"ר ברק מקורית, חשובה, יצירתית, מעמיקה מאוד, ועם זאת מערערת בכבוד רב ובעדינות מחויבת, על השגור והידוע, קוראת תיגר ומקשה בשאלות חדשות עליהן הוא משיב באמצעות אסטרטגיות מחקר מגוונות, ביד מקצועית יציבה, ברוח ידיעה ובנחישות נמרצת. עבודת המחקר שכתב ד"ר ניר ברק היא יצירת מופת מעוררת התפעלות, רבת תעוזה, משלבת מעשה אומנות עם מחקר בתחום מדעי החברה בכלל וראויה לכל שבח גם בשל העובדה שמרכזתה מעמיד ד"ר ברק את יחסי העיר עם הטבע ומעלה שאלות מרתקות על אזרחות עירונית, מוסדות פוליטיים ותיפקודים חדשים הנדרשים למרחב האורבני כדי להישאר רלוונטי ובר קיימא, באופן שישרת נאמנה לא רק את טבע אלא גם את האדם – מאזן עדין שמעטים החוקרים שמדקדקים בו בזהירות איכפתית אנושית וחירות מקצועית נדירה באיכותה.

מצאנו שבכל רובד – החל מבחירת נושא מאתגר, חדשני וייחודי, ביצוע המחקר, עומק הידיעה, עוצמת המשאבים שהושקעו בעבודה, שליטה ובקיאיות, יצירתיות, פרסום והפצת הידע הצבור בה ואף מנקודת מבט מוסדית ולאומית, ניכר שמדובר במצוינות נדירה, שתוביל את החוקר לפסגות רמות ותסב גאוה רבה לו וליקיריו, למנחה שלו, לאוניברסיטה בה למד, לתחום מדעי המדינה בכלל והישראלי בפרט ולמדינת ישראל.

ציון לשבח על עבודת הדוקטורט יוענק לד"ר עומר יאיר על עבודתו: בהנחיית כרופ' אבנר דה-שליט וכרופ' רענן סוליציאנו-קינן

Political Bias and Perceptions of Political Bias

עבודת הדוקטורט של ד"ר עומר יאיר עוסקת בהטיה פוליטית. מחקרו המברר בחדשנות אמיצה ובמאמץ אינטלקטואלי ראוי להערכה את הבלבול הקיים בשיח הפוליטי בין הטיה פוליטית לבין מושגים משיקים אך שונים. עבודתו של ד"ר יאיר מציגה ניתוח מאלף, רב ידע, מעמיק ומרתק של ההיבטים הפילוסופיים והאמפיריים של התופעה והשתמעויות התנהגותיות הנובעות ממנה. ד"ר יאיר חקר כיצד אנשים מגיבים להטיה פוליטית ומוכיח שאנשים מגיבים בקשיחות צפויה להטיה נגד קבוצת השיח הפוליטית שלהם ואולם, מגלים סובלנות וגמישות להטיה האוהדת את הקבוצה שלהם. בעבודתו ממחיש החוקר את חשיבותה המכרעת של ההוכחה האמפירית המבוססת לתחושה צפויה ואינטואיטיבי, זאת בעידן בו מתרחבת התופעה של אמת מדומיינת המקעקעת את היסודות הבסיסיים ביותר של עולם המדע. עבודתו של ד"ר יאיר חשובה מאוד למדעי המדינה ולמדע בכלל, בהיותה עבודה יסודית, מעמיקה, שיטתית מקיפה, שקדנית וסולידית מבחינה מתודולוגית, מתמודדת ביושר רב עם הספרות העדכנית הקיימת בתחום בביקורתיות זהירה, ובחדשנות ויצירתיות – ובכל אלה מגלה הצטיינות מחקרית רבה.

פרס עבור עבודת המוסמך (M.A.) המצטיינת ע"ש יונתן פיין

מר יאיר אמיתי, האוניברסיטה העברית
בהנחיית כרופ' אורית קידר

Party Activists as a Cause for Ideological Incongruence and Polarization

פה אחד מצאנו את מחקרו של יאיר אמיתי ראוי לפרס, הן בשל חידושו התיאורטי והן בשל

דרכי הגעה לכנס באקדמית גליל מערבי

רישום והתכנסות - מבואה בנין ביה"ס לניהול								09:00-10:00
חדר 732	חדר 730	חדר 737	חדר 736	חדר 735	חדר 726	חדר 725	חדר 724	
מנהיגים וקבלת החלטות במדיניות חוץ	פוליטיקה בעולם דיגיטלי	בטחון עולמי? פוליטיקה בינלאומית	ישראל: היסטוריה, חברה וממשל	הומור ופוליטיקה	ייצוגיות: בוחרים ונבחרים	המשולש האסטרטגי ככלי להערכה של אפקטיביות הניהול של שירותים מוניציפליים	איזורים, חדשנות ושותפויות במרחב העירוני בישראל	מושבים מקבילים 10:00-11:15

הפסקה - מועדון סגל, קומת קרקע								11:15-11:30
חדר 724	חדר 737	חדר 736	חדר 732	חדר 730	חדר 735	חדר 726	חדר 725	
צופים משתתפים בקביעות מדיניות מקצוע האזרחות בישראל	מדיניות, כלכלה וניהול ציבורי: בין המיקרו למקרו	שיח פוליטי דיגיטלי	יחסים בינלאומיים	American Public Opinion, Polarization and Representation	הצגה ורב שיח: מילון מינוח מדע המדינה באקדמיה ללשון עברית	לאומיות במאה ה-21: האתגרים לערכים הליברליים, למדינות הלאום, ולמוסדות וארגונים בינ"ל	הבחירות לרשויות המקומיות	מושבים מקבילים 11:30-12:45

ארוחת צהריים - אולם כנסים								12:45-13:45
<p>מושב מרכזי - חינוך לאזרחות פעילה ברכות: פרופסור נסים בן דוד, נשיא, האקדמית גליל מערבי יו"ר המושב- פרופ' אסף מידיני משתתפים: פרופ' דן אבנון, ד"ר אסנת עקירב, גב' עינת אחיון, ד"ר סיגל בן רפאל גלנטי אודיטוריום שמש - 704</p>								13:45-14:30
מפגש מורים לאזרחות אודיטוריום 727				אסיפה כללית ופרסים חברי האגודה הישראלית למדע המדינה אודיטוריום שמש - 704				14:30-15:45

הפסקה - מועדון סגל, קומת קרקע								15:45-16:00
חדר 724	חדר 737	חדר 736	חדר 732	חדר 730	חדר 735	חדר 726	חדר 725	
מחשבה פוליטית ונורמטיבית על ערים ועירוניות	פוליטיקה במבט השוואתי	בין חברה למדינה: ישראל כתופעה פוליטית	דמוקרטיה, פוליטיקה ואידי אולוגיה בישראל	מזרח תיכון חדעאש: גיאו פוליטיקה של המזרח התיכון	השלטון המקומי בישראל: תמורות ואתגרים	העולם הערבי: אתגרים ובעיות יסוד במאה ה-21	המדינה ומרחב הסייבר	מושבים מקבילים 16:00-17:15

הגעה ברכבת

לבאים מאזור המרכז:

עליה החל מתחנת תל אביב ההגנה לכיוון צפון וירידה בתחנת עכו (נסיעה של כשעה וחצי מתל אביב)

[לוח זמנים - רכבת מתל-אביב לעכו 23.5.19 לחצו כאן](#)

לבאים מצפון – נהריה:

עליה בתחנת נהריה וירידה בתחנת עכו (נסיעה של 7 דקות)

[לוח זמנים רכבת נהריה – עכו 23.5.19 לחצו כאן](#)

אוטובוסים בתוך עכו

[קו 3 מיניבוס "נתיב אקספרס"](#)

תחנת ירידה: עכו - דרך המכללה (האקדמית גליל מערבי)

[קו 2 אוטובוס "נתיב אקספרס"](#)

תחנת ירידה: עכו - דרך המכללה (האקדמית גליל מערבי)

מונית שירות ברחבי עכו

ירידה בכיכר בפנת רחובות דרך המכללה/דרך הארבעה (ליד תחנת הדלק פז)

הגעה למכללה מתחנת הרכבת בעכו

• קו 3 – מיניבוס "נתיב אקספרס" (נסיעה של 3 דקות)

תחנת עליה: עכו - דוד רמז (ת. רכבת עכו), תחנת ירידה: עכו - דרך המכללה

(האקדמית גליל מערבי)

[לוח זמנים- קו 3](#)

• מונית (בעלות 15 ₪)

• או הליכה ברגל – כרבע שעה

אוטובוסים

למגיעים מחיפה:

272 אוטובוס מחיפה - מרכזית לב המפרץ/חיפה לעכו / קו 271

למגיעים מנהריה:

קו 271 / 272 מתחנה מרכזית בנהריה

עליה ת. מרכזית נהריה וירידה ברחוב פלמינגו (פלמינגו/אהוד מנור)

ולאחר מכן קו 3 מיניבוס "נתיב אקספרס".

[ללוח זמנים קו 271 חיפה - עכו/נהריה - עכו לחץ כאן](#)

[ללוח זמנים קו 271 חיפה - עכו/נהריה - עכו לחץ כאן](#)

מפת הקמפוס

משחק עם הכיפה על הראש/ צחי כהן
 "כל בדיחות נאצר": העם כתבנית נוף בדיחותיו – "כל בדיחות אשכול"/ אלון גן

מושב 5: ישראל: היסטוריה, חברה וממשל חדר 736

יו"ר: איל לוין

- מציגים: דפנה שרפמן, כרמל פז, ברק בר-זוהר, משה ברנט, איל לוין
- ביטולה של האסיפה המכוננת והמסד החוקתי של ישראל/ משה ברנט
- שיח פוליטי וחינוך לאזרחות בישראל/ כרמל פז
- בין מדינת ישראל לפולין – המאבק על אתוס השואה/ איל לוין
- ארץ ישראל במלחמת העולם השנייה- אתגרים והשפעה היסטורית/ דפנה שרפמן
- הסיקור העיתונאי של רצח חיים ארלוזורוב ויצחק רבין/ ברק בר-זוהר

מושב 6: בטחון עולמי? פוליטיקה בינלאומית חדר 737

יו"ר : טובי גרין

מציגים: ברק בוקס, חופית ראוף-נאורה, טובי גרין

- The changing politics of small state responses to big issues/ Toby Greene
- The differences between terror groups perpetrating regular attacks vs. terror groups perpetrating suicide attacks, in selecting types of attacks aimed towards a variety of targets/ ברק בוקס
- מדינות סוררות: בין תיאוריה לפרקטיקה, איראן ופקיסטן 1979 – 2014 / ראוף-נאורה חופית

מושב 7: פוליטיקה בעולם דיגיטלי חדר 730

יו"ר: יעקב הכט

מציגים: ג'ניפר אושר ועמית לוינסון, Ryan Shandler, שרון מצקין, יעקב הכט

- Cyber Smoke Grenades – How Internet Shutdowns Affect Political Participation/ Ryan Shandler
- The Effect of Cyber Terrorism on Political Confidence/ שרון מצקין
- Digital Media Use, Political Participation, and Political Efficacy: A Research Agenda/ ג'ניפר אושר ועמית לוינסון
- מניפולציות ברשתות החברתיות המקוונות המשפיעות על מערכות פוליטיות במדינות דמוקרטיות/ יעקב הכט

מושב 8. מנהיגים וקבלת החלטות במדיניות חוץ חדר 732

יו"ר: כרמלה לוטמר

מציגים: אבי בן צבי, גד ורשה, כרמלה לוטמר

- שינויי מנהיגות והסכמי שלום - ממצאים אמפיריים מאפריקה/ כרמלה לוטמר
- מימד המנהיגות בהתפתחות יחסי ישראל ארה"ב במישור הגרעיני: 1961-1963/ גד ורשה
- מנהיגות פוליטית וקבלת החלטות במקרה של דונלד טראמפ/ אבי בן צבי

מושב 1: איזוריות, חדשנות ושותפויות במרחב העירוני בישראל חדר 724

יו"ר: נעמי כריש-אבירם

- מציגים: אביב קדרון וחדווה וינרסקי-כרץ, אלעד כהן, ניר אטמור וחן כרידברג
- תפקידים של אקלים ארגוני חדשני ועמדות ארגוניות ביישום חדשנות בשירות בקרב מנהלים בארגוני המגזר הציבורי בישראל/ אביב קדרון וחדווה וינרסקי-כרץ
- פיטורים פוליטיים בישראל/ אלעד כהן
- דפוסי השתתפות בבחירות המקומיות, 2013-2018: מגמות ושינויים/ ניר אטמור, חן כרידברג

מושב 2: המשולש האסטרטגי ככלי להערכה של אפקטיביות הניהול של שירותים מוניציפליים חדר 725

יו"ר: פני יובל

מציגים: עירית פורת, ורד עוזיאל, טלי נתן מלינוף, סהר אלמוג

- שימוש בשיטות פילוח שוק ברשויות המקומיות בישראל ככלי ליעול אספקת השירותים המוניציפליים/ טלי נתן מלינוף
- משאבים ארגוניים ואישיים הנדרשים למילוי תפקיד יועצת ראש הרשות לקידום מעמד האישה/ סהר אלמוג
- אסטרטגיה לניהול של מדיניות לאומית וביצוע מקומי משותף/ עירית פורת
- מימוש ערך חברתי בתחבורה הציבורית המקומית : צמצום פערים מגדריים – ממצאים ומסקנות/ ורד עוזיאל

מושב 3: ייצוגיות: בוחרים ונבחרים חדר 726

יו"ר: אילנה שפייזמן

- מציגים: עומר יעיר ואודליה אושרי, גיא מור, ניר קוסטי, אינדה נובומינסקי, אילנה שפייזמן
- What makes an influential minister? Individual ministers in Israel and their effect on the agenda of their ministries/ אילנה שפייזמן
- Examination of the Representation of the ultra- orthodox factions in the Knesset using Topic Modelling of Divrei Haknesset/ Inda Novominsky
- Preference Structure and its Effect on Political Representation/ גיא מור
- The Effect of Omnibus Legislation on Primary and Secondary Legislation/ ניר קוסטי
- The Effect of "Ideological Identity" on Israelis' Political Behavior and Attitudes/ עומר יעיר ואודליה אושרי

מושב 4: הומור ופוליטיקה חדר 735

יו"ר: שלמה גולדמן

- מציגים: צחי כהן, אלון גן, שלמה גולדמן והדס רוט
- קריקטורות ככלי תעמולה בידי חיזבאללה/ שלמה גולדמן והדס רוט

יו"ר: אלכס מינץ

מציגים: Kasey Barr, Jingjie He, אבישג הררי

- Collective Decision Making and Foreign Policy Change: The role of groupthink and polythink dynamics/ Kasey Barr
- A Strategic Outlook Typology of American Post-Cold War Military Intervention in the Middle East/ Jingjie He
- קבלת החלטות של נשיאי ארצות הברית בנוגע לשימוש בכוח/ אבישג הררי

יו"ר: חן סבג- בן פורת

- מציגים: אזי לבן און, חן סבג- בן פורת ושרון חליוה אמיר, לב טופור, כלילה מגן ורות אבידר
- על עמותות פוליטיות, רשתות חברתיות והחברה האזרחית: הזדמנות לתקשורת או שיח חרשים? כלילה מגן ורות אבידר
- תכני וידאו בתפוצה מקוונת ופוטנציאל השפעתם על דעת הקהל/ אזי לב און ונילי שטינפלד
- Dark Hatred: Antisemitism in the Dark Web/ לב טופור
- פרקטיקות צנזור שיח פוליטי ברשתות החברתיות בקרב מתווכי השיח: מחקר השוואתי/ חן סבג- בן פורת ושרון חליוה אמיר

יו"ר: ליהיא להט

מציגים: אבנר ברנע, עידן סונסינו, איתמר יקיר, ארז כהן, ליהיא להט
 זמן ומדיניות: ניצול זמן, העדפות הציבור ותפיסות מדיניות/ ליהיא להט

Can rules restrain political favoritism? Evidence from a discretion to rules change in the case of gambling revenues allocation in Israel (co-authored with Momi Dahan)/

איתמר יקיר

מודיעין מסכל בחברה דמוקרטית – המקרה של ישראל במבחן השוואתי/ אבנר ברנע

The indicators combination problem and the liberal state/ עידן סונסינו

המדיניות הציבורית לוויסות האינטרקציה בין היצע שוק העבודה לביקוש ללימודי ההשכלה הגבוהה/ ארז כהן

יו"ר: הדר ליפשיץ

מציגים: אשר כהן, איל לוי, יוסף שחאדה
 דרך ללא מוצא משום מקום לשום מקום/ איל לוי
 חינוך לאזרחות - הקול הנעלם של האזרחים הערביים/ יוסף שחאדה
 מקצוע האזרחות בין רב-ערכיות לחד-ערכיות/ אשר כהן
 מקצוע האזרחות בישראל: יש מוצא!/ הדר ליפשיץ

יו"ר: ניסים עורקי

מציגים: אופיר כז פינס, מזל שאול, אסנת עקירב, אמיר הורקין

• הבחירות המקומיות 2018 / אופיר כז פינס

• מודל חמשת העוגנים: השתתפות נשים בבחירות לראשות עיר/ אסנת עקירב
 • מקומיות 2018' - קואליציית הד-הוק לצמצום הפערים המגדריים סביב שולחנות המועצה/
 מזל שאול

• מנהיגות נשית בשלטון המקומי - הגורמים הקשורים לסיכויי הבחירה של נשים המתמודדות לראשות הרשות המקומית בבחירות המקומיות 2018 וגישה חדשה לבחינת המושג תקרת הזכוכית/ אמיר הורקין

יו"ר: אריאל כבירי

מציגים: עזר גת, בני מילר, גדי טאוב

יו"ר: דן אבנון

מציגים: דן אבנון, יצחק גל-נור, גייל טלשיר, הנרייט כלב-דהאן, אפרת קנולר, מיכאל קרן,
 עפרה תחרוש-בקר

יו"ר: ג'ניפר אושר ואמנון כוורי

מציגים: לירן הרסגור, עומר יעיר, אילנה שפייזמן, ישראל ויסמל-מנור, ג'ניפר אושר

- Generational Polarization: Assessing the Effect of Cohort and Party on Attitudes toward Foreign Policy / Amnon Cavari, Liran Harsgor and Shlomo Egoz
- Friendly relationship between rival politicians reduces affective polarization/ Leonie Huddy and Omer Yair
- When a policy becomes a symbol: Evidence from two cases from US education policy/ Ilana Shpaizman
- Citizen Participation and Policy Representation: Social and Economic Policy in the U.S., 2005-2018/ Jennifer Oser and Jan Leighley
- The Macedonian Fake News Industry and the 2016 US Election/ Heather Hughes and Israel Waismel-Manor

יו"ר: פרופ' אסף מידיני

משתתפים: דן אבנון, אסנת עקירב, עינת אוחיון, סיגל בן רפאל גלנטי

14:30-15:45 מושבים מקבילים

- האגודה הישראלית למדע המדינה: אסיפה כללית ופרסים - אודיטוריום שמש, 704, קומת קרקע
- מפגש מורים לאזרחות אודיטוריום 727

15:45 – 16:00 הפסקה

מועדון סגל קומת קרקע

16:00-17:15 מושבים מקבילים

מושב 1: המדינה ומרחב הסייבר חדר 725

יו"ר: אזי לב און

מציגים: אזי לב און, עמית שניאק, רותם מדזיני, נטע קרמר, אדם הופמן

- Top-Down, Non-Inclusive and Non-Egalitarian: Characterizing The Communication of Israeli Members of Parliament with the Public on their Facebook Pages/ Nili Steinfeld and Azi Lev-On
- Cyber Intermediaries: Private Entities Effect on National and International Cyber-security Policy/ Amit Sheniak
- Transnational internet governance by non-state actors: the politics of Facebooks' and Twitter's content moderators as regulatory intermediaries/ Rotem Medzini
- לאומיות דיגיטלית: מאמצי המשטר לקידום שיח לאומי בסעודיה ברשתות החברתיות/ אדם הופמן
- שיח הסייבר והמאבק על מעמדה של מדינת הלאום/ נטע קרמר

מושב 2: העולם הערבי: אתגרים ובעיות יסוד במאה ה-21 חדר 726

יו"ר: מוחמד סועאד

מציגים: עידו זלקוביץ', רונן יצחק, איריס פרוכטר-רונון, מוחמד סועאד

- בין התחייה האסלאמית ודמוקרטיזציה: אתגרי המאה ה-21 של מדינת הלאום הערבית/ עידו זלקוביץ'
- מהאביב הערבי לדאע"ש: מדוע שרד המשטר ההאשמי את האתגרים העומדים בפניו?/ רונן יצחק
- חזרת הדומיננטיות השבטיות לעולם הערבי במאה ה-21/ מוחמד סועאד
- גרעונות פוליטיים וחברתיים בעולם הערבי במאה ה-21: היבטים תרבותיים/ איריס פרוכטר-רונון

מושב 3: השלטון המקומי בישראל: תמורות ואתגרים חדר 735

יו"ר: דניאלה שנקר

מציגים: דודי אילת, יעל שמריהו-ישורון, דניאלה שנקר

• פדגוגיה מוניציפלית/ דניאלה שנקר

• The Urban policy: Economic Development or Spatial Judaization?/

Yael Shmaryahu-Yeshurun

- הקשר שבין סגנון המנהיגות של מנהלים ברשויות מקומיות ובין אופי האתיקה הארגונית המאפיינת את יחידתם/ דודי אילת

מושב 4: מזרח תיכון חדעאש: גיאופוליטיקה של המזרח התיכון חדר 730

יו"ר: גלית טרומן-צינמן

מציגים: לורן דגן-עמוס, רפאל בן-לוי, מיכאל שקולניק, Christoph Steinert, גלית טרומן-צינמן

- האוטופיה של "המדינה האיסלאמית" והאתגרים למשילות בסוריה ועיראק/ גלית טרומן צינמן
- מגנדי ועד מודי - ביזוריות וריכוזיות בפוליטיקה ההודית 1947-2016/ לורן דגן-עמוס
- From Nascent Insurrections to Full-Blown Insurgencies: Why Some Militant Groups Engage in Sustained Armed Conflicts/ מיכאל שקולניק
- A matter of due process: Tracing the link between post-conflict trials and peace stability/ Christoph Steinert
- The Archetypes of Contemporary Strategic Subcultures: Cross-national Divides between Conflicting Visions of Grand Strategy and World Order/ רפאל בן לוי

מושב 5: דמוקרטיה, פוליטיקה ואידיאולוגיה בישראל חדר 732

יו"ר: סיגל בן רפאל גלנטי

מציגים: גל אריאלי, אסף יקיר, סיגל בן-רפאל גלנטי, מיכל היישריק ואלון פאוקר

- מבט ביקורתי על מקורות הכוח של הימין הישראלי/ יקיר אסף
- הקיבוץ והזירה הפוליטית בשוך "משבר הקיבוצים": מגזר מחפש משמעות/ סיגל בן רפאל גלנטי, מיכל היישריק ואלון פאוקר
- האם הדמוקרטיה הישראלית בנסיגה?/ גל אריאלי

מושב 6: בין חברה למדינה: ישראל כתופעה פוליטית חדר 736

יו"ר: אריה קרמפף

מציגים: נתנאל פישר, כרמית לוי-אבארבנל, אריה קרמפף, אופיר עבו

- העליה הלא-יהודית לישראל במאה השנים האחרונות/ נתנאל פישר
- מפגש זהויות בקהילות מעורבות של דתיים וחילוניים – האתגר החברתי/ לוי-אבארבנל כרמית
- מדינת הרווחה הישראלית כפרוייקט ליברלי: המקרה של חוק ביטוח אבטלה/ אריה קרמפף
- Secularization, Religious Pluralism, or Both? Explaining the Activism of Reform and Conservative Jews in Israel / אופיר עבו

מושב 7: פוליטיקה במבט השוואתי חדר 737

יו"ר: ורד פורזיקי

מציגים: מירית קיסנר, קרן וינטר-דינור, פורזיקי ורד

- Gender and Populist Partie/ ורד פורזיקי

תקצירי הרצאות

10:00 – 11:15 מושבים מקבילים

מושב 1: לקראת פרסום הספר: איזוריות, שותפויות ורשתות במרחב העירוני בישראל

תפקידם של אקלים ארגוני חדשני ועמדות ארגוניות ביישום חדשנות בשירות בקרב מנהלים בארגוני המגזר הציבורי בישראל/ אביב קדרון וחדווה וינסקי-כרץ

יישום חדשנות בשירות נתפס כגורם הן לשיפור השירות הממשלתי-ציבורי לאזרח ולמשתמשי קצה נוספים והן ליעול וטיוב תהליכים ארגוניים. מחקרים קודמים בחנו גורמים המגבירים או מעכבים יישום חדשנות בשירות, אך, מעטים בלבד בוצעו בארגוני המגזר הציבורי ומכאן ביקשנו לגשר על פערי הידע. למחקר זה שתי מטרות מרכזיות: האחת, לבחון את הקשר בין תרבות ארגונית המעודדת חדשנות, עמדות והתנהגות ברמת הפרט ויישום חדשנות בשירותים; השנייה, לבחון האם עמדות ברמת הפרט מהוות גורם מתווך בין אקלים ארגוני חדשני לבין יישום חדשנות בשירותים במגזר הציבורי.

מחקר זה מתבסס על תיאוריית רכיבי היצירתיות הארגונית הגורסת כי בהובלת תהליכי יצירתיות וחדשנות נדרשת מסגרת ארגונית מובנת המכוונת להעצמתן לצד מיומנות, מומחיות ומוטיבציה פנימית של העובדים. באמצעות מודל המחקר המוצע נבחן את התפקיד המתווך של עמדות והתנהגות ברמת הפרט (חוללות עצמית ליצירתיות, פרואקטיביות, וציפיות המנהל ליצירתיות) בקשר שבין אקלים ארגוני תומך חדשנות לבין מעורבותו ביישום חדשנות בשירות. שיטת המחקר כללה מחקר אורך בו השתתפו 298 מנהלים במגזר הציבורי שעמדותיהם נבדקו בשתי נקודות זמן. נתונים נאספו מארגונים במגזר הציבורי הנמצאים בשלב יישום חדשנות בשירות.

מבחינה אמפירית, מחקר זה יתרום להבנת השפעת גורמים ארגוניים ואינדיבידואליים על יישום חדשנות בשירות במגזר הציבורי. רוב המחקרים שנעשו עד כה על חדשנות במגזר הציבורי התבססו על שיטת מחקר איכותנית. לפיכך, מחקר זה ינסה לגשר על הפערים הקיימים בתחום באמצעות מחקר כמותי. ממצאי מחקר זה עשויים להוות בסיס למחקרי המשך בתחום שיסייעו להבנת תהליכים ארגוניים וניהוליים התורמים ליישום חדשנות בשירות בארגוני המגזר הציבורי. מבחינה יישומית, בהחלטה מספר חכ/41 של ועדת השרים לענייני חברה וכלכלה בממשלת ישראל משנת 2014, הוחלט על הרחבת האצת החדשנות במגזר הציבורי בעיקר פרויקט ישראל דיגיטלית. ביחס לכך, המחקר יעניק למנהלים במגזר הציבורי כלים יישומיים לניהול והנעת עובדים ליישום חדשנות בשירות. כמו כן, נקיטת מדיניות שתוביל יישום מיטבי של חדשנות במתן שירותים ממשלתיים-ציבוריים, תספק מענה מותאם לצורכי השעה של האזרחים, תגביר את רווחתם ותרחיב את המשאבים העומדים לרשותם, ולכך תרומה חברתית רבה.

פיטורים פוליטיים בישראל/ אלעד כהן

תופעת ה- "פיטורים פוליטיים", עניינה פיטורי עובד הנובעים משיקולים פוליטיים כאלה ואחרים מצד הדרג הפוליטי או מי מטעמו. חרף השלכותיה הרבות הן במישור של העובד המפוטר, הן במישור של המעביד והחברה כולה, תופעת הפיטורים הפוליטיים טרם נחקרה כלל בישראל. מסיבה זו מצאתי לנכון לכן לבחון את תופעת הפיטורים הפוליטיים בכלל ובישראל בפרט,

- Is democratic empowerment enough? The lessons of Brexit for the future of the European Union/ קרן וינטר-דינור
- Law and Beyond: Much-Ado-about-Nothing Legislation versus "Big Bang" latent reform as an Upshot of State Tradition / מירית קיסנר

חדר 724

מושב 8: מחשבה פוליטית ונורמטיבית על ערים ועירוניות

יו"ר: ניר ברק ומיכאל זיו-קנת

מציגים: טל אלסטר, ליאור גליק, אביגיל פרדמן, ניר ברק ומיכאל זיו קנת

- Homeowners Saying 'Yes, In My Back Yard': Evidence from Israel/ Tal Alster
- What is political representation in cities?/ Michael Ziv-Kenet
- An Extensive Functionalist Conception of Local Residency/ Lior Glick
- The Smart City: Promise or Peril?/ Avigail Ferdman

• סולידריות-אזרחית-עירונית כמושג אנליטי ונורמטיבי/ ניר ברק

בממדים והיבטים שונים.

החלק המרכזי כלל הצגה וניתוח של נתונים אמפיריים אודות פיטורים פוליטיים בישראל, כגון מגמות נצפות בציר הזמן, התפלגות מקרים עפ"י המניע וכו', כאשר שאלת המחקר המרכזית שנבחנה בחלק הנ"ל היתה האם קיימים משתנים ונסיבות שיכולים להשפיע על היקפי המקרים בישראל ויכולים להסביר אותם. מצאתי לנכון לבחון את התפלגות המקרים בזירות ובתתי הזירות שונות, בעיקר בתוך הזירה המקומית לאור משתנים דמוגרפיים, גאוגרפיים, כלכליים, אתניים ופוליטיים של הרשויות כשנבדקה השפעתם של משתנים אלה על היקפי המקרים.

דפוסי השתתפות בבחירות המקומיות, 2013-2018: מגמות ושינויים/ ניר אטמור, חן פרידברג
ב-1993 בוטל יום השבתון בבחירות לרשויות המקומיות בנימוק כי הדבר יביא לחיסכון של מאות מיליוני ש"ח למשק. 25 שנים לאחר מכן, באוקטובר 2018 הונהג מחדש יום השבתון. מטרת השינוי, כפי שפורט בדברי ההסבר של הצעת החוק הממשלתית, הייתה "להעלות את אחוז ההצבעה ולהקל על תושבי הרשויות המקומיות לקחת חלק בהליך הדמוקרטי ולממש את זכותם לבחור בבחירות לרשויות המקומיות". ואומנם, בתום יום הבחירות הצהיר משרד הפנים על "שיפור ניכר באחוזי ההצבעה בבחירות המקומיות לשנת 2018. אחוז ההצבעה הסתכם בלמעלה מ-57% – שיפור משמעותי מאחוז ההצבעה ב-2013 שעמד על 51.8%". אף על פי כן, התבוננות מעמיקה בנתוני ההצבעה ברשויות המקומיות מלמדת על שונות: בחלק מהרשויות המקומיות נרשמה אומנם עליה בשיעורי ההצבעה; אך בחלק מהיישובים לא נרשם כל שינוי ובחלק אף חמור מכך – נרשמה ירידה בשיעורים הללו.

מחקר זה מבקש לאפיין את השתתפות הציבור הישראלי בבחירות המקומיות בשנת 2018 בהשוואה לבחירות 2013. כדי להסביר את השונות בדפוסי ההצבעה בין הרשויות המקומיות נותחו נתונים רשמיים של שיעורי ההשתתפות ונתונים הקשורים למאפיינים דמוגרפיים, חברתיים-כלכליים ופוליטיים של הרשויות בישראל. ממצאים ראשוניים מלמדים כי בכ-75% מהרשויות חלה עלייה בשיעורי ההשתתפות בבחירות בעוד שבכ-25% מהרשויות חלה ירידה בשיעורים הללו. בחינה מעמיקה מלמדת שבכשליש מהרשויות המקומיות השינוי שנרשם ביחס למערכת הבחירות ב-2013 היה מינורי ונע בטווח של $\pm 2\%$. הגורמים לכך והמשמעותיות שאפיינו את מגמות השינוי והיציבות באותם הישובים ינותחו במחקר זה. את הממצאים הסברתי וניתחתי באמצעות ספרות מחקר בנושאים המשיקים לפיטורים פוליטיים וגיביתי את הניתוח בתיאוריות מתחום חקר המשפט והפוליטיקה, התאוריה הנאו מוסדית ותאוריית הבחירה הציבורית. בהסתמך על כל הממצאים וניתוחם ניתן להסיק כי תנאים מבניים ומאפיינים תרבותיים פוליטיים שונים המתקיימים בכל הזירות שנבחנו, המשפיעים על האופן בו פועל הדרג הפוליטי בכל זירה, הם אלה היכולים להסביר את השוני בהיקפי המקרים.

מושב 2: המשולש האסטרטגי ככלי להערכה של אפקטיביות הניהול של שירותים מוניציפליים
שימוש בשיטות פילוח שוק ברשויות המקומיות בישראל ככלי ליעול אספקת השירותים המוניציפאליים/ טלי נתן מלינוף

מחקרים רבים עוסקים בפילוח שוק צרכנים ככלי ליעול שיווק ואספקה של מוצרים ושירותים במגזר העסקי. עם זאת, כמעט ולא קיימים מחקרים העוסקים בפילוח שוק ברשות המקומית

או במגזר הציבורי, למרות שנראה כי המגזר הציבורי משתמש בכלי זה בפועל. בנוסף, הספרות עוסקת בהבדלים הקיימים בין מוצרים ושירותים שמספק המגזר הפרטי לבין אלו שמספק המגזר הציבורי, אך לא מפתחת מודל ייחודי ונבדל המתאים את שיטות פילוח השוק של המגזר הפרטי למגזר הציבורי בכלל ולרשויות המקומיות בפרט. ממצאי המחקר מעלים כי פילוח שוק מותאם יגדיל את הערך הציבורי על ידי מתן פתרון דיפרנציאלי לקבוצות תושבים שונות. שנה שעברה הצגתי את החלקים הראשונים של המחקר והשנה אשמח לדון בממצאים ולהציג הצעות למודלים מותאמים.

משאבים ארגוניים ואישיים הנדרשים למילוי תפקיד יועצת ראש הרשות לקידום מעמד האישה/ סהר אלמוג

כחלק מתהליך גלובלי רחב יותר, בעשורים האחרונים נעשו בישראל מאמצים רבים ובזר אחריות פוליטית, פיננסית ואדמיניסטרטיבית לדרג המוניציפלי. בתוך כך, נוסד תפקיד יועצת ראש העיר לקידום מעמד האישה (חוק הרשויות המקומיות - 2000). לתפקיד זה נלוו תחומי אחריות, שכר והגדרות תפקיד, אך אף שמונו יועצות ב-92% מהרשויות נדמה שהתוצאות בוששו להגיע. נשים בישראל נמצאות בעמדת נחיתות לעומת גברים בשוק העבודה ונזקקות יותר לשירותי רווחה, נפגעות יותר מהטרדות מיניות, מרגישות לא בטוחות ללכת לבד בחשכה ומרוויחות פחות (למ"ס, 2016). תוצאות אלה עשויות ללמד על בעיה ניהולית המעכבת או מונעת מהיועצות למלא את תפקידן בצמצום אי-השוויון המגדרי בקרב תושבי הרשות. במלאת שני עשורים לתפקיד, יש מקום להתחקות אחר המשאבים הארגוניים והאישיים העומדים לרשות היועצת, בכדי לבדוק את מידת התאמתם לסייע לה למלא את תפקידה באפקטיביות. שכן, כשהדרישות מהיועצות גבוהות אך אינן מגובות במשאבים מותאמים, ניתן לצפות לשחיקה מוגברת בתפקודה. המחקר נועד לבחון כיצד משאבים ארגוניים ומשאבים אישיים משפיעים על איכות הביצועים של היועצת לקידום מעמד האישה ברשות המקומית. השערותיי הן שמשאבים ארגוניים ואישיים באיכות ובכמות גבוהה ישפרו את איכות ביצועי היועצת. לחליפין, עמימות דרישות או אינטראקציה בין דרישות גבוהות למשאבים מצומצמים יפגעו בתפקודה. המתודולוגיה כוללת שילוב בין ראיונות עם יועצות פעילות, הממחישות איכות ביצועים גבוהה, כאשר הסוגיות המרכזיות שיעלו בראיונות יהיו בסיס לשאלון שיופץ בקרב כלל היועצות.

אסטרטגיה לניהול של מדיניות לאומית וביצוע מקומי משותף/ עירית פורת

השירותים והטובין הציבוריים אותם צורכים תושבי הערים, מסופקים לרוב על ידי הרשויות המקומיות ובמעורבות משתנה של מוסדות השלטון המרכזי. לשירותים ציבוריים אלה השפעה מכרעת על איכות החיים בעיר. שירותי שיטור וסדר ציבורי הקריטיים לאיכות החיים בערים, מסופקים על ידי משטרה לאומית ו/או על ידי השלטון המקומי. במחקר שמטרתו להשוות את אפקטיביות שלושה מודלים של שיטור בשיפור הטיפול באירועי איכות חיים בערים בישראל, שוער כי האפקטיביות של מודל השיטור העירוני תעלה על זו של המודלים המשולב והמסורתי, הן בשל משאביו התוספתיים והן בשל תפיסת ההפעלה הסדורה שלו. המחקר התבסס על ניתוח מסמכים וראיונות עם בעלי תפקידים בשבע ערים בעלות מאפיינים חברתיים-כלכליים דומים. באמצעות הכלים אותם מציעה תפיסת ניהול ערך ציבורי (Moore, 1995), נותחו מסמכים וראיונות עם בעלי תפקידים בשבע ערים ובבט"פ, מהן עלו מסקנות אופרטיביות לדיוק המודל

the main decision-makers in the polity. As such, there is an expectation that individual ministers will affect the agenda of the ministries they are in charge of. Nonetheless, we know that this is not always the case. Ministers face principle-agent problems when trying to impose their policy priorities, some ministers are uninterested in affecting the agenda of their unit, and some are incapable of doing so. The question is what makes individual ministers more influential in their departments? Surprisingly, despite the broad research on cabinets in parliamentary democracies, the relations between politicians and administrations and agenda setting, research did not examine this question, focusing mostly on the minister's influence on the agenda of the cabinet's plenum or the legislative agenda.

This paper aims at examining the conditions that enable the ministers to be more/less effective in steering the ministry's agenda. The paper is based on an analysis of 20 in-depth interviews conducted with former and present ministers in Israel as well as on an original database which includes information on 19 cabinet ministers from 1988 and until 2019 such as time in office, political experience, party ranking and other. In order to examine the change in the agenda of each ministry, the paper examines the main goals of each ministry as presented in the annual budget and their dynamics over time. Preliminary findings suggest that ministers are more likely to affect the agenda of their ministries when they have clear goals regarding the ministry's agenda and when they have significant political experience. holds true across ministries and over time.

[Examination of the Representation of the ultra- orthodox factions in the Knesset using Topic Modelling of Divrei Haknesset/ Inda Novominsky](#)

The ultra-orthodox parties are perceived by the general public and by the ultra-orthodox voters as sectorial parties that are concerned only with the interests of their constituency and with the Jewish-religious character of the State of Israel.

Representation theories in Political Science distinguish between descriptive representation and substantive representation. The purpose of this research is to examine the representation patterns of the ultra-orthodox parties in the Knesset over the years, using automatic content analysis of Divrei Haknesset, the official collection of plenary records since the time of the Provisional State Council.

The whole collection is digitally available and is a researchable corpus that allows us the application of automatic content analysis methods and tools of Digital Humanities and Social Sciences. The research method is unsupervised topic modeling of Divrei Haknesset, taking into account the different structures of the files. This method allows us to extract and map topics from the corpus using a LemLDA package for Topic modeling in Hebrew. After the extraction and the mapping of the topics, a linkage between the topics and the ultra-orthodox speakers will lead us to examine the representation patterns of the ultra-orthodox MK and examine whether the ultra-

באופן שימקסם את הערך הציבורי המופק באמצעותו. תיאורטית, נמצאו כלים אלו מתאימים הן למנהלים לחוקרי המנהל הציבורי, שכשמדובר במדיניות המופעלת במערכת פוליטנטרית. הממצאים מלמדים שבמודלים שצמחו בישראל פועלות שתי סוכנויות ממשל מובחנת, ללא מערכת אחודה של נתונים, זהות ארגונית, מוטת שליטה ומערכת קבלת החלטות, הדרושים לטיוב הביצועים בשיתוף הפעולה בין שני גופי השלטון. אי לכך, נדרשת אסטרטגיה ניהולית ואנליטית שונה. במחקר זה מוצע לאמץ את אסטרטגיה ניהול PreformanceStat /CompStat המשמשת לניהול פנים ארגוני, לאור הצלחתם לעמוד ביעדים השאפתניים, אומצה האסטרטגיה בערים רבות בארה"ב (Behn, 2007), והשפעתה הגיעה גם למשטרת ישראל.. לצורך יישומה במקרה שלפנינו מוצע להרחיבה ולהתאימה לניהול בין ארגוני המבוסס על תהליך קבלת ההחלטות שיתופי ולומד, יצירת מערכת אמון עמוקה וניתוח סדיר של נתונים (Behn, 2014) ביחס ליעדים.

[מימוש ערך חברתי בתחבורה הציבורית המקומית : צמצום פערים מגדריים – ממצאים ומסקנות/ ורד עוזיאל](#)

לכל אחד מהמגדרים אופן שימוש שונה בתחבורה הציבורית וצרכים שונים הבאים לידי ביטוי בעיקר במאפייני נייודות, זמינות, בטיחות וביטחון. אולם, תכנון וניהול תחבורה ציבורית מתרכז ברובו בהיבטי גודש, כלכלה, שימושי קרקע וניהול זמן וזנח היבטים חברתיים. בישראל הסמכויות לתכנון וניהול תחבורה ציבורית נתונות בידי משרד התחבורה ועדיין, הרשויות המקומיות בישראל מהוות שותף בכיר בעל מידע ויכולות ביצוע והשפעה רבים בתחום התחבורה וביכולתו להשפיע השפעה של ממש על צמצום פערים מגדריים בתחבורה הציבורית המקומית. שילוב של ידע תיאורטי מתחום המדיניות והתכנון העירוני, שימש מסגרת לבחינה של ההיבטים החברתיים המגדריים בתחבורה הציבורית המקומית, השפעתה של הרשות המקומית בסוגיה זו והשלכות מערכת היחסים בין הרשות המקומית למרכזית בתהליך גיבוש וניהול המדיניות בתחום. כל זאת, בשאיפה להציע כלי מדיניות ולפתח שיטות עבודה פורמליות ובלתי פורמליות בין שתי הרשויות שייסיעו בצמצום פערים מגדריים בתחבורה הציבורית. במחקרנו שיערנו כי לרשות המקומית תפקיד מכריע בצמצום פערים מגדריים בתחבורה העירונית הציבורית ואולם שיערנו עוד שתימצא רמה נמוכה של מודעות לנושא ובהתאם, מדיניות חסרה. לבחינת ההשערות, קיימנו ראינות עומק עם הדרג המקצועי והפוליטי בתחום התחבורה והמגדר בעיריית תל אביב-יפו וכן במשרד התחבורה, נאספו חומרים מסמכים ובוצעו תצפיות בשיבות. בסיום המחקר מצאנו כי הרשות מחזיקה ומקיימת במידה מסוימת את כל פיאות המשולש האסטרטגי, כפי שקבע מור (Moore 1995), על מנת להצליח לבסס ערך חברתי. יחד עם זאת נראה כי כל אחת מהפיאות אינה מתקיימת בהתאמה, לא מבחינת זמנים, לא מבחינה תכנונית מדינית ובעיקר לא מבחינת מודעות כי ביכולה לבצע זאת. מצב המוביל בסופו של דבר לפעולות ספורדיות בלבד ולא מימוש הערך הציבורי בתחומה ולהעמקת הפערים.

[מושב 3: ייצוגיות: בוחרים ונבחרים](#)

[What makes an influential minister? Individual ministers in Israel and their effect on the agenda of their ministries/ אילנה שפייזמן](#)

Ministries are the backbone of the executive and being a minister is considered a high goal in many (if not all) parliamentary democracies, since the ministers are seen as

"arrangement law" affects the production of primary and secondary legislation. We study these effects while challenging the concept of "legislative division of labor" between primary and secondary legislation in democratic countries. More specifically, we examine to what extent inclusion of legislation in the arrangement law affect its likelihood to appear in the regular primary legislation records, as well as its likelihood to yield secondary legislation. Our analysis is based on novel datasets of primary and secondary legislation in Israel, and additional dataset comprised by nearly 1,800 articles of the 40 "arrangement laws" legislated between 1985 and 2018. The findings are expected to extend our knowledge about the division of labor between primary and secondary legislation and their relationships in democratic countries.

[The Effect of "Ideological Identity" on Israelis' Political Behavior and Attitudes/ עומר יעיר ואודליה אושרי](#)

While the bulk of the literature on voting behavior in Israel has focused on the importance of ideology, policy preferences, and issue positions, insufficient attention has been accorded to the effects of Israelis' identification with an ideological 'bloc' and its members. Yet Leftists and Rightists in Israel seem to diverge on more than only issue positions; they are also part of competing socio-political groups, and prejudice and anger could mushroom between the political camps irrespective of ideological or policy disagreements. This paper examines how one's identification with an ideological bloc in Israel influences one's vote choice, perceptions of political opponents, and reactions to new information. Findings reveal that a multi-item ideological identity scale accounts for vote choice and affective polarization even after controlling for ideology and policy positions. In addition, a vignette experiment underscores the power of one's ideological identity to arouse emotions; a threat (reassurance) to the status of one's ideological bloc arouses more anger and concern (enthusiasm and satisfaction) among those who highly identify with their ideological group - while "issue-based" ideology does not exert such an effect. Overall, we find that Israelis' ideological identities have a powerful effect on their political behavior and their attitudes toward their political opponents.

orthodox speakers refers to the daily life concerns of their constituency or they focus in preserving the Jewish-religious character of the State of Israel and the status quo between religious and secular political parties. This study will contribute by applying a quantitative method on all the Knesset sessions, a researchable corpus that was investigated by qualitative or mixed methods or in partial samples. This kind of analysis can give us a broad historic perspective. In addition, it will contribute by the examination of representation theories on the ultra-orthodox members of the Knesset over the years.

[Preference Structure and its Effect on Political Representation/ גיא מור](#)

In recent decades, the structure of the public's political preferences is undergoing significant changes in western democracies. In many countries, citizens' preferences on issues as diverse as redistribution, immigration, gender norms etc. have become increasingly unrelated, thereby dismantling the ideological bundles of preferences that used to structure mass political attitudes. In this paper, I explore the effects of the increasing dimensionality of mass political attitudes on political representation. I show that the unbundling of political preferences leads to preference atomization, causing citizens to drift apart from one another in ideological space. Coupled with increasing variation in the salience attached by citizens to the multiplicity of issues on the public agenda, this phenomenon has adverse effects on political representation. Using a computer simulation, I show that given preference atomization representatives are less able to accurately represent the electorate's preference combinations. Moreover, I argue that preference atomization imposes an epistemic cost on both citizens and representatives, making it more difficult for the public to effectively discipline its representatives, and for representatives to know and react to the preferences of their electorate. These are likely to exacerbate existing incentives for political elites to organize along a single ideological dimension (e.g., for reasons of electoral competition and coalitional collaboration) resulting in a unidimensional preference structure for elites and the emergence of representational "blind-spots" – combinations of political preferences that do not receive representation by political elites. I then proceed to examine these claims empirically using a dataset of voter and elite political preferences in multiple policy dimensions.

[The Effect of Omnibus Legislation on Primary and Secondary Legislation/ ניר קוסטי](#)

The Israeli "arrangement law" has become one of the Israeli government's most powerful policy tools since 1985, allowing the promotion of extensive policy initiatives every year by the Israel Finance ministry. As an omnibus legislation, it consists of various pieces of new legislations and amendments that are passed as one single law. Unfortunately, little is known about how omnibus legislations affect the production of other types of legislations. In this paper, we examine to what extent the Israeli

קריקטורות ככלי תעמולה בידי חיזבאללה/ שלמה גולדמן והדס רוט

טרור כאסטרטגיה נועד להשגת מטרות פוליטיות על ידי הטלת אימה. לפיכך הטרור הוא תעמולה חמושה שהיא אחד הכלים המרכזיים של ארגוני הטרור להשגת מטרותיהם. התעמולה מופצת על ידי אמצעי התקשורת, בין היתר, על ידי החדשות על התקפות טרור אבל גם בערוצים אחרים. אחד הערוצים הוא הפצת תכנים על ידי ארגון הטרור עצמו באמצעות כלי תקשורת שהקים ופועלים למענו כגון תחנות טלוויזיה אתרי אינטרנט וכדומה. ארגוני טרור מנצלים, בין היתר, את כוחו של ההומור להעברה של מסרים פוליטיים ובכלל זה באמצעות קריקטורות המהוות אמצעי פשוט וויזואלי להעברת מסרים. המחקר הנוכחי עסק בנייתוח קריקטורות של חיזבאללה שפורסמו באתר החדשות של הארגון האנגלית במטרה לבחון כיצד נעזר הארגון בקריקטורות ככלי תעמולה ומה ניתן ללמוד מהקריקטורות על הארגון.

משחק עם הכיפה על הראש/ צחי כהן

את אלעד

תזהו מיד

הוא משחק כדורגל

עם הכיפה ביד".

בראיון אישי שנתן השר וחה"כ אורי אורבך לקובי מידן, הציע האחרון ששיר ילדים זה אינו אלא דיוקן עצמי של אורבך, המתעקש לדחות את דתיותו למען זכות "המשחק" במגרש השיח הישראלי הציבורי. אורבך ענה במענה לשון חד ואופייני, שהוא משחק אבל עם הכיפה על הראש.

השר לאזרחים ותיקים וחבר הכנסת מטעם סיעת הבית(ה"תשע-כ"תש)אורי אורבך היהודי, שהגיע לפוליטיקה לאחר כשני עשורים של קריירה עיתונאית שנעה מן השוליים למרכז, בלט בפנים רבות של פעילותו, אולם התכונה שייחדה אותו מעל לכל, ושנזכרה יותר מכל בהספדים שנישאו לזכרו לאחר מותו בטרם עת, הייתה ההומור המשוחז והמדויק באמצעותו הביע את דעותיו.

ההבדל בין עיתונאי לפוליטיקאי, כתב אורבך בטור הפרידה שלו בידיעות אחרונות לפני כניסתו לפוליטיקה, הוא בין מעורבות למחויבות. "כשתרנגולת מטילה ביצה לארוחת זו כבר – זו המעורבות שלה. כשהיא נותנת את בשרה לארוחת הצהריים שלך – הבקר שלך מחויבות". כך, ביטא אורבך את המעבר שביצע ממקלדת העיתונאות לחיים הפוליטיים רק. עכשיו אני הולך להיות מחויב, שלושה הייתי מעורב- עד לפני יומיים, ובכן". בכנסת שלא יאכלו אותי בלי מלח".

כפי שתיאר אותו "להפוך עולמות בנחת"מה היה בו בעיתונאי השר אורי אורבך שידע עמית סגל. אין ספק כי אחת התכונות המייחדות את אורבך לכל אורך פעילותו הציבורית דברים נוקבים וביקורתיים באופן – בכתב ובמלל – היתה ההומור וההגנחה. היכולת להביע הומוריסטי שאינו משאיר את המבוקר אדיש (תרתי משמע). "איש ההומור יקר לנו ביותר" כתב יעקב פיכמן, "דווקא משום שכבדי הרוח המתגדרים באמתם הקטנה, נוטים לראות בו

בעוד הוא שאינו 'נח על אמתו' שאינו גורע [...] רק קלות דעת והעדר יחס והעדר מסירות אינו אדיש בשום פנים." – עין ממנה והולך ומזחק אותה בבקורת שאינה פוסקת דרך העיון בכתביו ונאומיו ננסה לפלס דרך באופן השימוש שלו בהומור בשתי תקופות חייו בצומת בו ניצב הדתי הנורמלי (כפי שראה את עצמו): – העיתונאות והפוליטיקה – הציבוריים בין מסורת ומודרנה, בין שמאל לימין, בין פרטיקולרי ואוניברסלי, בין מחויבות הלכתית למחויבות ציונית. נמיין את סוגי ההומור שמפעיל אורבך ונראה כיצד משמש עבורו ההומור כלי לביסוס הלוגיקה שבטענותיו וכלי ניגוח לפירוק ולהגנחה טענות יריביו. ההומור היה עבור אורבך ממיס הגבולות וכרטיס המעבר כאחד. ההומור בו הביע את עצמו תוך שהוא מלהטט בין פסוקים, מקורות, שירה עברית וסלנג עכשווי, טען ללא מילים לישראליות ולנורמליותו, ובכך תיקף את הטענות העיקריות והערכיות שהעלו נאומיו.

"כל בדיחות נאצר": העם כתבנית נוף בדיחותיו – "כל בדיחות אשכול"/ אלון גן

בין 1965-1967 עברה החברה הישראלית טלטלה עצומה: מבירא עמיקתה של מיתון כלכלי וחרדת ההמתנה לאיגרא רמא של אופוריה ושיכרון מנצחים בעקבות מלחמת ששת הימים. אם נשאל לרגע את עולם המונחים הפסיכולוגי, ניתן לדמות את שקרה לישראל כדבר המזכיר את התופעה הפסיכוטית המוכרת של מעבר חד מדפרסיה עמוקה למאניה נטולת מעצורים. הומור יכול לשמש מעין "נייר לקמוס" דרכו ניתן לעמוד על מצב הרוח הלאומי. הרצאה זאת מבקשת לאפיין, הן את תקופת "הדפרסיה" (תקופת המיתון וההמתנה) והן את תקופת "המאניה" (תקופת האופוריה ושיכרון הניצחון שלאחר מלחמת ששת הימים), דרך ההומור שנוצר בשני שלבי קיצון אלה: במובן מסוים, ההומור, (כמו גם אמצעי התקשורת) הוא מעין "סוכן כפול": הוא גם "משקף מציאות" וגם "מייצר מציאות". בהרצאה אבקש לעמוד על המינון שנוצר בשנים אלה: בין היות ההומור מעין מראה המשקפת את רוח התקופה, לבין היות ההומור מייצר סדר יום לוי אשכול והמשכו – לגיטימציה לראש הממשלה ושר הביטחון-ציבורי שתחילתו בדה במיתולוגיזציה של אלופי הניצחון בכלל ומשה דיין בפרט ובעיקר.

מושב 5: ישראל: היסטוריה, חברה וממשל

ביטולה של האסיפה המכוננת והמסד החוקתי של ישראל/ משה ברנט

הבחירות שנערכו ב 25.1.1948 היו בחירות לאסיפה מכוננת שתפקידה היה, כפי שהובטח במגילת העצמאות, לחבר חוקה. עם כינוסה האסיפה הזו הפכה עצמה לכנסת הראשונה מבלי שתחבר חוקה. אירוע זה זכה להתייחסויות רבות, חלקן אף ביקורתיות. אלא שהביקורת נסבה בעיקר על עניין אי-חיבורה של החוקה. לפחות תשומת לב זכתה שאלת הלגיטימיות של ההליכים שהובילו לביטולה של האסיפה המכוננת וניתן לראות כמעט הסכמה כללית של משפטנים כמו בנימין אקצין, אמנון רובינשטיין ואהרון ברק כי המהלך הזה היה חוקתי ובתחום סמכויותיה של האסיפה המכוננת, אלא שניתן להטיל ספק בכך. קודם כל יש לראות שביטולה של האסיפה המכוננת בשלב זה מבלי שזו תחבר חוקה היה מנוגד למהלך העניינים שנדרש על פי הצהרת העצמאות וגם על פי הצעת החלוקה של האומות המאוחדות. בנוסף, חשוב לראות כי רוב הציבור, כולל שופטי בית המשפט העליון אז, התייחסו באמון להבטחה למתן חוקה, וראה בבחירות שנערכו ב – 25 בינואר בחירות לאסיפה מכוננת. יתר על כן, נראה שההכרעה על מהלך העניינים הזה

נתקבלה כבר שבועיים לפני הבחירות, אלא שלא נמסרה הודעה לבוחרים שהם בעצם עומדים לבחור אסיפה מחוקקת ולא אסיפה מכוננת. וכך היה במהלך הזה משום הטעיית הציבור. מבחינה קונסטיטוציונית המהלך היה פסול שכן האסיפה המכוננת לא נבחרה בכדי לשלוט אלא בכדי לחבר חוקה, וכאשר הפכה את עצמה לכנסת הראשונה הפכה עצמה לריבון, ובהעדר חוקה לריבון בלתי מוגבל, מבלי שתקבל מנדט מהעם. חוק המעבר לכנסת השנייה תשי"א – 1951 קובע כי הכנסת היא הרשות המחוקקת וכי כל עוד לא מתקבל חוק אחר תהיה סמכות הכנסת השנייה וכל כנסת שבאה אחריה, כסמכות הכנסת הראשונה. אם יש ספק בצעד שבו נקבעו סמכויותיה של הכנסת הראשונה, הרי עולה השאלה עד כמה המערך החוקתי עליו נשען המשטר הישראלי הוא אכן לגיטימי.

שיח פוליטי וחינוך לאזרחות בישראל/ כרמל פז

הסוגיה המרכזית שהיא עניינה של המחקר המוצג היא השאלה כיצד תרבות פוליטית ונרטיבים פדגוגיים באים באינטראקציה, תוך הצגת התשובה הישראלית לשאלה.

מחקר זה יבחן את ההתפתחויות העיקריות שהתחוללו בשיח הפוליטי אודות מושג האזרחות, החינוך האזרחי והחינוך לאזרחות בישראל; וכיצד השתקפו שינויים אלו של השיח בספרי הלימוד לבגרות באזרחות בין השנים 1995 לימינו.

המחקר טוען שהשינוי בשיח הפוליטי בא לידי ביטוי בתכניות הלימודים באזרחות: כמו השינוי בשיח הפוליטי של אותן השנים, נראה חדירה של מושגים "ליברליים" יותר לספרי הלימודי ותכניות הלימוד לקראת אמצע שנות ה-90 ואילך – כמו רב תרבותיות, אזרחות שווה, זכויות אדם, כך שהם מעודדים מעורבות אזרחית רבה יותר; ואילו מאמצע העשור הראשון של המאה ה-21 נראה נטייה לשיח אתנוצנטרי ורפובליקני יותר, ולשימוש במושגים הנוגעים יותר לזכותו של העם היהודי על אדמתו וחשיבות יהדות המדינה.

בתוך זאת, נראה כי הרטוריקה של פוליטיקאים רבים והטקסטים של ספרי החינוך המאושרים בישראל מאשררת את כללי המשחק הליברליים שמשרד החינוך עדיין מחויב להם.

שיטת המחקר הינה ניתוח הרמנויטי-פרשני של טקסטים עיתונאיים וחינוכיים וספרי לימוד, בשתי תקופות – אמצע שנות ה-90 עד שנת 2001; ומאמצע שנות ה-2000 ועד ימינו.

תרומתו של המחקר המוצע הינה בהתייחסות לשינויים שחלו בשיח האזרחות בישראל ובהשפעתם על ספרי הלימוד ומדיניות בחינות הבגרות באזרחות, ולהיפך – כיצד הנכתב בספרים משפיע על השיח הציבורי.

בין מדינת ישראל לפולין – המאבק על אתוס השואה/ איל לוי

קבלתו של חוק מחנות ההשמדה במערכת הפוליטית הפולנית יצרה, לכאורה, מציאות חדשה אשר מנקה את אזרחיה של פולין לדורותיהם הן מפשעים אקטיביים שבוצעו כנגד יהודים במהלך שנות הכיבוש הנאצי והן מחטא המשקיפים מנגד ושותקים. הדיון שהתעורר סביב חוק זה, הן בפולין והן בישראל, חשף כי לא רק בקרב הפולנים אלא גם בקרב היהודים יש יותר מסיפר אחד. הזיכרון הקולקטיבי, אשר במהלך השנים לבש צורה ופשט צורה, מצא לו כעת זירה חדשה שבה אתוסים מנוגדים מתמודדים אלו כנגד אלו כדי לעצב מחדש את ההיסטוריה ויותר מכך – לעצב את ההווה ואת העתיד. המאבק, אם כן, איננו על מה שקרה בעבר אלא בעיקר על האופן שבו אנו רואים את המציאות הקיימת. מכאן, כמובן, הטענות המטיחות אנטישמיות בגורמים פולניים שונים, לא בהכרח בהתבסס על המציאות, ומנגד – טענות כלפי ראש ממשלת ישראל כאילו

בפשרת ההצהרה המשותפת לו ולראש ממשלת רפובליקת פולין הוא פוגע בזיכרון השואה היהודי. המאמר מושתת על מחקר שמתקיים בימים אלו הן בפולין והן בישראל. חלקו האחד סוקר את מנעד הנושאים המרכיבים את הזכרון הקולקטיבי היהודי מן השהות בת מאות השנים על אדמת פולין, בין ראייתה של פולין כגן עדן ובין ראייתה כגיהנום. חלקו השני, המבוסס על מחקרי שטח בארץ ובחו"ל, ממפה את הנרטיבים השונים הבונים את האתוס הלאומי בכל אחת מן המדינות בכל הנוגע לתקופת השואה. חלקו המסכם של המאמר מנסה להפיק מסקנות הנוגעות לתמורות החברתיות המתחוללות בכל אחת משתי החברות וקושר זאת ישירות לזירה הגיאופוליטית.

ארץ ישראל במלחמת העולם השנייה- אתגרים והשפעה היסטורית/ דכנה שרפמן

במלחמת העולם השנייה מילאה ארץ-ישראל תפקיד ייחודי כמרכז צבאי, דיפלומטי וכלכלי בטוח יחסית, באמצע המלחמה הסוערת במזרח התיכון. מטרתנו היא להציג את ההיבטים העיקריים של תקופה זו בהקשר של ההתפתחויות הצבאיות והכלכליות בעתיד. הסוכנות היהודית ארגנה בארץ-ישראל גיוס כללי בספטמבר 1939, 136,043 גברים ונשים נרשמו לפרויקטים לאומיים. בסוף 1942 היו כ-8,200 חיילים יהודים ביחידות בריטיות שונות, ובהן כ-1,900 נשים. הדיון ביחידות יהודיות נפרדות החל באוקטובר באותה שנה, כאשר צ'רצ'יל העלה את הנושא בקבינט המלחמה, אך שרים בכירים כמו מזכיר המושבות מקדונלד ומזכיר החוץ הליפקס התנגדו לכך, בעוד וייצמן הזהיר מפני סכנה חמורה ליהודים בארץ-ישראל במקרה של נסיגה בריטית.

שיתוף הפעולה המודיעיני בין כוחות הביטחון הבריטים לבין היישוב החל במהלך המרד הערבי ונותר ללא פגע גם כשהמתח גבר בעקבות פרסום "הספר הלבן". אופיו החשאי של המבצע אפשר לבריטים לעקוף אילוצים פוליטיים. שיתוף הפעולה של ההנהגה הציונית עם הבריטים התבסס על מטרות ספציפיות: לשמור על קשר ולסייע לקהילות היהודיות באירופה; לרכוש ידע צבאי לשימוש בעתיד; לקדם הכרה בתמיכת היישוב כנכס פוליטי שלאחר המלחמה עם בריטניה. במחצית השנייה של שנות ה-30 של המאה הקודמת חוותה הכלכלה בארץ ישראל משבר חמור, שגרם לעלייה חדה באבטלה. השנה הראשונה של המלחמה הביאה גם את שיבוש הסחר הימי, אשר השפיע על יצוא ההדרים ותרם לירידה כלכלית. אולם עד מהרה השפיע שינוי כלכלי גדול כאשר בעקבות נפילת צרפת וכניסתה של איטליה למלחמה, הייתה ארץ ישראל למרכז אספקה מרכזי לכוחות בעלות הברית במזרח התיכון. הגידול בתעשייה, בעיקר במגזר היהודי, היה השיפור המשמעותי ביותר בכלכלת המלחמה בארץ ישראל, ואילו המגזר הערבי תרם לעלייה קטנה בחקלאות, כך ניתן יסוד ועידוד לפיתוח תעשייתי לשנים הבאות.

הסיקור העיתונאי של רצח חיים ארלוזורוב ויצחק רבין/ ברק בר-זוהר

מאמר זה התפרסם בכתב העת 'קשר' לחקר העיתונות והתקשורת היהודית ובחן את הסיקור העיתונאי של ההתנקשות בחיים ארלוזורוב ויצחק רבין במהלך שלושים הימים שלאחר הירצחם. המאמר נשען על מסגרת תיאורטית בשם אירוע מדיה והראה כיצד זו באה לידי ביטוי בעיתונות מודפסים לאחר הרצח של שני המדינאים. בעת הירצחו, ארלוזורוב כיהן כראש המחלקה המדינית של הסוכנות היהודית; תפקיד המקביל לשר החוץ של מדינה עצמאית המכוננת קשרים דיפלומטיים. הוא נרצח לעיני אשתו ב-17.6.1933, בגיל 34, סמוך לחוף הים בתל-אביב. ההתנקשות בוצעה על ידי צמד רוצחים שזהותם ומניעיהם לא נקבעו באופן חד-משמעי. גווייתו הוצגה לראווה באולם הדפוס של 'דבר' ונתרה חשופה לאורך תהלוכת האבל. סיקור רצח ארלוזורוב הכיל שימוש באסטרטגיית תקשורת חזותית מפעימה: 'דואר היום' פרסם תמונת Close up של פרצופו

This study examines the differences between terror groups perpetrating regular attacks vs. terror groups perpetrating suicide attacks, through a division into types of attacks aimed towards different targets, using the START database converted to the group level of analysis for 856 terror attacks. This study also relates to the religious prism through a use of an independent variable religious ideology based on START and a use of additional databases such as Lexis-Nexis, FAS (on terror groups), CIA World Factbook & profile websites of relevant terror groups. The dependent variables include the number of attacks and the number of suicide attacks.

According to the main hypotheses there are differences between terror groups perpetrating regular attacks vs. suicide attacks, coming into term by a division into types of attacks aimed towards an array of targets (defined as independent variables), while this difference is more significant if the terror group is religious.

From an analysis of the statistical results, some significant conclusions arise: The modus operandi of terror groups perpetrating regular attacks vs. suicide attacks differs in selecting types of attack or targets, and there are significant differences to be found in specific global regions, culminating in suicide attacks. This pattern is also apparent in religious groups that carry out suicide attacks (by a significant value).

מדינות סוררות: בין תיאוריה לפרקטיקה, איראן ופקיסטן 1979 – 2014 / ראף-נאורה חופית
המחקר מתמקד בתופעת "המדינות הסוררות" באמצעות בחינת איראן ופקיסטן בין השנים 2014-1979. לאחר קריסת בריה"מ ובעקבותיה השתנות יחסי הכוחות במערכת הבינלאומית, קובעי המדיניות האמריקאים החלו להתמקד בתיאור מדינות אויבות במערכת החדשה באמצעות מה שנקרא "דוקטרינת המדינות הסוררות". מבקרי דוקטרינת המדינות הסוררות טוענים כי הפוליטיזציה של המושג מונעת ממנו מלהיות קטגוריה אנליטית. באין קריטריונים ברורים לסוררות, מדינה סוררת היא כל מדינה שארה"ב רואה אותה ככזאת. חוסר הדיוק הסובב את מושג הסוררות מנע גיבוש אומדנים אובייקטיביים של מדינות כאלה, ונוצרה רשימה פוליטית של מדינות המוגדרות כסוררות כחלק מ"ציר הרשע" לפי הראייה האמריקאית. למרות ניסיונות להציג קריטריונים של מאפייני הסוררות, אין למעשה הלימה בין הקטגוריות שהוגדרו לבין רשימת המדינות הסוררות המתויגות ככאלה בפועל. על אף מרכזיות הדוקטרינה במדיניות החוץ האמריקאית בתקופה שלאחר המלחמה הקרה, ספרות היחסים הבינ"ל נתנה תשומת לב מועטה יחסית לדיון על מדינות סוררות. המחקר עוסק ביחס שבין תיאוריה לפרקטיקה פוליטית בנוגע לתופעת הסוררות. בהתאם, למחקר שתי מטרות, האחת תיאורטית והשנייה יישומית. המטרה התיאורטית מתמקדת באפיון מדינות סוררות, תוך דיון במרכיבים עמדתיים והתנהגותיים שלהן, בהיבטים פנימיים וחיצוניים. המטרה היישומית מתמקדת בבחינת מאפיינים אלה אל מול תיאור מדינות סוררות בפועל על ידי ארה"ב בהתייחס לאיראן ולפקיסטן בהשוואה. בחלק הראשון של המחקר מוצגת הספרות הקיימת על תופעת "המדינות הסוררות", ואת החסר בה. בחלק השני מוצגת מסגרת המחקר ובה המטרות, מדדים לאומדן מדינות סוררות, טענות וציפיות, בסיס אמפירי ושיטת המחקר, וכן חשיבות המחקר ותרומתו הצפויה. בחלק השלישי מוצג הפרק היישומי.

לאור העובדה כי המושג מדינה סוררת שנוי במחלוקת ומתאר תופעה משמעותית בחקר היחסים הבינלאומיים, ישנה חשיבות תיאורטית ומתודולוגית בחקר מאפייניה של מדינה סוררת, ככזאת

השמוט וחסר רוח החיים של ארלזורוב בחדר המתים ותצלום של שלושה אנשים מביטים בגופתו החשופה ו'דבר' הציג את גופתו שכובה בתוך ארון קבורה.

ב – 4.11.1995, בתום עצרת תמיכה בהסכמי השלום בכיכר מלכי ישראל בתל אביב, רבין נרצח על ידי יגאל עמיר, סטודנט דתי למשפטים בן 25 מהרצלייה, בעל השקפה ימנית רדיקאלית, שסבר כי הסכמי אוסלו הם סכנה קיומית לעתיד מדינת ישראל. רצח רבין היווה אירוע טראומתי בתולדות הדמוקרטיה הישראלית, והדיון, משמעויותיו והשלכותיו מלווים את החברה, התרבות והפוליטיקה בישראל עד היום. בשל סיוס חיי הפתאומי של רבין, הסיקור העיתונאי תפח למימדים עצומים. לצורך ההמחשה, מוצגים לקט ידיעות אשר המחישו את הפילוג וההסתה הקיצוניים שעורר הרצח: הקבר ואנדרטאות הזיכרון של רבין הושחתו, הושעתה מורה מראש העין שכינתה את רבין צורר ואת רוצחו צדיק, סטודנט סולק מאוניברסיטת בר אילן לאחר שהביע הזדהות עם הרצח, עובד חברת 'כיתן' בבית שאן פוטר בשל גילויי שמחה על הרצח, בהתנחלויות חגגו את הרצח בהרמת כוסית, גויסו תרומות בארצות הברית על מנת לסכל את החקירה נגד עמיר, תומכי 'כהנא חי' בברוקלין היללו את עמיר, התקבלו איומי רצח על חיי רבנים ועוד.

מושב 6: בטחון עולמי? פוליטיקה בינלאומית

[The changing politics of small state responses to big issues/ Toby Greene](#)

What factors shape positions taken by small states on international conflicts of global interest? Whilst small states may typically be expected to have limited capacity and interest in conflicts beyond their immediate neighborhood, in certain contexts every state is asked to take a stance. In the UN General Assembly, every state's vote has equal weight, and in EU Common Foreign and Security Policy, every member has veto power. Do decision makers in small states orientate their stances only according to their calculation of narrowly defined security and economic interests, and alliances with more powerful states? To what extent do domestic factors, such as the world view of the governing party or leader; national identity, history and culture; and electoral politics, play a role? This paper uses comparative case studies of Irish and Austrian political attitudes towards the Israeli-Palestinian conflict – drawing on fieldwork conducted in the last 12 months – to argue that ideational factors do indeed play a significant role in shaping each state's approach to the international situation, and may increasingly do so as identity politics becomes more significant in Europe. Comparing the political attitudes of two small states to the same conflict, enables an exploration of how small states' domestic politics and national identities shape decision makers' interpretations and responses to international situations. It also shows how leaders can use responses to international conflicts to assert partisan identity in domestic politics, as well as their personal and national identity on the world stage.

[The differences between terror groups perpetrating regular attacks vs. terror groups perpetrating suicide attacks, in selecting types of attacks aimed towards a variety of targets/ ברק בוקס](#)

a randomized and controlled experimental design adapted for three countries (US, UK and Israel, N=180), relying on original video clips that depict news stories about various terror and cyberterror attacks on critical infrastructure. Our results provide much needed insight into the effects of borderless cyberterrorism on public confidence in government institutions.

Digital Media Use, Political Participation, and Political Efficacy: A Research Agenda/ ג'ניפר אושר ועמית לוינסון

As digital media use of various kinds has rapidly increased in prevalence and diversified in form, the long-term mobilization versus reinforcement debate in research on political participation remains unresolved. The theoretical terms of the debate are well-established, namely: Does digital media activity play a causal role to mobilize less engaged people to become more politically active; or alternatively, does digital media use simply reinforce the political activism of those who are already politically active? Although the vast majority of research on this topic has analyzed cross-sectional data that cannot yield insights regarding causal relations, a growing body of evidence has accumulated in recent years based on analyses of repeated-wave panel data.

We present findings from a collaborative research project with Dr. Shelley Boulianne (MacEwan University, Canada) based on the first meta-analysis of published panel data studies on the mobilization versus reinforcement debate. Our meta-analysis findings based on 39 survey-based repeated wave panel studies (339 coefficients) support the common assumption in this field of research that digital media use has a causal effect on participation. However, our findings also provide evidence in support of the opposite causal direction, namely that political participation leads to greater digital media use.

We conclude by outlining an agenda for further research on this unexpected causal direction from offline political activities to online digital media use. Further, as panel data studies are rapidly becoming more common in cross-national research, we also outline a research agenda on these topics that leverages our database to conduct meta-analysis studies on digital media use and related topics, such as political efficacy and political knowledge.

מניפולציות ברשתות החברתיות המקוונות המשפיעות על מערכות פוליטיות במדינות דמוקרטיות/ יעקב הכט
המערכות הפוליטיות במדינות בעלות מסורות דמוקרטיות וותיקות ניצבות בסוף העשור השני של המאה ה-21 בפני איום חסר תקדים- מניפולציות ברשתות החברתיות המקוונות הנעשות על-ידי מדינות זרות, גורמים עסקיים מקומיים ובינלאומיים, ארגוני טרור וגרילה וארגוני פשיעה, על מנת ליצור מבוכה ותוהו ובונו פוליטי, כלכלי וחברתי, ולהביא לבחירתם של מפלגות ומועמדים שישירתו את האינטרסים של שחקנים אלו. בהרצאה תהיה התייחסות למעורבות הרוסית באמצעות הרשתות החברתיות והאינטרנט בבחירות לנשיאות ולקונגרס בארצות הברית בנובמבר 2016, המעורבות הזרה בבחירות לנשיאות בצרפת במאי 2017. ותנסה לקבוע האם מעורבות זרה באמצעות האינטרנט עלולה להשפיע גם על המערכת הפוליטית בישראל.

שמהווה איום על השלום והיציבות בסדר הבינ"ל הקיים. התרומה האמפירית נעוצה בהשוואה בין שתי מדינות שונות המצויות במוקדי סכסוך עולמיים, לנוכח מאפייני התנהגות דומים ביניהן מחד גיסא, וטיב יחסים שונה שלהן עם ארה"ב מאידך גיסא, דבר שהביא לתיוגה של איראן כסוררת ושל פקיסטן כבת ברית לגיטימית של המעצמה.

מושב 7: פוליטיקה בעולם דיגיטלי

Cyber Smoke Grenades – How Internet Shutdowns Affect Political Participation/ Ryan Shandler

Since Internet shutdowns first became a popular tool of despotic countries during the Arab Spring, dozens of states have begun to dispel gatherings and limit public protest by 'shutting down' the Internet or blocking online access to social forums. Yet this increasing vulnerability to cyber disconnection takes place at a time where the centers of political discourse have moved to online forums, social protests rely on digital mobilization, and the Internet has become the primary method to acquire political information. Indeed, digital avenues for civic engagement have fundamentally reshaped our democratic structures such that Internet access may now be a prerequisite to civic participation.

To measure the extent to which the phenomenon of Internet shutdowns threatens modern political participation, we conducted a two-stage experiment. First, we tested and developed a controlled empirical methodology (n=60) where participants were asked to complete political tasks under conditions of Internet access and deprivation. This is the first study to isolate and quantify the effect of Internet access on different elements of political participation. A second field study applies this theory to a real-world setting by measuring real-world political participation during government-initiated Internet shutdowns during periods of civil tension. We distributed a survey experiment among multiple countries (n=800+) to observe how civilians respond to cyber threats in times of civil dissent.

This experimental framework offers valuable data about our cyber vulnerability from a social, political and psychological perspective. We will discuss whether civilians subjected to cyber blackouts are able to revert to offline methods of participation. Whether they are able to communicate, congregate and acquire political information. And how shutdowns affect the psychological state and political attitudes of affected civilians.

שרון מצקין / The Effect of Cyber Terrorism on Political Confidence/

Lethal and non-lethal cyberterrorism poses strategic threats around the world. Remote state, non-state terrorists and terror groups are forming growing online presences with advanced interconnectedness and expertise, posing strategic threats to critical infrastructure used and trusted daily. Cyberattacks on these infrastructures can cause havoc, confusion and erode confidence. We will examine the hypothesis that due to the unknown factor, cyberattacks on critical infrastructure will manifest in lower public confidence in government institutions than conventional attacks. Specifically, we measure confidence, psychological measures and threat perceptions by employing

שינויי מנהיגות והסכמי שלום - ממצאים אמפיריים מאפריקה/ כרמלה לוטמר

האם שינויי מנהיגות מהווים תמריץ לצדדים בסכסוך להתיישב ליד שולחן המו"מ ולחתום על הסכם שלום? שאלה זו נבחנת באופן אמפירי על מסד נתונים של הסכמי שלום באפריקה במלחמות בין מדינות ומלחמות אזרחים בין השנים 1975-2010

מימד המנהיגות בהתפתחות יחסי ישראל ארהב במישור הגרעיני: 1961-1963/ גד ורשה

השאלה הנידונה במאמר זה היא האם וכיצד האינטראקציה בין סגנונות המנהיגות של מנהיגי שני הצדדים (ארה"ב וישראל) באותה תקופה ותפיסת יכולת ההשפעה של המעצמה השפיעו על בחירת אסטרטגיות הפעולה של המנהיגים במשברים תוך-בריתיים?

מנהיגות פוליטית וקבלת החלטות במקרה של דונלד טראמפ/ אבי בן צבי

ההרצאה תדון בסגנון מנהיגותו של הנשיא טראמפ, תוך דגש על הצגתו ושיווקו לציבור האמריקני כמנהיגשל תנועת מחאה מגד המימסד, ולא כמנהיג פוליטי. תיבחן גם השאלה באיזו מידה דפוסי פעולתו וה"קוד התפעולי" שלו מהווים סטייה מקווי מיתאר מסורתיים בהסטוריה האמריקנית.

11:30 – 12:45 מושבים מקבילים

מושב 1: הבחירות לרשויות המקומיות

הבחירות המקומיות 2018 / אופיר פז פינס

המחקר בוחן שלושה נושאים: ייצוג נשים במועצות, חילופי ראש רשות והקשר בין מפלגות ארציות וחברי מועצה. ממצאים ראשוניים בנושא ייצוג נשים במועצות מראים כי חל שיפור משמעותי בייצוג נשים בבחירות המקומיות. ממצאים בנושא חילופי ראש רשות מצביעים על כך שהבחירות המקומיות 2018 התאפיינו בשיעור גבוה של חילופים פרסונליים בקרב ראשי הרשויות המקומיות. וממצאים ראשוניים בנושא הקשר בין מפלגות ארציות וחברי מועצה מצביעים על כך שהרשימות הדתיות בבחירות המקומיות זכו לתמיכה רבה יותר מאשר המפלגות הדתיות בבחירות לכנסת.

מודל חמשת העוגנים: השתתפות נשים בבחירות לראשות עיר/ אסנת עקירב

In the last two decades the number of women involved in politics locally has increased. In Israel, the number of women candidates for mayor rose from 10 in 2008 to 48 in 2013 and to 68 in 2018. Indeed, the study of women's representation in politics has gained significant research attention. However, not much empirical work has been carried out to help us understand the reasons for the increase in the number of women candidates for mayor. Are they motivated by the organizations that promote a gender-based agenda? Are they part of a longer-term strategy of structured training for women in which different types of skills and knowledge are combined? Do they have specific characteristics such as level of education, type of profession, and level of religiosity and income that enable them to participate in the political arena?

The proposed paper focuses on women as political leaders in the diverse society of Israel. Of the 68 female candidates for mayor there are Arab women, religious Jewish women, women from the periphery and women who immigrated to Israel in the last 20 years. Hence, the proposed paper will seek to provide answers to the questions posed above based on interviews with 58 of the 68 female candidates for mayor before and after the election in October 2018. In addition, I also use a content analysis of documents regarding the process that organizations with gender awareness conducted to increase the number of women candidates for mayor.

Preliminary results show that there are five anchors whose synergy results in more women being encouraged to become active in political life; (1) authentic leadership, (2) organizations with gender awareness, (3) practices that provide organized training for women only (4) networking for women and (5) public awareness of the importance of gender representation.

'מקומיות 2018' - קואליציית הד-הוק לצמצום הפערים המגדריים סביב שולחנות המועצה/ מזל שאול

הפער המגדרי בישראל הינו משמעותי ובא לידי ביטוי במספר תחומי חיים. אחד המקומות בהם הפער בולט בצורה משמעותית, הוא השלטון המקומי. עד לפני הבחירות באוקטובר 2018, בישראל היו 6 נשים העמודות בראש עיר / מועצה (2% בלבד), 14% בלבד כיהנו כחברות מועצה ברשויות השונות. 98 רשויות מקומיות לא הייתה אישה אחת סביב שולחן המועצה.

נתונים אלה חמורים ובעייתיים מאוד ויש להם השפעה רחבה על חייהן של נשים וילדות בישראל. בשנת 2017 ישראל מדורגת במקום ה-44 (מתוך 144 מדינות) במדד המגדר הגלובלי של האו"ם. אחת הסיבות למקומה הנמוך של ישראל הוא חוסר הייצוג של נשים בשולחנות קבלת ההחלטות. לכן עמותת כ"ן – כוח נשים פועלת כבר 18 שנה על מנת להגדיל את השוויון המגדרי סביב שולחנות קבלת ההחלטות בכל המגזרים ובכל החברות.

כשנה וחצי לפני הבחירות ברשויות המקומיות יזמה עמותת כ"ן ביחד עם קרן פרידריך אברט וקרן דפנה, קואליציית ארגונים לטובת שיפור הנתונים וקידום שוויון מגדרי סביב שולחנות המועצות ברשויות המקומיות בישראל. קואליציה זו נוסדה מתוך הבנה כי רק מהלך משותף ואיגום משאבי הארגונים ביחד יביא לשינוי הנתונים.

הקואליציה כללה למעלה מ-25 ארגונים מהחברה האזרחית שהסכימו לפעול יחד על מנת לקדם מטרה משותפת: בבחירות 2018 לשלטון המקומי נשים נוכחות בכל רשימה / סיעה במקומות ריאליים. ככל שנשים יהיו במקומות גבוהים יותר ברשימות, כך נוכל להבטיח שהן יכנסו למועצות. הוחלט על ארבעה מרחבי פעולה וסוכם כי יש צורך לפעול בשני כיוונים: מלמעלה: מול מקבלי ההחלטות, ומלטה: מהשטח – תושבות, מתמודדות, כלל הבוחרים.

ארבעת מרחבי הפעולה:

1. שטח - מינוף החברה האזרחית לכוח אלקטורלי המתמקד בהבטחת ייצוג לנשים במקום ראשון/או שני בכל רשימה. נוסף על כך יצירת קשר עם מתמודדות פוטנציאליות, עידודן ומתן תמיכה פרקטית לטובת התמודדותן.
2. לובי - קריאה לשלב נשים ברשימות במקומות ריאליים. עבודה מול ראשי מפלגות, חברי כנסת, ראשי רשימות וראשי רשויות
3. יח"צ מדיה – העלאת מודעות לנושא (ייצוגי ומהותי), קמפיין לעידוד מועמדות וקמפיין בוחרים
4. ידע – איסוף נתונים, מחקרים וכתובת מסמכים מקצועיים

מנהיגות נשית בשלטון המקומי - הגורמים הקשורים לסיכויי הבחירה של נשים המתמודדות לראשות הרשות המקומית בבחירות המקומיות 2018 וגישה חדשה לבחינת המושג תקרת הזכוכית/ אמיר הורקין

ועדת מינוח מדע המדינה פועלת במסגרת האקדמיה ללשון עברית מזה מספר שנים. לקראת סיום הכנת מילון מונחי יסוד במדע המדינה חלק מחברות וחברי הוועדה יציגו מדגם מונחים שהועדה ממליצה לאמץ. בנוסף, חברות וחברי הוועדה יציגו גישות לתרגום ו/או עברות מונחים המצויים בשימוש במסגרת פעילותנו המקצועית, כמו גם לבטים וחילוקי דעות. חברי האגודה הישראלית למדע המדינה מוזמנים להגיע, לשמוע, להעיר ולהשיא עצות.

מושב 4: American Public Opinion, Polarization and Representation

[Generational Polarization: Assessing the Effect of Cohort and Party on Attitudes toward Foreign Policy / Amnon Cavari, Liran Harsgor and Shlomo Egoz](#)

Long resistant to party divide, attitudes of Americans are now increasingly divided along partisan lines—with Republicans and Democrats taking polarizing views on foreign policy goals and preferences. Yet, the underlying process of this change is still widely understudied. Are Americans changing their opinion to comply with elite views or are new generations taking new views that are affected by the changing world order and the proposed policies that are offered to address the challenges it creates? To test this process we examine attitudinal change among generational cohorts toward the Israel-Palestinian Conflict from 1967 to 2016, an issue that has consistently occupied the public sphere, demonstrated a strong bipartisan consensus and has recently been marked by a growing party divide. By generational cohorts we mean groups of people who reached political maturation at the same defined period. Our data include a time series of survey response to the "sympathies in the Middle East conflict" item in several polling houses from 1967 to 2016. Employing various statistical analyses, we find that public support for Israel has been influenced by dominant cohorts, which matured during periods of positive feelings toward Israel. Younger cohorts, which matured during more controversial periods of Israeli history, are presenting a divided view about Israel. The divide among these cohorts results in an increasing divide between the political parties in their foreign policy attitudes toward Israel.

[Friendly relationship between rival politicians reduces affective polarization/ Leonie Huddy and Omer Yair](#)

Hostility between Democrats and Republicans in the U.S. has increased substantially in the last several decades, both among elites and within the public. Scholars debate whether this "affective polarization" is largely due to partisan polarization on ideological and policy issues or due to social sorting and affective identity-based threats, independently of ideological polarization. In this study we examine the degree to which inter-party hostility is driven by ideological and affective conflict by independently varying each factor independently. In two novel survey experimental studies we manipulate both issuebased cooperation and conflict (i.e., an "ideological" factor), and affectively warm and hostile relations between key party leaders (i.e., a "group-based" factor) in a design in which the two factors are fully crossed. Data are drawn from two

קיים הבדל מהותי בין השתתפות נשים בשלטון המקומי במצב בו הן מתמודדות למועצת הרשות (במסגרת רשימה, כחלק מכוורת) לבין מצב בו הן מתמודדות לראשות הרשות ומציגו את מועמדותן כמנהיג/ה וכמועמד/ת לגיטימי, שיעדו לכבוש את צמרת הרשות המקומית. בעוד שהמצב הראשון משדר חלוקת אחריות ומנהיגות משנה (בו נשים מובלות ע"י ראש הרשימה) הרי שהמצב השני משדר נכונות לשאת בנטל האחריות האישי ומנהיגות מרכזית סולו.

הפוליטיקה המקומית בכלל והמאבק על צמרת הרשות המקומית, נחשבו לתחום גברי באופן מובהק. ב-1975 נחקק חוק הבחירה הישירה לרשויות המקומיות, בבחירות 1978 ו-1983 הציגו את מועמדותן לראשות הרשות, 3 ו-5 נשים בהתאמה.

בבחירות 1989 נותר מספר הנשים שהציגו מועמדות ללא שינוי, 5 נשים בלבד, אבל לראשונה אחת מתוך ה-5 ניצחה בבחירות. וכך הפכה הגב' זיווה בן ארי לראשת המועצה המקומית אבן יהודה. וזכתה לעשות היסטוריה ולהיות לאישה הראשונה שנבחרה לראשות הרשות בבחירות ישירות. בבחירות העוקבות (ב-1993) בן ארי נבחרה-מחדשה כראשת המועצה המכהנת.

מגמת עליה מתמדת במספר הנשים המתמודדות לראשות הרשות בבחירות המקומיות בשנים 1978-2018 ובמספר המכהנות!

לפי עקירב ובן חורין נאות (2015) בשני העשורים האחרונים חלה מגמת גידול בהשתתפות נשים בפוליטיקה המקומית במיוחד בהתייחס לנשים שהתמודדו למועצת הרשות המקומית. המחקר הנוכחי מציג מגמה דומה בהתייחס לנשים שהתמודדו לראשות הרשות המקומית. מספר הנשים שהתמודדו לראשות הרשות המקומית בשנים 1978-2018 נמצא במגמת עליה מתמדת. בבחירות המקומיות 2018 זינק מספר המתמודדות באופן דרמטי. בהשוואה לשנים קודמות, וכך גם מספר הנשים שנבחרו לתפקיד ראש/ת הרשות. ונמצא קשר חיובי בין מספר הנשים המתמודדות, לבין מספר נשים שניצחו בבחירות. (שהמסקנה הנובעת ממנו, אם תעזנה להתמודד, תצלחנה להיכנס לתפקיד).

ממצאים מבחירות 2018 - הגורמים הקשורים לסיכויי הבחירה של נשים לראשות הרשות המקומית. מספרן הרב של המתמודדות בבחירות 2018 הפך את בחירות אלו לכר אמפירי נוח לבדוק האם סיכויי הבחירה של נשים קשורים לגורמים כמו א-סימטריות התחרות (מכהן מתמודד/לא מתמודד ורמת התחרות (שיעור ההשתתפות, מספר המתמודדים וסיבוב שני). הממצאים מלמדים שקיים קשר בין מצב בו המכהן מתמודד/לא מתמודד, שיעור השתתפות נמוך/גבוה, מספר מתמודדים נמוך/גבוה וקיומו של סיבוב בחירות שני לבין סיכויי הבחירה של נשים.

המחקר מציג בפירוט את הקשרים הללו, ומוסיף שתי תובנות תיאורטיות, האחת בנוגע לערך המוסף של נשים בתפקיד והשנייה בנוגע למושג תקרת הזכוכית. ומבחין בין תקרת זכוכית פנימית לבין תקרת זכוכית חיצונית. בנוסף מוצגים השערות וכיווני מחקר עתידיים.

מושב 2: לאומיות במאה ה-21: האתגרים לערכים הליברליים, למדינות הלאום, ולמוסדות וארגונים בינ"ל

מושב 3: הצגה ורב שיח: מילון מינוח מדע המדינה באקדמיה ללשון עברית

Israel Waismel-Manor

During the 2016 US presidential election American citizens were bombarded with an onslaught of foreign political messages on social media. Starting a few months before election-day, news organizations reported that at least hundreds of political websites were disseminating fake news reaching millions of shares, reactions and comments on Facebook alone. The one thing many of these sites had in common? They came from a little town in Macedonia called Veles. These news stories pointed to Mirko Ceselkoski, an autodidactic social media expert. To understand Ceselkoski's apparatus, we went to Veles and through local intermediaries interviewed a few of the town's residents, several disinformation creators, and Ceselkoski himself. Moreover, we paid and registered to attend his online course, the same course Veles residents took offline. Our research confirms 1) the pivotal role Ceselkoski, the teacher and roll model for hundreds of young Veles residents, had in the creation of this disinformation industry, 2) the economic non-political motivation behind this industry, and 3) the manner in which these mostly teen webmasters, who barely speak English, were able to generate so much traffic and disseminate so much disinformation, to a point that it probably cost Hillary Clinton the election.

מושב 5: יחסים בינלאומיים

[Collective Decision Making and Foreign Policy Change: The role of groupthink and polythink dynamics/ Kasey Barr](#)

In this paper we assess how intra-group dynamics within a president's ultimate decision unit affect change and resistance to change in several U.S. foreign policy decisions in the Middle East. Past research demonstrates that leader-driven foreign policy reorientations are associated with a groupthink dynamic, whereas foreign policy continuity is more associated with the group dynamic of polythink (Barr and Mintz 2018). This research examines cases in which the drive for change emanates from sources such as external shock and bureaucratic advocacy. Under these conditions, a polythink dynamic within the ultimate decision unit is more associated with foreign policy change and groupthink with the status quo policy. We demonstrate this by analyzing decisions taken by the Obama administration regarding their response to events in Afghanistan, Egypt, Iran, Libya, and Syria.

[A Strategic Outlook Typology of American Post-Cold War Military Intervention in the Middle East/ Jingjie He](#)

Which key factors determine American post-Cold War foreign intervention decision-making? How do these factors affect U.S. military intervention strategies? To answer these questions, this study offers an analysis of the rationale of American military interventions with a focus on the Middle East from the end of the Cold War to the end of Obama's presidency. I argue that American decisions on whether and how to

studies conducted among Democratic and Republican MTurk workers. Our results show that warm affective ties significantly improve ratings of the outparty whereas ideological conflict and cooperation do not.

[When a policy becomes a symbol: Evidence from two cases from US education policy/ Ilana Shpaizman](#)

This study aims at expanding our understanding of the role symbols play in policy dynamics, going beyond their perception as mere rhetorical devices or as a substitute for substantial policymaking. It argues that there is a distinct type of policy termed a policy with symbolic value. This type of policy addresses substantive programs in which the goals and the means correspond to shared values of different groups. As such it enjoys broad support of both the public and politicians, even in a highly polarized political environment. Due to its symbolic position and its broad support such policy becomes resilient to change. One mechanism responsible for this resilience is a misinterpretation of relevant information. The paper demonstrates these arguments using two case studies from US education policy; Head Start and the GI bill. These two cases can be seen as unusual in the American political setting of the last three decades. Although education became a polarized issue and despite the fact that many social programs were cut down these two programs remained stable and continued enjoying broad popularity and support. The paper argues that in order to understand this outcome one should look beyond material and political interests and examine the symbolic value the two programs have in the eyes of both the public and the policymakers.

[Citizen Participation and Policy Representation: Social and Economic Policy in the U.S., 2005-2018/ Jennifer Oser and Jan Leighley](#)

This paper builds on our prior research on the representation in an era of political and economic inequality (Leighley and Oser 2018) to address three questions: Does political participation beyond voting enhance citizen representation by elected U.S. Congress members? If so, for which citizens, what type of participation, and which issues does political engagement counter the representational advantages of the wealthy? Has citizens' political engagement in the post-2008 economic recession produced greater representation on economic than non-economic issues? We answer these questions by extending our analysis of the 2012 Cooperative Congressional Election Study to include the entire series of available data from 2005 through 2016. The expansion allows us to examine a wider range of economic and non-economic issues, and to assess the dynamics of citizen participation and representation in the post-2008 economic recession and recovery period.

[The Macedonian Fake News Industry and the 2016 US Election/ Heather Hughes and](#)

תכני וידאו בתפוצה מקוונת ופוטנציאל השפעתם על דעת הקהל/ אזי לב און ונילי שטינפלד

בשנים האחרונות קיימת עלייה ביכולתם של אנשים וקבוצות המקדמים אג'נדה אנטי ממסדית ליצור ולערוך חומרים ויזואליים ולהעלותם לאינטרנט במטרה להשפיע על דעת הקהל. מעניין לראות שגם הממסד משתתף ומעלה לרשת חומרים שונים כדי להדגים את מהימנותו וצדקתו במקרים שנויים במחלוקת. לחשיפה לטקסטים, ויתרה מכך לחומרים ויזואליים ברשתות החברתיות, עשויה להיות השפעה משמעותית על דעת הקהל. אנו ממשיכים קו מחקרי זה תוך שימוש במקרה הבוחן של קבוצות פייסבוק הפועלות למען הוכחת חפות של אדם שהורשע ברצח. בניסוי שנערך הוצג חלק מסרטון שחזור הרצח של תאיר ראדה ז"ל בשלושה תנאים: ללא פרשנות, עם פרשנות לטובת התביעה ועם פרשנות לטובת ההגנה. הסרטונים התבססו על חומרים שהועלו לרשת בידי הפרקליטות, והפרשנויות נלקחו מסדרת הטלוויזיה "צל של אמת" ששודרה בערוצי המדיה ועסקה בפרשת הרצח ובנרטיבים המרכזיים אודות זהות הרוצח. הממצאים מראים כי לחשיפה לתכנים אלה ישנה השפעה משמעותית על עמדות הצופים- ראשית, ישירות לגבי אשמתו של המורשע ברצח והתנהלות המשטרה, כך שצפיה בסרטון המקדם את נרטיב ההגנה מובילה לירידה באמונה שזדורוב אשם וירידה בעמדה כלפי התנהלות המשטרה (תפיסת התנהלות המשטרה ככחות טובה בהשוואה לעמדה לפני הניסוי) וצפיה בסרטון המקדם את נרטיב התביעה מובילה לעליה באמונה באשמתו של זדורוב ועליה בעמדה כלפי התנהלות המשטרה (תפיסת התנהלות המשטרה כטובה יותר לעומת העמדה לפני הניסוי). אולם ההשפעה ממשיכה גם מעבר לכך והצפיה בסרטונים משליכה גם על עמדה בעקיפין לגבי התנהלותם של הגופים הממסדיים המעורבים במקרה ושאינם מוזכרים כלל בתוכן הסרטונים: הפרקליטות ובתי המשפט (כך שצפיה בנרטיב ההגנה מובילה לעמדה שלילית יותר כלפי התנהלות גופים אלו, וצפיה בנרטיב התביעה מובילה לעמדה חיובית יותר כלפי התנהלות גופים אלו בפרשה, כל זאת על אף שהגופים אינם מוזכרים כלל בסרטונים, לא ישירות ולא בעקיפין). המאמר מסתיים בדיון לגבי הדיאלקטיקה הקיימת בין גופים ממסדיים ואנטי ממסדיים בנוגע ליכולת להשפיע ובעיקר באמצעות חומרים ויזואליים, על דעת הקהל בסביבה התקשורתית החדשה.

לב טופור / Dark Hatred: Antisemitism in the Dark Web

Antisemitism is racism, it is not broadly accepted in modern societies though it does exist in their margins, in places with no norms nor regulations. The key purpose of this article is to develop a new conceptual research framework in the study of antisemitism and in the study of racism. The dark web holds many offensive and criminal activities, it also holds racist and anti-Semitic activities. It is only logical to search the dark web, the modern dark alley of society, for activities which are not accepted by society. In order to open this kind of conceptual portal to other researchers, an overview of racist anti-Semitic activities in the dark web will be presented and analyzed. A method of conceptual analysis will be used to broadly examine and explain dark web anti-Semitic activities and trends.

intervene militarily are influenced primarily by the U.S. administration's respective strategic outlook, comprised of two parameters: perceptions on national interests and disposable means. A state's interests range from extreme revisionism to extreme status quo, while its means range from absolute military to absolute non-military.

Jointly, the calculation of interests and means constitutes four types of U.S. strategic outlook and thus intervention strategies: full-scale ground intervention, limited (aim) ground intervention, heavy aerial intervention, and limited (aim) aerial intervention. Studies of four intervention cases — namely, the Persian Gulf War of 1990 to 1991, the 1998 bombing of Iraq, the Iraq War beginning in 2003, and 2011 NATO intervention during the Libyan uprising — indicate the tremendous influence that U.S. strategic outlook wields over strategic intervention choices.

קבלת החלטות של נשיאי ארצות הברית בנוגע לשימוש בכוח/ אבישג הררי

המחקר עוסק בבחינת הקריטריונים המשפיעים על הנשיא בקבלת ההחלטה לעבור מתקיפה אווירית או ימית לכניסה קרקעית, זאת על מנת להבין במה כרוך תהליך קבלת ההחלטות של הנשיא ובכדי לייצר יכולת לנבא מה יהיה הצעד הבא במתקפה הבאה.

מושב 6: שיח פוליטי דיגיטלי

על עמותות פוליטיות, רשתות חברתיות והחברה האזרחית: הזדמנות לתקשורת או שיח חרשים? כלילה מגן ורות אבידר

לאורך שנות קיומה, שסעיה של החברה הישראלית עיצבו במידה רבה את פניה והפכו את מדינת ישראל למה שהיא כיום. שסעים אלו, פוליטיים, עדתיים ודתיים, העסיקו רבות אף את האקדמיה והסוגיות נבחנו על במות רבות מאד ובהקשרים מחקריים מגוונים (מדעי המדינה, סוציולוגיה, כלכלה, חינוך וכו'). במחקר זה אנו מבקשים למקד את המבט על תפקידן התקשורתית של עמותות פוליטיות בישראל ביצירת שיג ושיח בתוך החברה הישראלית המשוסעת. המחקר משלב שיטות מחקר כמותיות ואיכותניות ונשען על ניתוח תוכן של פוסטים בפייסבוק לצד ראיונות עומק עם בכירי שש עמותות פוליטיות בישראל (משמאל "שוברים שתיקה", "בצלם" ו"יש דין" ומימין "אם תרצו", "רגבים" ו"יד לאחים"). מתוך המחקר עולה כי על פי רוב מתקיימת תקשורת חד כיוונית בששת דפי הפייסבוק, בה מועברים המסרים מלמעלה-למטה, למרות המימד האינטראקטיבי שמאפיין את הרשתות החברתיות ושמאפשר תקשורת דו כיוונית. התייחסות של העמותות הפוליטיות להיגדים שהעלו העוקבים בדף הייתה נדירה ביותר ונדירה אף יותר כאשר במתנגדים להן עסקינן. המחקר מדגים כיצד העמותות משקיעות את מירב מאמציהן ותקציבן במעין "שימור לקוחות", תוך התעלמות ממסרים המגיעים אליהם מאזרחים מן השורה. ברמה הרחבה יותר עולה מן המחקר כי אופן ניהול התקשורת בדפי הפייסבוק של העמותות מקבע במידה רבה את השיח בתוך דלת אמות של גבולות מוכרים ובכך לא מאפשר חליפין של עמדות ודעות בין חלקיה של החברה הישראלית.

מרבית המחקרים העוסקים בקשר בין חברי פרלמנט לציבור ברשתות החברתיות מתמקדים בפעילויות ובתפיסות של חברי הפרלמנט עצמם. עם זאת, מחקרים קודמים של הכותבים עסקו בשכבה המתווכת בין חברי הפרלמנט לבין הציבור ברשתות החברתיות המורכבת מעוזרים פרלמנטרים, יועצי תקשורת, יועצי אסטרטגיה ודוברים. מתווכים אלו, הם המשמשים, הלכה למעשה כחוליה המקשרת בשיח בין הדרג הפוליטי לבין הציבור; והם המנהלים, ברוב המקרים, את הפעילות המקוונת בחשבונות הרשמיים של הפרלמנטרים בפלטפורמות המדיה החברתיים. מחקר זה בוחן את פרקטיקות צנזור השיח הפוליטי של אותה שכבה מתווכת ברשתות החברתיות כפי שהן באות לידי ביטוי במגוון דפוסי פעולה החל ממחיקת תגובות אופוזיציוניות, חסימת גולשים, ועד התייחסות לנאצות, קללות והטחת ביקורת. המחקר בוחן את מידת העצמאות ואו מידת התיאום עם הפרלמנטרים, קיומם של כללי התנהלות בלתי פורמליים כמו גם המידה שבה הם מאפשרים שיח מגוון בחשבונות הרשמיים של הפרלמנטר.

מחקר זה, שנערך בשלוש מדינות: ישראל, גרמניה וארצות הברית יאפשר לבחון את דפוסי פעולה אלה מנקודת מבטם של המתווכים, שהם כאמור, המנהלים בפועל את האינטראקציה הבלתי אמצעית עם הציבור.

כאמור לעיל, המחקר הינו מחקר השוואתי המבוסס על שאלונים סגורים שנשלחו למתווכים בישראל, גרמניה וארה"ב במטרה לבחון האם פרקטיקות צנזור השיח הפוליטי משתנות בין המדינות בהתאם לשיטת הבחירות הנהוגה בהן. כך לדוגמה: האם במודל בחירות אזוריות לגוף המחוקק כפי שקיים בארצות הברית, קיים צורך "לשמור" על היחסים האישיים עם משתמשי העמוד יותר מאשר במודל בחירות ארציות יחסיות, כמו בישראל, כאשר ההצבעה הינה הצבעה מפלגתית ולא למועמד ולבסוף יבדוק המחקר מה בנוגע למדינה כמו גרמניה, בה הציבור מצביע בשני פתקים: לנציג אזורי ולנציג ארצי.

מושב 7: מדיניות, כלכלה וניהול ציבורי: בין המיקרו למקרו

זמן ומדיניות: ניצול זמן, העדפות הציבור ותפיסות מדיניות/ ליהיא להט

המחקר הנוכחי מתמקד בקשר בין זמן ומדיניות. מחקרים רבים עוסקים בחלוקת זמן לאורך שנים ובמדינות שונות ומצביעים על הבדלים שמקורם במשתנים דוגמת: מגדר, מצב משפחתי, השכלה, הכנסה והשכלה. מחקרים אחרים, פחות שכיחים, בחנו כיצד אנשים רוצים להוציא את זמנם. לאחרונה, העיסוק בזמן הפך מרכזי יותר בזירת המדיניות, גם בשל ממצאים שמצביעים על קשר בין שימושי זמן לרווחה נפשית (well-being). כך לדוגמה, ה-OECD הוסיף למדדי ה-well-being, מדידות שעוסקות בדפוסי חלוקת זמן. ואולם, כמעט ולא נדון בספרות הקשר בין האופן שבו אנשים מחלקים את זמנם לבין העדפותיהם ביחס לתפיסות מדיניות.

גישות נאו-מוסדיות מצביעות על החשיבות של תפיסות והשפעתן על עיצוב מדיניות. במדיניות, קבוצות אינטרס וקואליציות שאוחזות בתפיסות מדיניות, משפיעות על מוסדות, ואלה עשויים להשפיע מחדש על תביעות של אוכלוסיות, במעין מעגל של היזון חוזר של מדיניות (Korpi and Palme 1998, Sabatier and Weible 2007, Raven et al. 2011). לפיכך, מעניין לבחון את הקשר בין שימושי זמן ותפיסות מדיניות.

בהקשר הישראלי, המחקר המקיף האחרון שעסק בדפוסי חלוקת זמן נערך בראשית שנות ה-90, מאז הוצגו בסקרים שונים שאלות שעסקו בשימושי זמן, אך, למיטב ידיעתנו, הנושא לא נבחן באופן מקיף. המחקר הנוכחי התבסס על סקר טלפוני שנערך בקרב מדגם מייצג באוכלוסייה הבוגרת בישראל וכלל 671 מרואינים, 558 מהמגזר היהודי ו-113 מהמגזר הערבי, והתמקד בשלוש שאלות: (1) כיצד הציבור מחלק את זמנו על פני ארבע קטגוריות של זמן: שינה, עבודה, זמן טיפול וזמן אישי? (2) כיצד הוא היה מעדיף לנצל את זמנו על פני הקטגוריות הללו? ו-3) מה הן תפיסות הציבור ביחס להיגדי מדיניות שיש להם השפעה על ניצול זמן?

ההצגה תכלול ממצאים ראשוניים מהמחקר המעידים כי, באופן כללי, המרואינים מקדישים הרבה מזמנם לעבודה בתשלום, ואחר כך, לשינה, לטיפול ולזמן אישי. בהצגה נציג הבדלים לפי קבוצות שונות באוכלוסייה, ואת הקשר לחלופות מדיניות. לממצאים חשיבות תיאורטית ומעשית לעיצוב מדיניות הלכה למעשה. *המחקר הוא מחקר משותף עם פרופ' איתי סנד, ראש ביה"ס ללימודי חברה ומדיניות, אוניברסיטת תל-אביב.

Can rules restrain political favoritism? Evidence from a discretion to rules change in the case of gambling revenues allocation in Israel (co-authored with Momi Dahan)/

איתמר יקיר

Cooperation between political factors at the national and local levels based on a common political affiliation ("political alignment") has long been shown to be a central phenomenon in political economy. Recent studies have also shown that politicians demonstrate obligation and partiality toward populations even when political incentives cannot be identified. Thus, politicians should not be seen (only) as interest-based creatures, and their behavior must not be examined only when such an interest is evident. As identity-leaning human-beings, they should rather be seen as constantly seeking ways to utilize resources and relative advantages in order to benefit "relatives and friends", if not otherwise constrained. Therefore, there is a high importance for the restraining rules and institutions, their structure and timing.

However, it is not always easy to isolate the effect of favoritism. We suggest an alternative way to estimate the overall effect of an alleged favoritism, by using a move from discretion to rules. We ask whether rules can effectively restrain political favoritism – assuming that the adoption of rules can retrospectively uncover the use of such a practice in the past. Specifically, we examine to what extent did Israeli mayors demonstrate impartiality when holding a central-government authority to allocate gambling revenues to other localities in the country. Thus, comparing grants allocated before and after the change the effectiveness of rules can be tested, and so can the depth of favoritism prevailing in the early period. Results suggest that: (a) Rules that were publicly adopted can indeed restrain favoritism, and that (b) prior to the adoption of rules, grants were seemingly allocated in an impartial manner. Controlling for their size, economically-weaker localities located in the periphery of the country used to have lower chances of receiving a grant under the discretionary regime, and this seems especially true for Arab localities.

Secondly, a more substantial perspective, which questions the problematic assertion that this is the most appropriate procedure for a liberal democratic state which uses well-being indicators for its policy decisions. Most economists and philosophers who support the bottom-up approach do that because of a commitment to democratic ideals; they feel a deterrent from paternalism and emphasize a desire to respect citizens' autonomy. We want to claim that a commitment to democracy does not necessarily mean solving the combination problem by going to "the people"; it may actually be the opposite. We argue that from the perspective of democratic theory, the decisions on well-being indicators that guide policy fit exactly to the type of decisions that should be given to experts and not to the public (just like, for example, certain judicial decisions).

המדיניות הציבורית לוויסות האינטרקציה בין היצע שוק העבודה לביקוש ללימודי ההשכלה הגבוהה/ ארז כהן

שוק העבודה העולמי בכלל והישראלי בפרט חווה בעשורים האחרונים שינויים בולטים המשפיעים על היצע העבודה במקצועות השונים. נראה כי קיים קשר בין השינויים בהיצע שוק העבודה לבין התמורות בביקוש להשכלה גבוהה. בחינת שני מקרה בוחן במשק הישראלי מלמדים כי מדובר בקשר דו כיווני בעל השפעה הדדית בין שוק העבודה ובין מערכת ההשכלה הגבוהה. במקרה האחד נמצא כי הגידול בהיצע העבודה בתחום המחשבים וההנדסה הוביל לגידול בביקוש להשגת השכלה אקדמית בתחום. ובמקרה השני נמצא כי הגידול בביקוש להשגת השכלה אקדמית בתחום המשפטים הוביל להצפת שוק העבודה בענף ולפגיעה ממשית בו. המדיניות הציבורית המגובשת בישראל לוויסות שוק העבודה ומערכת ההשכלה הגבוהה מכוונת לטווח הקצר ומסתפקת בבחינת המציאות בדיעבד ובניסיון לשפרה על ידי וויסות הלומדים למקצועות השונים במטרה לספק את צרכי שוק העבודה או לתקן את כשליו. אולם, אינה בוחנת את פני העתיד ומנסה לזהות בו צרכים וכשלים עתידיים שניתן לחזותם כבר כיום.

מושב 8: צופים משתתפים בקביעת מדיניות מקצוע האזרחות בישראל

איל לוי / דרך ללא מוצא משום מקום לשום מקום

וועדת מקצוע האזרחות היא, מצד אחד, הוועדה המקצועית המדוברת ביותר והדי דיוניה מגיעים לא פעם לבג"ץ, ומשם – הישר לכותרות העיתונים. מאידך – זוהי הוועדה שבה, בסופו של יום, מושכים את החבל לכל הכיוונים וספק אם מקדמים את העגלה ולו גם בסנטימטר אחד. ראשית, חשוב לזכור שוועדה זו היא, במידה רבה, בבואה של החברה הישראלית. המשתתפים בה, לצד הרקע המקצועי במדע המדינה המשותף להם, מגיעים מן הזרמים השונים המרכיבים את החברה. לפיכך, גם אם לא תמיד הייצוג הוא מידתי לכל הפלגים על פי מפתחות סקרי דעת הקהל האחרונים – בסך הכל נשמר, לטוב ולרע, איזון מייצג כלשהו. כלומר – מה שקורה בחדר הוועדה ומה שקורה מחוץ לחדר הוועדה בקרב הציבור הרחב – אלו תהליכים דומים עד מאד. בהתאם – גם תוצאות עבודת הוועדה הן מוגבלות ביותר, ומי שירצה לשרטט את הוקטור הנגזר ממקבילית הכוחות של הזרמים השונים היושבים בוועדה יגלה שכל התקדמות, או נסיגה – תלוי בעיני המתבונן, דומה במעט להטייתה של אניה גדולה לכיוון זה או לכיוון אחר. הכל לאט,

מודיעין מסכל בחברה דמוקרטית – המקרה של ישראל במבחן השוואתי/ אבנר ברנע

בשנת 2002 עבר בכנסת חוק השב"כ (חוק שירות ביטחון כללי, התשס"ב 2002) שקבע את המסגרת החוקית של פעילות פעילות המודיעין המסכל במדינת ישראל. עד אז ומאז 1948, פעל השב"כ ללא מסגרת חוקית סדורה, בד"כ על פי צווים, החלטות ממשלה וחוקים שונים אשר הזכירו את דבר קיומו (לדוגמא חוק האזנות סתר, תשל"ט-1979). בחוק השב"כ נקבעו בין היתר גם הסדרים שונים לפיקוח עליו שרובם נסתרים מעיני הציבור וכמעט ולא מגיעים לידיעתו. יצוין כי החוק עבר בעיצומה של האנתיפאדה השנייה ללא דיון ציבורי וגם מאז שעבר בכנסת, לא נדון כמעט ציבורית וגם לא חלו בו שינויים ועידכונים כפי שאולי היה צפוי.

בחינה השוואתית של חוק זה אל מול חוקים דומים במדינות המערב, כגון בריטניה, אוסטרליה וקנדה (בארה"ב אין ארגון שכזה ופעילות זו נמצאת באחריות ה-FBI שהינה משטרה פדרלית ולא ארגון מודיעין), מצביעה על כך שלשב"כ עוצמה רבה (מדי?) במגוון תחומי ביטחון- פנים, מעבר למקובל בדמוקרטיה אחרות.

נשאלת השאלה האם זהו המצב הרצוי למדינת ישראל ואם אין בכך משום איום פוטנציאלי על המערכת הדמוקרטית בישראל בגין המתח המובנה שקיים תמיד בין דמוקרטיה וביטחון? המצב רגיש במיוחד מאחר והשב"כ (בניגוד למוסד הפועל בחו"ל) עוסק באוכלוסיית מדינת ישראל בשלושה תחומי עניין עיקריים – סיכול ריגול, סיכול טרור וסיכול חתרנות מדינית.

במחקר יוצגו מימצאי המחקר השוואתי וינתחו פרקים מסוימים בחוק זה כולל המשמעויות האפשריות שלהם. תועלה גם האפשרות כי חלקים מהחוק יעברו דיון מחדש, כולל במסגרת דיון ציבורי, מתוך כוונה לשקול לתקן בו פרקים מסוימים וגם לבחון אם יש צורך בשיפור הפיקוח על השב"כ וזאת בין היתר על סמך הניסיון שנצבר בישראל ובמדינות מערביות אחרות.

עידן סונסינו / The indicators combination problem and the liberal state

Recent years have witnessed the development and implementation of national indicators supposed to represent the quality-of-life or the well-being of a society. In particular, a growing consensus accepts the need to implement a variety of indicators. This raises the particular problem of selecting not only the indicators but also the method of combining and aggregating them.

The combination problem can be solved through various procedures. This paper addresses the particular approach referred to here as the 'bottom-up approach': building on individuals' preferences as the key factor for solving the combination problem. This interesting suggestion has been raised recently by different scholars, mostly philosophers and economists.

The paper attempts to characterize this approach and criticize it from two distinct perspectives. Firstly, a practical perspective: scrutinizing the fitness of this approach to the well-being indicators project. We question the applicability of the bottom-up approach, and claim that even if it is applicable, it lacks key elements that promotes the project's successfulness.

במשורה, ולא תמיד באופן שיכול לספק אי מי מן הצדדים החלוקים.

כך מושכים להם האוחזים בטלית אחת, ליברלים מול ליברלים פחות, דתיים מול חילוניים, ערבים מול יהודים, ימין מול שמאל, כל אחד והאמת הנצחית עליה הוא מופקד, כל אחד בסגנונו ועל פי השקפותיו. ולבסוף, גם כאשר מגיעה הוועדה למסקנות כלשהן, אחרי משא ומתן מפרך על קוצו של יו"ד, דרך תהליכים שכוללים וויכוחים, העלבונות, ואפילו התפטרויות דרמטיות – מסתבר שהיא איננה אלא וועדה מייעצת, ואין שום ערבות לכך שעצותיה תתקבלנה. לפעמים – לא ברור אם יש ערבות לכך שסיכומיה ייקראו על ידי מישהו לבד מן המשתתפים הפעילים. מה, בכל זאת, גורם למשתתפי הוועדה להמשיך בדרכם? אולי התקווה, שעל אף ולמרות הכל אפשר יהיה לצעוד צעד אחד, ראשוני וקטן, כל אחד לעבר תמונת האידיאל שהוא משווה לנגד עיניו. אולי הידיעה שבתוך שלל הזירות בהן אנו פועלים אסור להזניח אף אחת. ואולי סיבות נוספות, שמושב פתוח בכנס מדע המדינה יכול בהחלט להיות במה מעניינת לבירורן.

יוסף שחאדה / חינוך לאזרחות - הקול הנעלם של האזרחים הערביים

האזרחות כמקצוע לימוד הפך לייחודי ומאתגר בעקבות "כפיית" תוכנית לימודים אחידה לכל המגזרים. אופיו הערכי של המקצוע, הפך את תכניו לשנויים במחלוקת ומקור לריב אידיאולוגי בין הקבוצות הפוליטיות השונות. השיח הפוליטי המסיבי מתמשך וערכו של המקצוע פוחת בקרב הלומדים והמורים וכאילו הוא ורק הוא המכתיב את הסגולות הערכיות של החברה הישראלית. כיום, אופי הוראת האזרחות במסגרות השונות תלוי במידה רבה בהלך הרוח הערכי של הקבוצה השלטת (באמצעות נציגיה: הפיקוח, ועדת המקצוע וספרי הלימוד), המתחלפת בתדירות גבוהות. אני טוען, שתוכנית האזרחות בניסוח מטרותיה ותכניה היום, היא אכן אחידה בתכליתה, אך מפלגת ולא מאחדת במהותה. לימודי האזרחות לפי הפדגוגיה של האמונים על תוכנית הלימודים מדומיינת כפס ייצור של לומדים שתוצרו הסופי הוא פועל יוצא של הכתבות מלמעלה. על כן, לימודים שכאלה מנציחים מצב קיים, אינם מאפשרים למורים ולתלמידים לפתח יכולות של חשיבה עצמאית וביקורתית. במקום זאת, תפיסה אזרחית המבוססת על רב-תרבותית הנותנת מענה לקיומן של קהילות שונות, באופן שווה עם זהות עצמאית תגביר לדעתי את השותפות והסולידריות בתוך החברה ותיצור בסיס לשפה משותפת. תוכנית כזאת, לכלל הלומדים תיצור את התנאים שיאפשרו להם לשמור על ייחודם ובזמנית להכיר באחר כשותף. תפיסה כזו לדעתי תיתן מענה לדילמות הנוגעות לאזרחיה הערבים של ישראל, שכן היא מאפשרת לאזרחים הערבים להיות "אזרחים", כלומר לזכות בהזדמנויות לשוויון, לשמור על ייחודם, גם להשתתף בבניין החברה ולהרגיש מחויבות כלפיה.

אשר כהן / מקצוע האזרחות בין רב-ערכיות לחד-ערכיות

ציונות, יהדות ודמוקרטיה הם ערכי היסוד וזהויות המשנה העיקריות של החברה הישראלית ומדינת ישראל. ערכים אלה עומדים ביסוד ההגדרה החוקתית של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. בחברה מתחולל מאבק בשני מישורים שונים: במישור האחד המאבק הוא בין הרב-ערכיים המחזיקים בשלושת ערכי היסוד אודות האיזון והשקלול הראוי של הערכים לנוכח המציאות. במישור השני המאבק הוא בין הרב-ערכיים לחד-ערכיים שדוגלים בערך בלעדי אחד תוך דחייה של האחרים. מקצוע האזרחות חייב להביא לידי ביטוי את שלושת ערכי היסוד מהסיבה הפשוטה שמקצוע האזרחות חייב להתייחס בכל מדינה לערכי היסוד העומדים ביסוד החברה.

הדר ליכשיץ / מקצוע האזרחות בישראל: יש מוצא!

הספרות במנהל הציבורי מבדיל בין הדרג הנבחר לממונה. החלוקה הדיכוטומית ביניהן היא 'מה' לעומת 'איך'. בדמוקרטיה הנבחרים אמורים לקבוע מהי המדיניות והפקידות קובעת איך לבצע. בין השניים יש גורמי ביניים, כמנכ"ל המשרד בישראל. במקצועות הלימוד במערכת החינוך מקובלת 'וועדת מקצוע' המשלבת אנשי אקדמיה מתחום הדעת, פקידי המשרד והמפמ"ר, ומורים מה'שדה'. מטרתה לשלב בין הדיסציפלינה לפדגוגיה. וועדת המקצוע באזרחות גישרה, בעשור האחרון, בין האידיאולוגיה של השרים לפקידות, ובין האקדמיה לשדה. מקצוע האזרחות, בישראל כבעולם, מעורר סערות פוליטיות. בישראל הוויכוח הפוליטי הלך וגאה בקדנציות האחרונות. בהרצאתי אטען:

א. האידיאולוגיזציה של המקצוע הובילה אותו למבוי סתום ודרדרה אותו.

ב. ניתן לשקמו. אדגים הצלחה וכישלון בקביעת מדיניות המקצוע.

ג. תוצג השפעת איכות קבלת ההחלטות על תפוקת המדיניות.

ד. יוצעו כיווני יסוד לשיקום המקצוע.

15:45-17:15 מושבים מקבילים

מושב 1: המדינה ומרחב הסייבר

[Top-Down, Non-Inclusive and Non-Egalitarian: Characterizing The Communication of Israeli Members of Parliament with the Public on their Facebook Pages/ Nili Steinfeld and Azi Lev-On](#)

Social media platforms are relatively new channels of communication between Israeli members of parliament (MPs) and constituents. This study makes use of automatic analysis of big data in order to produce a bird's-eye-view of the content uploaded to these channels by all MPs during the entire term of parliament. The findings demonstrate that the MP-Facebook sphere is non-egalitarian, in that it follows skewed distributions: a small number of the pages generate much of the content and engagement with it, and a small number of posts become comparatively highly popular while the 'long tail' of posts receive very little engagement. The MP-Facebook sphere is also not-inclusive, in that pages of coalition members receive much more engagement in comparison to pages of members of the oppositions. Moreover, it is 'top-down', in that posts by pages receive dramatically more engagement than posts by users, suggesting MPs' ability to set the agenda manifest in their pages and users' extremely limited ability to do so. These phenomena occur not just in routine periods but during emergency periods as well, when the scope of posting by users (but not by MPs), and engagement with posts, significantly increases. Overall, findings present the MP-Facebook sphere as highly skewed in popularity across pages and posts, dominated by a 'top-down' information flow and by pages operated by coalition members, during routine times as well as emergencies.

by offering regulatory intermediaries as a possible policy instrument. Given these rule-takers' regulatory capacity, this introduction of content moderators as regulatory intermediaries makes them in turn transnational non-state actors.

לאומיות דיגיטלית: מאמצי המשטר לקידום שיח לאומי בסעודיה ברשתות החברתיות/ אדם הופמן
כיצד משטרים אוטוריטריים משתמשים במרחב המקוון כדי להגדיר את אופי היחסים הרצוי בין האזרח למדינה? הרצאה זו בוחנת שאלה זו על-ידי בחינת הפעילות המקודמת בשנה האחרונה ברשתות החברתיות הסעודיות על-ידי המשטר הסעודי ותומכיו. הרשתות החברתיות נתפשות באופן מסורתי כערוצי תקשורת המעצימות את "האדם הקטן", ומאפשרות לפעילי חברה אזרחית ותנועות חברתיות להתארגן יחדיו, לקדם פעולה קולקטיבית ולאתגר סדרים פוליטיים וחברתיים (Shirky, 2011). דוגמאות לאקטיביזם דיגיטלי הופיעו בשנים האחרונות גם בערב הסעודית, היכן שפעילות למען זכויות נשים השתמשו ברשתות החברתיות לקידום קמפיינים מקוונים לביטול מערכת האפוטרופוסות על נשים הנהוגה בממלכה ולקידום זכויות נשים אחרות בה (Sreberny, 2018; Doaiji, 2017; Al-Sharif, 2015). אך לצד אקטיביזם דיגיטלי כנגד המערכת החברתית והפוליטית, המרחב המקוון הסעודי מציג בשנה האחרונה גם דוגמאות מגוונות של **לאומיות דיגיטלית**: השימוש באינטרנט וברשתות החברתיות לקידום שיח לאומי המקדש את המשטר הסעודי, המלך סלמאן ויורש העצר, מחמד בן סלמאן. הרצאה זו בוחנת את ביטוייה המרכזיים של לאומיות דיגיטלית זו ועומדת על ההבדלים בינה לבין צורות אחרות של לאומיות דיגיטלית. השימוש של מדינות במרחב הדיגיטלי לקידום תכנים אוהדים אינו חדש, אך בעוד שהמחקר על דיפלומטיה ציבורית בחן בשנים האחרונות כיצד מדינות משתמשות באמצעים שונים, כולל הרשתות החברתיות, בכדי למתג מדינות (nation branding) בפני קהלים חיצוניים, המקרה הסעודי מעיד כיצד מיתוג זה יכול להיות מופנה גם כלפי פנים במטרה להגדיר מחדש את הזהות הפוליטית הסעודית מאסלאם ללאומיות. שנית, בעוד שמשטרים אוטוריטריים לרוב מפעילים צנזורה נרחבת של התכנים המופצים באינטרנט במדינותיהם, הפעילות של המשטר הסעודי ברשתות החברתיות מראה שמשטרים אלו מנסים לשלוט במרחב המקוון גם על-ידי קידום תכנים התואמים למשטר, ולא רק על-ידי חסימה וצנזורה.

שיח הסייבר והמאבק על מעמדה של מדינת הלאום/ נטע קרמר
מחקרים רבים עוסקים במאזן העצמה הקיים בין מדינות לאום לשחקנים לא-מדינתיים במרחב הסייבר, וביכולתם של שחקנים לא מדינתיים להשפיע על הפוליטיקה דרך מרחב זה. חוקרים כמו ג'וזף ניי (Joseph S. Nye) אף טענו, כי מרחב הסייבר שינה את מאזן העצמה המסורתי בין מדינות לאום ושחקנים לא-מדינתיים, לטובת האחרונים. אם נקבל טיעון זה, נוכל לצפות ממדינות לאום ונציגיהם להשתמש באמצעים שונים בכדי לבסס ולשמר את מעמדם במרחב זה. ואכן, בשנים האחרונות מחקרים רבים בחנו את הניסיון של מדינות להתמודד עם שינוי זה באמצעות רגולציה, חקיקה, והקמת גופים שונים, שמטרתם לנסח מדיניות לאומית להתמודדות עם איומי סייבר. אולם, מעט נכתב, אם בכלל, אודות האופן בו מאבקי עצמה אלו משתקפים בשיח. בהנחה כי שיח מהווה פרקטיקה, וכי באמצעות ניתוחו ניתן לחשוף יחסי עצמה חברתיים ואת האמצעים המשמשים שחקנים במסגרת המאבק לשימורם, ישנו ערך רב בבחינת האופן בו מתייחסים נציגי מדינות לאיומים הנשקפים מצד שחקנים לא מדינתיים במרחב הסייבר.

Cyber Intermediaries: Private Entities Effect on National and International Cyber-security Policy/ Amit Sheniak

The increase in cyber-attacks in recent years emphasized the importance of the growing interdependence between state security and the private sector, which is a key factor in the ability to monitor and to mitigate cyber-attacks. In recent years, this reality led to a gradual increase in the involvement of private entities in national and international, formal and informal processes of security policy formation. Against this background this research aim is to explore their agenda, policy and actions, in order to improve our understanding of cyber-security policy formation. An ample example is the Microsoft initiative for a "Digital Geneva Convention" (February, 2017). Aimed at achieving a "legally binding agreement that will ensure a stable and secure cyberspace". Therefore, the research question that will be explored is how non-state private international cyber actors pursue and react to national and international cyber security policies.

In order to empirically assess the validity of the claims about the importance of cyber intermediaries, I will conduct a cross examination of three kinds of information sets, generated by three different kinds of investigations: First, I will strive to present the technological explanation to the importance of cyber international intermediaries as international security players. Secondly, I will code and analyze existing formal documentation. Thirdly, I will conduct series of in-depth interviews key figures from relevant private organizations.

Transnational internet governance by non-state actors: the politics of Facebooks' and Twitter's content moderators as regulatory intermediaries/ Rotem Medzini

Regulation theorists are highlighting the role regulatory intermediaries (i.e., not rule takers or rule makers) have in shaping regulatory regimes (Abbott et al., [2017]; Kourula et al., [2018]). While the scholars show how the roles assigned to regulatory intermediaries can originate from different sources and their organizational capacity, the literature has mostly concentrated on how either the rule-makers or the regulatory intermediaries themselves have introduced regulatory intermediation as a policy instrument. We, however, ask how and why rule-takers rely on regulatory intermediaries to shape the regulatory regime and influence behaviors. By comparing two of the mostly-used social media platforms, Facebook and Twitter, this paper shows how the two rule-takers can rely on their content moderators to pushback against criticism regarding offensive content and misinformation of their users. We nevertheless find that while the two social media companies utilize both algorithmic and human content moderators as their regulatory intermediaries, they politicize them to different extents. Facebook emphasizes both second and third-party human content moderators to gain legitimacy, while Twitter stresses their algorithm moderators when debating their policies and conducting their regulatory practices. The paper thus highlights how rule-takers can pushback against calls by rule-makers and civil society to regulate them

Regulation theorists are highlighting the role regulatory intermediaries (i.e., not rule takers or rule makers) have in shaping regulatory regimes (Abbott et al., [2017]; Kourula et al., [2018]). While the scholars show how the roles assigned to regulatory intermediaries can originate from different sources and their organizational capacity, the literature has mostly concentrated on how either the rule-makers or the regulatory intermediaries themselves have introduced regulatory intermediation as a policy instrument. We, however, ask how and why rule-takers rely on regulatory intermediaries to shape the regulatory regime and influence behaviors. By comparing two of the mostly-used social media platforms, Facebook and Twitter, this paper shows how the two rule-takers can rely on their content moderators to pushback against criticism regarding offensive content and misinformation of their users. We nevertheless find that while the two social media companies utilize both algorithmic and human content moderators as their regulatory intermediaries, they politicize them to different extents. Facebook emphasizes both second and third-party human content moderators to gain legitimacy, while Twitter stresses their algorithm moderators when debating their policies and conducting their regulatory practices. The paper thus highlights how rule-takers can pushback against calls by rule-makers and civil society to regulate them by offering regulatory intermediaries as a possible policy instrument. Given these rule-takers' regulatory capacity, this introduction of content moderators as regulatory intermediaries makes them in turn transnational non-state actors.

מושב 2: העולם הערבי: אתגרים ובעיות יסוד במאה ה-21

בין התחייה האסלאמית ודמוקרטיזציה: אתגרי המאה ה-21 של מדינת הלאום הערבית/ עידו זלקוביץ'

הרצאתי תעסוק בדרכי ההתמודדות של מצרים, סוריה, ירדן והפלסטינים, עם הטלטלות שהביאו עימן המהפכות של חורף 2011 המוכנות האביב הערבי. אנסה לבדוק האם קיימים מאפיינים משותפים למחאות העממיות בעולם הערבי ואנתח את דרכי ההתמודדות של המשטרים השונים עם הקולות המבקשים לייצר שינוי בסדר היום המדינתי. זאת על מנת לפתח דיון סביב השאלה האם מדובר בניסיון לקרוא תיגר על מדינת הלאום ועל הסדר המדינתי, או רק לייצר נוסחה מחודשת ומעודכנת של יחסי אזרח-מדינה?

הקריאות להפלת משטרים ששטפו רחובות רבים בעולם הערבי לאו דווקא היוו קריאה להחלפת הסדר הקיים. הרעיונות העל לאומיים, דוגמת המדינה האסלאמית, אומנם מאתגרים את הסדר הקיים, אך המבנים המסורתיים של המדינה המלוכנית והמדינה הרפובליקנית עדיין מלמדים אותנו שבאמצעות המדינתיות הן יכולות למצוא פתרון לאתגרי השעה.

בהרצאתי אנסה לענות על שאלות אלה, ואבחן את דרכי השרידות של המדינה הערבית המודרנית מול הרצון לדמוקרטיזציה הולכת וגוברת המגיעה מהמרחב הציבורי, אל מול החיפוש אחר מודלים מדינתיים אחרים על ידי כוחות שמרניים בחברה, כוחות שלעתים רוצים לשנות את הסדר הקיים.

מהאביב הערבי לדאע"ש: מדוע שרד המשטר ההאשמי את האתגרים העומדים בפניו?/ רונן יצחק
ההרצאה תעסוק באתגרים העומדים בפני המשטר ההאשמי בשנים האחרונות ותסביר את הסיבות לשרידות משטר זה. בעקבות האביב הערבי גברה התחושה במערב שהמשטר הירדני ייפול כמו המשטרים בתוניסיה, במצרים ובלוב, אך המשטר הירדני שרד והמשיך לשרוד נוכח האתגר הביטחוני מהמדינה האסלאמית (דאע"ש).

מחקרים מסבירים שהסיבות לשרידות המשטר ההאשמי הן בעיקר חיצוניות, כמו סיוע ישראלי ומערבי לירדן וסיוע כלכלי של מדינות המפרץ, אולם התיזה המרכזית של ההרצאה היא שהתנהלות פוליטית שונה של המלך עבדאללה היא הסיבה העיקרית לשרידות המשטר. התנהלות זו באה לידי ביטוי בקיומן של הפגנות ובהיעדר דיכוי של כוחות הביטחון, במלחמה בשחיתות, בסובלנות דתית וכו' ובכך הפכה למעשה את ירדן למדינה ערבית שונה מהמדינות הערביות באזור.

חזרת הדומיננטיות השבטיות לעולם הערבי במאה ה-21/ מוחמד סואעד

נפילתו של סדאם חוסין ואירועי האביב הערבי גרמו לשינויים מבניים שטלטלו את העולם הערבי. לאירועים אלה התלוו מגוון של תופעות. מחקרים רבים דיברו על צמיחה מחדש של האסלאמיות, היו כאלה שדברו על חבלי לידה של דמוקרטיה.

המאמר הנוכחי בא להסביר התפתחות אחרת: חזרה אל העבר, אל השבטיות. השבט שלא נעדר מהמבנה החברתי, התרבותי והפוליטי של האזור. בזמנים מסוימים זה נינטש והוזנח, כשבזמנים אחרים, היה נוכח ויעיל. השבטים מהווים אתגר רציני לאליטות הפוליטיות של המדינות הערביות. מי שחושב כי הבדווים, הם בני שבטים, נוודים ורוכבים על גמלים וחיים במדבר, התמונה הזאת אינה הולמת את מציאות המזרח התיכון. אומנם יש אבחנה בין מתיישבים לבין נוודים, אולם למרות ההתיישבות של האוכלוסיות הנוודיות, למרבה הפלא, זהות שבטית עדיין חיה בתודעה הפוליטית והחברתית של מיליוני ערבים המתגוררים בערים גלובליות מודרניות.

השבטיות היא זהות, שמעוגנת בפסיכולוגיה ופוליטיקה תרבותית. השבטיות בארצות המזה"ת מושרשת מבחינה חברתית ופוליטית. היחסים בין הממשל הפוליטי לשבטים, היא כפופים לתגובות של השינויים בביטחון. כשהשלטון המרכזי נחלש, השבטים מתחזקים, כוחו של השבט קשור באופן הדוק למידת כוחו של השלטון המרכזי של המדינה. ההשפעה הפוליטית של השבטיות של השנים האחרונות באזור ממחישה עד כמה מערכות "מודרניות", יישארו פגיעים מאוד למציאות של התרבות השבטית.

גרעונות פוליטיים וחברתיים בעולם הערבי במאה ה-21: היבטים תרבותיים/ איריס פרוכטר-רונן

מאז פרץ "האביב הערבי" ב-2010 השתנה המרחב התרבותי במזה"ת, גם אם ההצלחות הפוליטיות בעקבות האירועים היו מוגבלות וחלקיות. התרבות והאומנות בעולם הערבי (לרבות ספרות, קולנוע ואומנות חזותית) שיקפה תמיד את המצב הפוליטי, והכלכלי של החברות הערביות ובמידה רבה גם חזתה את אירועי "האביב הערבי". מאז היא משמשת ככלי בקורתי נוקב המבקש להציף את הבעיות עמן מתמודדים כיום מדינות ערב: העדרם של משטרים חופשיים, השכלה גבוהה מוגבלת ואי שיויון מגדרי. נבחן כיצד התרבות מבטאת את קשייה של המדינה להתמודד עם אתגרים אלה ועם סוגיות של השפעה מערבית וגלובליזציה, זהות לאומית חילונית מול שמרנות דתית, ופערים חברתיים וכלכליים הולכים וגדלים. נדון במשא ומתן שמנהלת התרבות בניסיון שנכפה עליה לשמש כמעצבת מציאות רצויה, תהליך שהוליד חתרנות אשר ממנה צמחה התרבות הערבית האלטרנטיבית בקולנוע, במוסיקה ובאומנות.

פדגוגיה מוניציפלית/ דניאלה שנקר

בשנים האחרונות אימץ השלטון המקומי ערכים ודפוסי פעולה של כלכלת שוק. התפיסה המקומית של כלכלת שוק מדגישה את עקרונות הניהול הציבורי החדש; תחרות, שיתוף הציבור בקבלת החלטות, זיהוי מגמות של היצע וביקוש, ואימוץ גישה שירותית ללקוחות. המקומיות החדשה משנה את מוקד הכוח מהשלטון המרכזי לשלטון המקומי, ולמחוזות, והופכת את היחידות הגאוגרפיות למשתנה קריטי להתחדשות לאומית, וליצירת חברה תחרותית, ובת-קיימא. בעוד הרשויות המקומיות והמחוזות הופכים למוקדים של משילות הניזונים ממארג של רשתות כלכליות וחברתיות החולקות ערכים משותפים ותרבות משותפת (Katz, Nowbar, 2018). בהמשך למחקרים שלעיל, מתמקד מחקר זה בשאלה כיצד תורמת המקומיות החדשה לשינוי פניו של החינוך הציבורי? שאלה זו נבחנה באמצעות שלושה מקרי בוחן –הקמת מוסדות חינוך ייחודיים ותשלומי הורים, סיוע השלטון המקומי לחינוך המיוחד, ותרומת השלטון המקומי להטמעת חדשנות במרחבי חינוך. הטענה המרכזית היא שהמקומיות החדשה תורמת להיווצרותם של שווקי חינוך לוקאליים, ייחודיים, ולהבנייה של שסע חברתי חדש – השסע המקומי – שסע על רקע גיאוגרפי בין רשויות חזקות לרשויות חלשות מבחינה כלכלית.

המחקר מתבסס על ארבעה מקורות נתונים עיקריים – חקיקה ותקנות, מסמכי מדיניות, פרוטוקולים של ועדת החינוך, תרבות, ספורט, ואתר משרד החינוך. המחקר משלב סטטיסטיקה תיאורית ובדיקת מתאמים לניתוח שווקי החינוך הלוקאליים ולבחינת תרומתם לעיצוב השסע המקומי.

The Urban policy: Economic Development or Spatial Judaization?/ Yael Shmaryahu-Yeshurun

As a Neo-liberal strategy, the State of Israel is promoting urban redevelopment through encouraging internal migration of socioeconomically strong populations to disadvantaged cities. Through economic incentives, the state is privatizing the space to the hands of investors, entrepreneurs as well as Ideological Associations (NGO's) who are promoting the populations movement.

However, in the Israeli divided\mixed cities, those process serves not only economic goals but also national. The states' policy, selectively encouraging migration of middle-class Jews to these areas, functioning as strategy to ensure the Jewish demographic advantage and Judaize the controversial spaces.

The movement of Jewish middle-class population to these areas is resulting gentrification and community displacement of lower-income families as property values and rental costs starting to rise. Most of the negatively affected belong to the Arab-Israeli minority who expressing resistance to the policy.

The current research seeks to explore the policy motivations behind the state-led gentrification processes in divided cities and its implication. Using data from policy's' documents analysis and 60 in-depth interviews with policymakers, local Arab residents, and Jewish newcomers to the divided\mixed cities of Lod and Acre (Akko), this paper develops the concept of 'State-Led-Ideological Gentrification' in order to explain the connection between the national and economic motivations. The paper uses the concept of ideological gentrification to assess the risks and implications of ideologically-fueled emigration in conflicted societies.

הקשר שבין סגנון המנהיגות של מנהלים ברשויות מקומיות ובין אופי האתיקה הארגונית המאפיינת את יחידתם/ דודי אילת

מחקר זה בוחן את הקשר שבין סגנון המנהיגות של מנהלים ברשויות מקומיות ובין אופי האתיקה הארגונית המאפיינת את יחידתם. האם בסגנון מנהיגות מסוים יופיע אקלים אתי-ארגוני מסוים, והאם האקלים האתי מצוי בהלימה עם תפיסת התושבים את איכות האתיקה של הרשות. במודל המחקר שנקבע למחקר זה, המשתנים הם: (א) הערכים הניהוליים שהמנהל מדווח עליהם כמנחים את פעילותו; (ב) סגנון המנהיגות שלו בעיני עובדיו; (ג) אקלים אתי-מחלקתי, כפי שהעובדים תופסים אותו; (ד) מוסריות הרשות, כפי שתופסים אותה התושבים שקיבלו שירות מאותה מחלקה. המחקר נערך בשש רשויות מקומיות בישראל: חיפה, חולון, קריית אונו, נס ציונה, מודיעין ובית אריה. במחקר השתתפו 938 תושבים, 279 עובדי הרשויות המקומיות ו-143 מנהלי מחלקות. נמצא שהערך הישג קשור לסגנון מנהיגות מתגמל ושסגנון מנהיגות מתגמל קשור לאקלים של קודים ותקנות. כמו כן, נמצא שהערך ביטחון של המנהל קשור לאקלים של חוקים, קודים ותקנות כפי שהוא נתפס בעיני עובדיו. להבדיל, נמצא שסגנון מנהיגות מעצב בו מחזיק המנהל קשור לאקלים אתי-מחלקתי אכפתי כפי שהוא נתפס בעיני עובדיו. אף שנמצאו קשרים בין מרכיבים פנימיים בארגון, נמצא שמרכיבים פנימיים אלו לא חצו את גבולות הארגון ולא הניבו מתאמים עם תפיסות התושבים –לקוחות הרשות בנוגע למוסריות הרשות.

האוטופיה של "המדינה האיסלאמית" והאתגרים למשילות בסוריה ועיראק/ גלית טרומן צינמן
ביוני 2014, "המדינה האיסלאמית" הכריזה על הקמתה של הח'ליפות האיסלאמית. היא התבססה במזרח התיכון כתוצאה מהריק הפוליטי והתהפכות הפנימיות באזור בעקבות "האביב הערבי". פעולות הארגון התאפיינו באכזריות, והוא הפך לשחקן המאיים על קיומן של מסגרות מדינתיות ועל הסדר האזורי בכללותו. השליטה של "המדינה האיסלאמית" משני צדי הגבול הסורי-עיראקי אפשרו לה לבטל גבולות גיאוגרפיים. היא הפכה לתופעה ייחודית עם שאיפות חובקות עולם, שהקימה מסגרת חוצת גבולות. בשטחיה, פעלה "המדינה האיסלאמית" להקמת מנגנוני משילות אזרחיים, לקיום מערכת שלטונית ולאספקת שירותים לאוכלוסייה. הארגון לא רק הכריז על מעבר מארגון לא-מדינתי למדינה, אלא גם ביצע את המעבר בפועל.

מטרת הפייפר הינה לבחון את כוחה של האידאה האוטופית של "המדינה האסלאמית", ואת האתגרים שהציבה למשילות בסוריה ועיראק.

במהותה, האוטופיה מציגה מודל חברתי חלופי, אידאלי ומוסרי. היא קוראת לשינוי, מחיקת עוולות ותיקון העולם. גם "המדינה האסלאמית" הציגה דגם אחר של סדר חברתי, תוך יצירת איום משמעותי על המצב הקיים. הארגון פעל נמרצות להרוס את המציאות העגומה לתפיסתו, ולכפות תבנית חיים חדשה וקיצונית על החברה. הארגון הציג את חזון הח'ליפות כאוטופיה איסלאמית "טהורה". בחשיבה האוטופית, יש צורך ביצירת חברה מתוקנת, מתוך נוסטלגיה כלפי עידן הזהב וניסיון לחזור לשלמות האורגנית. כאן רואים את המעבר בצירי האוטופיה: מעוולות, ביקורת ואי-צדק, לתיקון, תקווה וסדר חדש. האידאה האוטופית הפכה את הארגון לאטרקטיבי, ורבות מוסלמים החליטו להקדיש את חייהם לביסוס הח'ליפות וללוחמה ב"כופרים". האוטופיה מהווה גורם בעל השפעה ישירה על המציאות ועל שינויה. גיוס המוני לשורותיה של "המדינה האיסלאמית", התפשטות מהירה בשטחים רחבים, הקמת מוסדות שלטון עצמאיים ועיצוב מציאות פוליטית-חברתית חדשה - הם ההוכחה להשפעת האוטופיה הלכה למעשה.

מגנדי ועד מודי - ביזוריות וריכוזיות בפוליטיקה ההודית 1947-2016 / לורן דגן-עמוס

בשנים האחרונות, מעורבותה של הודו בזירה הבינלאומית בכלל ובהקשר של הסכסוך הישראלי-פלסטיני בפרט, הולכת וגוברת. הרצאה זו בוחנת כיצד ניתן להסביר מעורבות זו דרך בחינת התרבות הפוליטית של הודו והשפעתה על עיצוב מדיניות החוץ שלה. הטענה העיקרית הינה שהריכוזיות שמאפיינת את הפוליטיקה של הודו ושל מנהיגיה הפוליטיים, החל משחרורה מעול הקולוניאליזם הבריטי ועד התבססות שלטונו של נהנדרנה מודי (-2014), מהווה מרכיב מהותי ויסודי בתרבות הפוליטית שלה. בתוך כך, בהרצאתי אעשה שימוש במקרה הבוחן של מדיניות החוץ של הודו כלפי הסכסוך הישראלי-פלסטיני בשנים 1947-2016, על מנת לבחון את הקשר שבין ריכוזיות פוליטית ובין עיצוב מדיניות חוץ בכל הנוגע למעורבות בסכסוכים מעבר לים. אראה כי ישנו קשר הדוק בין פועלם של מנהיגים מרכזיים בהיסטוריה ההודית אשר השפיעו בדרכים רבות על התייחסותה ההודית לסכסוך הישראלי-פלסטיני. כך למשל גנדהי אבי האומה, שפעל למען אחדות ושחרור הודו מהקולוניאליזם הבריטי הבין את המשמעות של תוכנית חלוקתה של הודו וקיבל אותה אך מנגד הביע את התנגדותו בנוגע לתוכנית החלוקה של פלשתיין 1947. נהרו פעל למען קידום יחסים עם מדינות ערב דבר שתאם את יחסו העוין כלפי הציונות, ובתקופת שלטונו פעלה הודו להקמת הנהגה אזורית בדמות הארגון למדינות בלתי מזדהות כשהוא משתלב

בהנהגת הארגון. לעומתו נרסימחה ראו, ששלט בהודו בין השנים.. ראה חשיבות מאוד גדולה בשיפור יחסיה של הודו עם העולם המערבי בעידן שלאחר המלחמה הקרה ולכן פעל במרץ גם לנירמול יחסיה עם ישראל ובכך סטה מהמדיניות המסורתית של הודו הסכסוך הישראלי-פלסטיני. שליטה הנוכחי של הודו נרנדרה מודי (Narendra Damodardas Modi) מביא עימו גישה חדשה ורעננה למדיניות החוץ של הודו כלפי העולם בכלל ויחסה כלפי ישראל בפרט כפי שהדברים באים לידי ביטוי בתהליך ההתקרבות המואץ בין שתי המדינות בשנים האחרונות. הרצאתי זו מתבססת על עבודת המחקר שעליה אני עובדת בימים האלה במחלקה למדע המדינה באוניברסיטת בר אילן.

From Nascent Insurrections to Full-Blown Insurgencies: Why Some Militant Groups Engage in Sustained Armed Conflicts/ מיכאל שקולניק

Why do some militant groups engage in sustained armed conflicts (or insurgencies) while other groups do not? Based on quantitative regression and small-n comparative analyses, this paper builds and tests a new theory: the more a militant group consolidates its rivals, the more likely it will engage in a sustained armed conflict against the target state. Compared to existing explanations of insurgency onset, I find that a militant group's competitive environment is the strongest determinant for engagement in sustained armed conflict and that constituency dominance is an almost necessary condition. Without viable competitors, dominant groups minimize counterproductive violence from within the wider militant movement and shift their focus from internal fights to challenging the target state. Rival consolidation also helps militant groups address two central organizational hurdles: overcoming collective action and principal-agent problems. Whether by hegemonic takeover or voluntary merger, dominant militant groups access new resources, attract more recruits, and are in a stronger position to keep lower-ranking fighters in line with leadership objectives. The theory is tested on three process-tracing case studies, assessing the nascent trajectories of two successful militant groups (Hezbollah and PKK) and one failed case (Syrian Muslim Brotherhood)

A matter of due process: Tracing the link between post-conflict trials and peace stability/ Christoph Steinert

This study investigates the impact of post-conflict trials on peace stability in post-conflict countries. It contends that previous studies on the trial-peace nexus suffered from an over-aggregation of post-conflict trials. Instead of treating their effect as uniform, it is argued that post-conflict trials' impact on peace is conditional on their adherence to procedural justice. To provide comparable insights on procedural justice levels of post-conflict trials, this study conducts an expert survey evaluating all major post-conflict trials between 1946 and 2006 (in total, 53 trials). The findings reveal that most of them were partisan while only few represented genuine instances

החוק והמשפט, גישה שלהבנתי משלימה הגיון ממשלי זה. במחקרי אבקש לטעון כי התקבלות השיח החדש של הימין הישראלי קשורה קשר הדוק לניאו ליברליזציה של הכלכלה הישראלית, וכי דפוס ההצבעה המעמדי בישראל משקף סוגים שונים של הגיון ממשלי המתפתחים אצל המעמדות השונים בחברה הישראלית. בניתוחי אתבסס על נתוני ההצבעה בישראל לפי יישובים, ניתוח המדיניות הכלכלית של ממשלות הימין בעשור האחרון, וסקירה מקיפה של השיח הפוליטי וההגיון הממשלי ה"סקפטי-אופטימי" כפי שהוא בא לידי ביטוי בהצהרות הפוליטיקאים, בשיח התקשורתי, ובקווי המדיניות המרכזיים של ממשלות הימין האחרונות.

הקיבוץ והזירה הפוליטית בשוך "משבר הקיבוצים": מגזר מחפש משמעות/ סיגל בן רפאל גלנטי, מיכל היישריק ואלון פאוקר

הקיבוץ שילב בעברו מהפכנות חברתית עם התייצבות בראש המשימתיות הציונית-סוציאליסטית ואולם בימי משברו הקיומי שהחל בשנות ה-80 ונמשך למעלה מעשרים שנה, הוא הפך למגזר לא פוליטי ו"נזיל" שמוכן לחבור ולפנות לכל מיש שעשוי לסייע לו במימוש האינטרסים המגזריים הצרים שלו. עתה, משהשתקם, הוא מבקש למנף את הישגיו הכלכליים, הדמוגרפיים והחברתיים הן כדי להשתכלל כמגזר והן כדי לחפש לעצמו משמעות סוציאל-דמוקרטית עדכנית, לצד הרתמות מחודשת למשימות כלל לאומיות. בהשראת גישת המערכות הפתוחות, אפשר, אפוא, לומר שבעת משברו הקיבוץ "החליף מטרות" כדי לשרוד, אולם כשיצא ממנו, מנהיגיו שואפים לחפש מטרות חדשות ומעודכנות, בזיקה למטרותיו המקוריות ותוך הדגשת עשייה משותפת. כך, אפשר להציע בזהירות שהקיבוץ מלמד שבנסיבות של שינויים סביבתיים מרחיקי לכת, בסיס אידיאולוגי-משימתי עשוי לשמש זרז להשתמרותם ולהמשך קיומם של ארגונים אידיאולוגיים בתהליכי שינוי.

האם הדמוקרטיה הישראלית בנסיגה?/ גל אריאלי

לאור שינויים אשר התרחשו במשטרים דמוקרטיים התפתח בשנים האחרונות המושג של "נסיגת הדמוקרטיה". נסיגת הדמוקרטיה היא תהליך שבו נשמרת המסגרת של הדמוקרטיה בדמות קיום תחרות פוליטית – בעיקר בחירות, יחד עם פעילותם של נבחרי ציבור לצמצום ההסדרים הליבראליים כמו גם נסיגת הנורמות הדמוקרטיות עצמן. בישראל נשמעת בשנים האחרונות ביתר שאת הטענה כי המשטר הדמוקרטי נמצא בתהליכי נסיגה והתדרדרות וזאת על רקע מהליכי חקיקה לצמצום מרחב התחרות הפוליטית ועצמאותה של החברה האזרחית כמו גם טשטוש הגבול בין ישראל לשטחים. ויכוח זה התחדד אף יותר על רקע חקיקת חוק הלאום. מטרת ההרצאה היא להציג את מידת ההתאמה של המקרה הישראלי למסגרת המושגית של "נסיגת הדמוקרטיה" תוך אמידת האתגרים הניצבים בפני שימוש במסגרת זו לצורך ניתוח המקרה הישראלי.

of accountability-seeking. Building on these insights, the quantitative analysis disentangles the impact of partisan and impartial trials on peace stability using a global sample of post-conflict episodes (N=263). The results demonstrate that the positive effect of post-conflict trials on peace stability is primarily driven by partisan trials operating through coercive channels.

The Archetypes of Contemporary Strategic Subcultures: Cross-national Divides between Conflicting Visions of Grand Strategy and World Order/ רפאל בן לוי

Strategic culture has primarily been addressed through the prism of a nationally specific character, embodying the particular events, history, and unique culture of each nation-state. Within this literature it has also been acknowledged that within states, strategic cultural paradigms are often contested whereby any number of different 'subcultures' with divergent visions and preferences vie for primacy and policy influence. However, just as similarities in domestic debates between competing political cultures can be found cross-nationally, so too, parallel groups with conflicting cultural assumptions regarding issues of grand strategy and world order can be identified cross-nationally. Yet, until now the literature on strategic culture has lacked serious attempts to detail what contemporary archetypal and cross-national strategic cultures look like or to propose an explanation as to why we should encounter such similarities despite the nationally-specific experiences and culture. This article takes initial steps on both fronts. It presents a typology of four strategic subcultures that are general enough to find representatives in many countries today and outlines the major ideational fault lines between them. It also theorizes as to why this phenomenon is more pronounced in the past few decades than ever before in the modern state system.

מושב 5: דמוקרטיה פוליטיקה ואידיאולוגיה בישראל

מבט ביקורתי על מקורות הכוח של הימין הישראלי/ יקיר אסף

במחקרי אני מציע ראייה ביקורתית של ההסברים השונים להגמוניה המתגבשת של מפלגות הימין בישראל. בשנים האחרונות חוקרים רבים מזהים קשר בין התהליכים הכלכליים שעוברים על ישראל בשנים האחרונות, במרכזם הניאו ליברליזציה של הכלכלה, לבין התעצמות הימין. חלקם מתרכזים בהשפעת תהליכים אלו על מאבק הזהויות בישראל, וחלקם מזהים דפוס הצבעה מעמדי המתעצב תחת ואל מול המשטר הכלכלי החדש. במחקר זה אנסה להצביע על כשלים מתודולוגיים ורעיוניים בהסברים אלו, ואבקש להציע נקודת מבט חלופית, המציעה אינטגרציה בין ניתוח ההצבעה המעמדית בישראל לבין השפעות הניאו ליברליזם על ההגיון הממשל בישראל. השערת היא שהימין הישראלי מייצר את התנאים להצלחתו על-ידי קידום שיח פוליטי והגיון ממשלי שאגדיר בתור "סקפטיות אופטימית" – הגברת החשד בכל סוג של תכנון "מלמעלה", ארגון חברתי וכל סוג של שיתוף-פעולה בין קהילתי ובין מדינתי הנשען על רצון טוב של הזולת, לצד חיזוק האמונה במסוגלות עצמית, "חוכמת ההמון", סדר כלכלי ספונטני ועוצמה לאומית. במקביל, נוקט הימין בגישה "אנטי ממלכתית" הכוללת מאבק פוליטי במוסדות המדינה ובייחוד במערכת

העליה הלא-יהודית לישראל במאה השנים האחרונות/ נתנאל פישר

במהלך מאה השנים האחרונות, החל מתקופת הישוב ולאורך שבעים שנותיה של המדינה, עלו לישראל מאות אלפי עולים שאינם יהודים. עד כה ספרות המחקר דנה בנושא בהיבטיו המשפטיים (בהקשר של הסוגיה "מיהו יהודי") או בהקשר של קליטת העלייה הלא-יהודית בישראל. אולם מה אנו יודעים על עולים אלו? ומה הסיבה לעלייתם?

מחקר חלוצי זה פורס לראשונה פירוט מדויק של נתוני העליה הלא-יהודית לפי שנים ובהתאם לארצות המוצא של העולים, גילאי העולים והקשר שלהם ליהודים (האם הם בני זוג, ילדים, נכדים או נינים של יהודים). פרסום נתונים אלו מאפשר לנו להבין את מאפייני העולים הלא-יהודים והקשר שלהם לישראל. על סמך נתונים חדשים שלא פורסמו עד כה, המחקר מראה כיצד השתנה מרכיב העלייה הלא-יהודית במהלך השנים. ממאות ספורות עד לעשרות אלפים מידי שנה ומאחוז שולי מתוך העולים ללמעלה ממחצית העולים השנתית.

זאת ועוד: בעוד המחקרים הקיימים דנו בסיבות להגירה הלא-יהודית בהקשר הפנים-ישראלי, המחקר מוסיף את המימד הגלובלי. על פי המחקר השינויים בדמוגרפיה היהודית העולמית הם הגורם המרכזי שהביא לגידול במספר העולים הלא-יהודים.

המחקר גם חושף כיצד הניסיון, חסר התקדים, של ישראל לעודד את המרת הדת של העולים הלא-יהודים ליהדות נכשל. וכיצד מספרי המרת הדת אינם מצליחים להדביק את מספר העולים הלא-יהודים. זהו מחקר חלוצי בתחום רגיש ומורכב מעין כמותו. עם זאת המחקר אינו מתיימר לדון בשאלות הנורמטיביות והפוליטיות הנובעות ממנו. ברם למחקר עשוי להיות בעל השפעה רבה על ספרות המחקר והשיח הציבורי והפוליטי בנושא.

מפגש זהויות בקהילות מעורבות של דתיים וחילוניים – האתגר החברתי/ לוי- אבארבנל כרמית
מחקר זה בחן את תופעת הקהילות המעורבות לחילונים, מסורתיים ודתיים. תופעה זו יוצאת נגד הזרם ונגד המגמה הכללית של בדלנות ממוסדת המאפיינת את השסע הדתי-חילוני בחברה הישראלית. ציפיות המחקר עסקו בגילוי מתחים בין הקבוצות מן המגזרים השונים; הימצאות פער בין המישור ההצהרתי, המציג יצירת תנועה חברתית חדשה בחברה הישראלית, לבין יכולת מימושו בפועל; ביטוי למתח שבין שאיפה לפיתוח זהות חדשה לבין שאיפה לשימור זהות; קיימים בקהילות שני סוגי שיח, שיח זהות ושיח זכויות ושיח פער בין המישור ההצהרתי בחזון הקהילות לבין המישור המעשי. במישור ההצהרתי, שיח הזהות מוצג כמוביל ומשמעותי, אך בגלל הפוטנציאל לקונפליקט בין הזכויות השונות של קבוצות הזהות המובחנות, שיח הזכויות הוא הדומיננטי בהתנהלות הקהילות. היבטים תיאורטיים במחקר זה נשענו על "תיאוריית המידע", "תיאוריית המגע", דפוסי מפגש בין תרבותי, התחדשות קהילתית יהודית, פוליטיקה של הסדרה, היבטים פסיכולוגיים לגיבוש זהות, קהילתיות ופוסט מודרניזם.

על בסיס מחקר גישוש, תצפיות וראיונות, נבנה דגם שהוא בסיס להצגה ולניתוח שיטתיים של תופעת הקהילות המעורבות. זהו דגם השוואתי, שמתאר את המאפיינים המגוונים שיש ל-15 קהילות מתוך 45 קהילות מעורבות. הדגם מתאר ממדים שונים: א. סביבת פעילות, בין קהילה עירונית ליישוב קהילתי; ב. מניעי יסוד ומימושם בפעילויות ייחודיות במרחב הקהילתי; ג. מאפיינים דמוגרפיים (גודל הקהילה, המעמד הסוציו-אקונומי, קבוצות השתייכות, סוגי משפחות, יחס מספרי בין מגזרים שונים); ד. היקף הפעילות המוצעת ומידת מעורבות החברים בקהילות

מעורבות; ה. סוג המערכת החינוכית שאליה משויכים חברי הקהילה; ו. אופן ארגון הקהילה; ז. שימור זהות משפחתית. תוצאות המחקר הציגו: התייחסויות שונות להגדרות זהות בקרב הקהילות המעורבות; לא התגלתה באופן מובהק זהות חדשה; החינוך מהווה סוגיה מרכזית בקהילות המעורבות המשליכה על אורח החיים היום יומי ועל הגדרות זהותיות של חברי הקהילות. החינוך המשלב מהווה הוכחה ליזמות משמעותית בחברה הישראלית. סוגיית החינוך ובתי הספר מעסיקה את כל הקהילות המעורבות וכל קהילה מקבלת החלטות ספציפיות המתאימות לצרכיה. הפרק אודות החינוך המשלב מציג את ההתמודדות עם שאלת הזהות ועם אפשרויות מגוונות ליישומו. בנוסף, התפילה מהווה אחת הסוגיות המרכזיות באורח חיי הקהילה ככלל ובמסגרת החינוך המשלב בפרט. חברי הקהילות העידו בראיונות כי התקיים שיח זהות מעמיק, שמאפשר להבין את הצרכים של האחר באמצעות שיח הזהות. במישור המעשי, הנטייה הייתה לקבל הכרעות קהילתיות באמצעות שיח זכויות.

מדינת הרווחה הישראלית כפרוייקט ליברלי: המקרה של חוק ביטוח אבטלה/ אריה קרמפך
במאמר זה אבקש לטעון כי את חוק ביטוח אבטלה שנחקק בשנת 1972 יש לראות כחלק בלתי נפרד מתהליך הליברליזציה שעבר המשק הישראלי בשנות השישים כתוצאה מהקמת השוק האירופאי המשותף (1958) והצטרפותה של ישראל להסכם (GATT (1959). במהלך תקופה זו, טוען המאמר, הכלכלה הישראלית עברה "תנועה כפולה" מהסוג שמתאר קארל פולאני (Polanyi): ליברליזציה וקומודיפיקציה שלוו בחקיקה חברתית. הטענה המקובלת בספרות היא כי חוק ביטוח אבטלה נחקק בשנת בעקבות המחאה החברתית של הפנתרים השחורים והגידול באבטלה במחצית השנייה של שנות השישים. טענה זו עולה בקנה אחד עם תיאוריות כלכליות פוליטיות המסבירות את הרחבת ההגנה החברתית על-ידי המדינה כפועל יוצא של העוצמה הפוליטית של העובדים (ראו למשל Esping Anderson ו-Korpi). מאמר זה יציג טענה אלטרנטיבית לפיה חוק ביטוח אבטלה היה תוצאה של שינוי ארוך טווח שהחל בראשית שנות השישים, וכלל מספר מרכיבים: ליברליזציה של כוח העבודה, חשיפת המשק הישראלי לשווקים גלובליים, התחזקות מפלגות הימין הכלכלי ותזוזה ימינה של מפלגות המרכז-שמאל, וגידול הפערים בין העובדים הוותיקים-מקצועיים לעולים החדשים הבלתי מקצועיים. טענה זו מבוססת על תיאוריות פוליטיות מוסדיות היסטוריות (historical institutionalism), לפיהן יש להבין את המדיניות החברתית כהשלמה (institutional complementarity) של האסטרטגיה הכלכלית. המאמר יציג ממצאים לפיהם: (1) חוק ביטוח אבטלה קודם על-ידי קואליציה של שחקנים שהתארגנה סביב תפיסת עולם של כלכלת שוק ליברלית; (2) הרציונל שהנחה את חקיקת חוק ביטוח אבטלה גרס כי החקיקה תביא לגידול ניידות העובדים, פריון העבודה והיעילות הכלכלית; (3) חוק ביטוח אבטלה לא זכה לתמיכה של נציגי השמאל החברתי; (4) החקיקה הייתה צפויה לשרת את העובדים הוותיקים המקצועיים, תוך פגיעה באינטרס של העובדים הלא-מקצועיים.

Secularization, Religious Pluralism, or Both? Explaining the Activism of Reform and Conservative Jews in Israel/ אופיר עבו

This paper seeks to explain the growing visibility of the struggle of non-orthodox Jews for equality and recognition in Israel. In order to address this question, I use Guy Ben-Porat's conceptualization of secularization. Ben-Porat refers to "secularization" as consistent challenge to religious authority from below. He distinguishes "secularization" from "secularism," which, for him, represents a worldview that upholds liberal ideals,

Gender and Populist Parties/ ורד פורזיקי

Recent decades have witnessed an exponential increase in the electoral power of European populist parties. In this project, I will focus on how women are perceived in the discourse of populist parties, i.e., when populist parties characterize women and feminism, what are their aims? I will examine which tactics the party uses, when it discusses women and feminism. Moreover, I shall analyse this issue by looking at both right-wing populist parties as well as mainstream right-wing parties. This distinction will enable me to comprehend whether different political agendas, even when they are occurring in right-wing parties, affect the discourse and approach towards women and feminism. I will examine this by comparing three different European populist parties and three European mainstream right-wing parties in France, Britain and the Netherlands. This research will be conducted in two stages, which both will be based upon a speeches' corpus which I will assemble. First, I will use a Wordfish model in order to measure parties' positions regarding feminism and women. Secondly, I will analyse the speeches through narrative analysis. By examining the various narratives, I will be able to analyse the party's positions regarding feminism and women's rights. Therefore, exposing their discourse about these topics will shed light on the party's beliefs and meaning about women and women's roles. I anticipate that populist parties will oppose women's rights and feminism, while referring to feminism only when discussing immigrants. However, mainstream parties are expected to engage in women's right issues or and to avoid the discussion about feminism all together. These anticipated results will shed light on parties' strategy of attracting voters – are they adopting discourse of fear, in order to intimidate their current and potential voters, or are they utilizing discourse of inclusion in order to attract new voters.

Is democratic empowerment enough? The lessons of Brexit for the future of the European Union/ קרן וינטר-דינור

In the last decade the European Union creating a variety of initiatives and reforms aimed at enhancing democratic empowerment. In this study we reflect on the future of the EU from the perspective of democratic empowerment. Specifically, we look at how Brexit and the British discourse surrounding it should inform our understanding of the role and limitations of democratic empowerment in maintaining EU stability, legitimacy and effectiveness. Hence, we presents an overview of democratic empowerment reforms in the EU, and discusses their limitations in view of the 2016 Brexit referendum.

such as freedom of religion. It is well known that the majority of American Jewry, the largest Jewish population outside of Israel, belong to non-orthodox Jewish streams, such as Reform and Conservative denominations. Recognized as an ethnic minority in the United States, non-orthodox Jews perceive their Jewish identity through liberal lens, emphasizing the firm connection between universalistic ideals and Jewish values. In contrast, Jews in Israel, the majority group in the country, view their Jewishness as deeply embedded within the Zionist national identity. While Zionist nationalism was hostile to religion and the national ideology was constructed in part through the negation of religious life, basic tenets of the Zionist ideology were nevertheless organized around theological myths. Institutionally, the State of Israel relegated religious authority to the control of Orthodox Judaism, while in recent decades, religious affairs and institutions have been controlled exclusively by ultra-orthodox Rabbis. The latter's monopoly over religion has led to much discontent from various groups in Israeli society, including secular Jews, members of the religious-Zionist sector as well as non-orthodox Jews. Drawing on interviews, Knesset protocols, and media reports, I will analyze the strategies used by non-orthodox activists in their quest to challenge the hegemony of Orthodox Judaism in Israel. However, rather than advancing a liberal worldview, this activism mainly strengthens the ethno-national citizenship discourse, which views the allocation of symbolic and material resources as connected to one's affiliation with a particular ethnic or religious group

[Homeowners Saying 'Yes, In My Back Yard': Evidence from Israel/ Tal Alster](#)

The political economy of planning and housing policy draws much attention recently, largely due to mounting evidence on the role of excessive regulation on limiting access of low-wage workers into productive urban areas, and the resulted decline in socio-economic mobility and rise in income and wealth inequality. The homevoter hypothesis developed by William Fischel remains a theoretical pillar in explaining restrictive zoning decisions by wealthy localities.

This paper examines the homevoter hypothesis in the Israeli context. The main gap between the hypothesis and the evidence from Israel stems from the complex and conflicting position of apartment owners. This complexity is due to national program meant to protect buildings against earthquakes that became a powerful governmental tool to weaken local control over planning decisions, and encouraged owners of eligible condominium buildings to act as landowners, and work with developers in order to expand their apartments and add new apartments to their building.

I wish to show that under the current institutional arrangements in Israel, homeowners might think of their home as undeveloped land. Rising housing costs, tax benefits, the weakening of local government, and reduced transaction costs due to the systematic usage and governmental support of this practice help overcome the risk aversion often attributed to homeowners when dealing with their home.

[What is political representation in cities?/ Michael Ziv-Kenet](#)

Recent decades have seen an increase in the political power of cities and urban autonomy, on diverse political issues, sometimes challenging the democratic legitimacy of the nation-state. Some political actors have presented themselves as the legitimate political authority in their territory and an authentic representative of their residents' interests and wills. While the discussion on the legal and economic implications of expanding urban autonomy have recently begun, the normative implications on urban democracy are yet to be debated. This paper focuses on two normative challenges created by the rise of the political power of cities: Young's dilemma of local sovereignty and the problem of popular legitimacy in urban decision-making. These challenges display the main shortfalls of the institutions of urban government – the undefinable polity and the vague relations, obligations and rights, between urban government and its residents. Though political representation has often been overlooked in urban democratic theory, finally, the paper will argue that reimagining political representation as a foundational principle of urban democracy is key in proposing substantive solutions to these shortfalls. However, democratic political representation must be 'urbanized', that is conceptualized to consider the unique characteristics of cities, such as territoriality, the physical determination of decision-making, and the

[Law and Beyond: Much-Ado-about-Nothing Legislation versus "Big Bang" latent reform as an Upshot of State Tradition/ מירית קיסנר](#)

The past three decades have witnessed major decentralization in Western democracies as central governments have offloaded functions to subnational entities. Among the underlying driving forces were the EU-prescribed principle of subsidiary, NPM-inspired reform, or interest groups pursuing dissimilation based on regional, ethnic, religious or socioeconomic idiosyncrasies. The gap between implementation of policies versus the intentions of their drafters and what happens on the ground has always beset scholars of public administration and policy (e.g. Pressman & Wildavsky, 1984). While institutionalists have tied together the formal and informal institutions or "rules of the game" in the spirit of North (1989; 1990) but recent accounts draw a distinction between them to elucidate political and economic development or more precisely lack thereof in post-communist and developing countries, this essay endeavors to recast that issue afresh by borrowing from those scholars that set formal (or "parchment") institutions against informal norms, conventions and arrangements. Venturing to bring state tradition to bear on the style of policymaking and its outcome, this account sets France as epitomizing the quintessential Rechtsstaat state tradition against Israel, which inherited a common-law tradition from the British Mandate, to show how state tradition factors in the way policymaking and implementation plays out in two unitary and relatively centralized countries. Following the "paper trail" in the form of laws, circulars etc. but that approach can lead to a partial if not misguided picture as many changes come about via subterranean mechanisms such as drift and conversion; Israel is a case in point in that regard. Israel and France, our "institutional antipodes", serve to unravel the trajectory of recent education reform and the role of local government therein vis-à-vis the factors mentioned at the beginning of this section.

סולידריות-אזרחית-עירונית כמושג אנליטי ונורמטיבי/ ניר ברק

המחקר בוחן את מקומה של העיר כיחידה פוליטית המכוננת דפוסים ייחודיים של סולידריות-אזרחית תוך התייחסות לדוגמאות מישראל וארה"ב. ההרצאה תציע כי מושג הסולידריות העירונית יכול לשמש כלי לבחינת יחסים פנים-עירוניים ויחסי עיר-מדינה, וכמושג ביקורתי שמציע אופק נורמטיבי לערים ועירוניות בישראל.

המחקר מציע טיפולוגיה של שלושה צירים שמניעים דפוסים של סולידריות-אזרחית-עירונית: א. הציר הראשון הוא חיי היומיום העירוניים ומרכזיותם בחיים הפרטיים והציבוריים של אזרחי העיר (city-zens). ציר זה בא לידי ביטוי בכך שקהילת האזרחים העירונית מזהה את עצמה, ואת תפישת הטוב המשותפת שלה, כמובחנת מהקהילה הלאומית ומערים אחרות.

ב. הציר השני לביסוס סולידריות-אזרחית-עירונית נובע מהכורח, הרצון והכושר הפוליטי (capacity) של ערים להתמודד עם אתגרים אשר אינם מקבלים מענה לאומי או בינלאומי הולם. ג. הציר השלישי לכינון סולידריות-אזרחית-עירונית נובע מחוסר שביעות רצון של העיר ואזרחיה מתפקודה של המדינה, או חוסר הסכמה עימה, תוך יצירת חלופות עירוניות אשר מונעות מתפישת הטוב המשותף העירוני.

ניתוח הטיפולוגיה המוצעת מציע שתי מסקנות עיקריות. 1) אפריורית, לא ניתן לגזור מסקנות שוות לגבי סולידריות-אזרחית-עירונית ביחס לערים שונות משום שהיכולת לטפחה ולממשה (במיוחד סוגים ב' וג' לעיל) נשענת, בראש ובראשונה, על מידה רבה של עצמאות תקציבית. מסקנה זו אינה מחלישה את הרלוונטיות של סולידריות-עירונית-אזרחית שנשענת על ציר א' לערים קטנות יותר, והיא מצביעה בעיקר על מקומן של הערים הגדולות כמקור סמכות פוליטי-חברתי משמעותי. 2) היעדר גזירה שווה לגבי ערים מציע כי מתקיימת היררכיה בין הצירים לעיל, אשר נסמכת על היכולת של הקהילה העירונית לכונן 'מרכז כובד' מוסרי ונורמטיבי עבור הפרטים שמרכיבים אותה. הסיכום מציג היפותזות לגבי המקום המצומצם יחסית של סולידריות-עירונית-אזרחית מסוג ג', ועל האופק הנורמטיבי שרעיון זה מציע.

voluntarist and porous nature of urban residency, and city's unique political challenge of spatial justice.

An Extensive Functionalist Conception of Local Residency/ Lior Glick

Should non-resident workers be part of the decision-making body for managing the affairs of the city? The fact that the inclusion of non-resident workers (NRWs) in the city's franchise is not enshrined in the laws of even one state around the world with representative local systems, suggests that it is far from being a widely endorsed idea. In the last two decades, the subject of the boundaries of democracy has acquired a certain amount of prominence in political theory. Until now, the discourse in urban political theory associated with the boundaries of the local demos has been mainly preoccupied with non-citizen residents, while little has been written about non-residents and their relationship with the city.

This paper's goal is to elucidate the normative foundation for addressing the question whether we should extend the city's franchise to include NRWs. In so doing I wish to challenge the somewhat universal bundling of voting and local citizenship in both political theory and practice of democracy and make three claims: 1) We should update our notion of residency so that it does not rely on one's home address alone. 2) We should at least acknowledge the interests of NRW. 3) We should consider offering them right to vote in the city where they work in addition to their right to vote where their house is located in.

The Smart City: Promise or Peril?/ Avigail Ferdman

The city in the 21st Century faces multiple challenges. The "Big Data" industry is peddled as the great savior of urban problems. But can Big Data solve the big urban problems? In one way, questions about the morality and ethics of technology already attend to the hazards of unchecked technological advances. Yet there is scant attention to these questions regarding the Smart City as a political entity. For example, driverless cars are assumed to be advantageous because they are more efficient and safe. My argument in this paper is that this assumption is unwarranted. There are preliminary questions that need to be asked, for example—why should we want a mobility system that is dependent on super smart individual "metal cages"—rather than an urban environment which creates open-minded spaces, spaces that enable interaction between people and ideas. Richard Sennet makes an important distinction within this realm: prescriptive vs. coordinating smart cities. A prescriptive smart city does things for people. It makes life more convenient, but it also makes humans less engaged politically and socially. Persons can only tell if the technology does what it is supposed to do, e.g. does it manage to get us an Uber ride quickly, but they do not ask why it does what it does, e.g. why we rely on an unsustainable mobility mode in the first place. A coordinating smart city, on the other hand, stimulates persons mentally, by engaging them in complex problems and human difference. This paper builds on this distinction. It expands on the moral peril of the prescriptive smart city, and the promise of the coordinating smart city. It develops the moral requirements of the coordinating smart city, and further discusses the implications for distributive justice in the coordinating smart city.

רשימת משתתפים בכנס:

חברי האגודה הישראלית למדע המדינה:

ronenco@ariel.ac.il	כהן	רון	jingjie.he@mail.huji.ac.il	Jingjie He
cavari@idc.ac.il	כוורי	אמנון	ruthav@yvc.ac.il	רות
henms@bgu.ac.il	כלב דהאן	הנרייט	dan.avnon@mail.huji.ac.il	דן
paz.carmel@gmail.com	כרמל	כז	osser@post.bgu.ac.il	ג'ניפר
azilevon@gmail.com	לב און	אזי	odelia.oshri@mail.huji.ac.il	אודליה
lahat_l@mail.sapir.ac.il	להט	ליהיא	nir_atmor@gmail.com	ניר
carmit68@gmail.com	לוי אברבנל	כרמית	dudilat@zahav.net.il	דודי
lewin1212@gmail.com	לויין	אייל	saharal@post.bgu.ac.il	סהר
amitlevi@post.bgu.ac.il	לוינסון	עמית	alstert@gmail.com	טל
lutmarc@yahoo.com	לוטמר	כרמלה	galariel@bgu.ac.il	גל
hadarmoshe.lipshits@mail.huji.ac.il	ליפשיץ	הדר	barakbouks@gmail.com	ברק
rmedzini@gmail.com	מדזיני	רותם	rafbenlev@gmail.com	רפאל
guy.mor@mail.huji.ac.il	מור	גיא	avibenzvi@poli.haifa.ac.il	אבי
ssafmei@mta.ac.il	מידני	אסף	sigalbrg@gmail.com	סיגל
bmiller@poli.haifa.ac.il	מילר	בני	barr.kasey@gmail.com	קייסי
mintz.alex@idc.ac.il	מינץ	אלכס	barakbarzohar@gmail.com	בר זוהר
sharona.work@gmail.com	מצקין	שרון	moshebb@openu.ac.il	משה
indanov@gmail.com	נבומינסקי	אינדה	avnerpro@netvision.net.il	אבנר
talina@post.bgu.ac.il	נתן מלינוף	טלי	nir.barak@technion.ac.il	ניר
chen.sabag1@gmail.com	סבג בן פורת	חן	ogen.goldman@mail.huji.ac.il	שלמה
mochamads@wgail.ac.il	סואעד	מוחמד	galnoor@huji.ac.il	יצחק
ijsonsino@gmail.com	סונסינו	עידן	glicklior@gmail.com	ליאור
abuofir@post.bgu.ac.il	עבו	אופיר	Alon.Gan@smkb.ac.il	אלון
vereduz@post.bgu.ac.il	עוזיאל	ורד	toby@tobygreene.net	טובי
osnatak@bezeqint.net	עקירב	אסנת	Azargat@post.tau.ac.il	עזר
nissim-a@ramat-gan.muni.il	ערקובי	ניסים	laurendagan@gmail.com	לורן
alon.pauker@beitberl.ac.il	פאוקר	אלון	adam.hoffm@gmail.com	אדם
vered.porzycski@mail.huji.ac.il	פורזיקי	ורד	Amir.horkin@gmail.com	אמיר
irporat@post.bgu.ac.il	פורת	עירית	micha.hisherik@openu.ac.il	מיכל
pazophir@gmail.com	פז פינס	אופיר	orelbel@gmail.com	יעקב
fishernetanel@gmail.com	פישר	נתנאל	lharsgor@poli.haifa.ac.il	לירן
avigail.ferdman@gmail.com	פרדמן	אביגיל	avishagharari22@gmail.com	אבישג
irisfruro@gmail.com	פרוכטר רונן	איריס	keren.dinur@mail.huji.ac.il	קרן
Chen.friedberg@gmail.com	פרידברג	חן	hedvav@yvc.ac.il	חדווה
neomi.frisch82@gmail.com	פריש אבירם	נעמי	wisrael@poli.haifa.ac.il	ישראל
avivb@yvc.ac.il	קדרון	אביב	michael.zivkenet@mail.huji.ac.il	מיכאל
nir.kosti@mail.huji.ac.il	קוסטי	ניר	zelko@netvision.net.il	עידו
miritikis@gmail.com	קיסנר	מירית	hofit2025@gmail.com	נאורה
eknoler@012.net.il	קנולר	אכרת	gadihi@ariel.ac.il	גדי
Kapshuk@gmail.com	קפשוק	יואב	sharoni.haleva.amir@gmail.com	שרון
Arie.krampf@gmail.com	קרמפף	אריה	gaditaub@gmail.com	גדי
neta.kremer@mail.huji.ac.il	קרמר	נטע	lev-topor@hotmail.com	לב
mskeresn@huji.ac.il	קרן	מיכאל	msgayil@mscc.huji.ac.il	גייל
roth.hadas@gmail.com	רוט	הדס	galitruan@gmail.com	גלית
dr.mazalshaul@ken.org.il	שאול	מזל	omer.yair@mail.huji.ac.il	עומר
Syusif59@gmail.com	שחאדה	יוסף	fanyuval@bgu.ac.il	פני
nilisteinfeld@gmail.com	שטיינפלד	נילי	roneni14@walla.co.il	רונן
yael7718@gmail.com	שמריהו	יעל	asaf.yak@gmail.com	אסף
ryanshandler@gmail.com	שנדלר	ראיין	itamar.yakir@mail.huji.ac.il	איתמר
amitsheniak@gmail.com	שניאק	עמית	ariel.kabiri@gmail.com	אריאל
daniella.schonker@beitberl.ac.il	שנקר	דניאלה	erez@ariel.ac.il	ארז
ilana.shpaizman@biu.ac.il	שפייזמן	אילנה	edcn239@gmail.com	אלעד
michaelskolnik77@gmail.com	שקולניק	מיכאל	evic41@gmail.com	צחי
daphna@inter.net.il	שרכמן	דפנה	asher.cohen@biu.ac.il	אשר
otirosh@mail.huji.ac.il	תחרוש בקר	עפרה		
Jingjie He	אביגייל פרדמן	אבישג הררי	אבנר ברנע	אדם הופמן
דניאלה שנקר	דקלה שחר	הדר ליפשיץ	ויקי ברקוביץ	אמיר הורקין
דורון וינטר	ורד עוזיאל	ורד פוריצקי	חביב טולדנו	אמיר הורקין
מירבת חפי	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
מעין פלד	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
משה ברנט	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
נוהאד זיתאוו	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
נוהאד זועבי	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
ניקול מורד	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
ניר אטמור	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
ניר ברק	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
ניר קוסטי	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
נתנאל פישר	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
נתנאל ראוף	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
סהר אלמוג	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
סיגל בן רפאל גלנטי	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
סלמה עסאף	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עאדל ריאן	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עביר קזאילה	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עומר יעיר	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עומרי שמיר	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עופר כהן	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עזר גת	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עידו זלקוביץ	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עידן סונסינו	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עירית פורת	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עליא דראושה	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עמיר בר-אור	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עמיר בר-אור	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עמית לוינסון	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
עמית שניאק	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
ענאן אבו אחמד	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
פז כרמל	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
פליקס ברונפמן	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
פני יובל	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
פרץ אביטן	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
צבי הדר	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
קייסי בר	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
קלארה גודורוב	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
רונית מרקוביץ	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
רוני יצחק	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
רותם מדזיני	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
רעות טל לוי	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
רעות ריקלין	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
רפאל בן לוי	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
שלומו גולדמן	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
שרה ברור	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
שרון מדזיני	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין
שרון עמיר	ניר ברק	ניר קוסטי	נתנאל פישר	אמיר הורקין